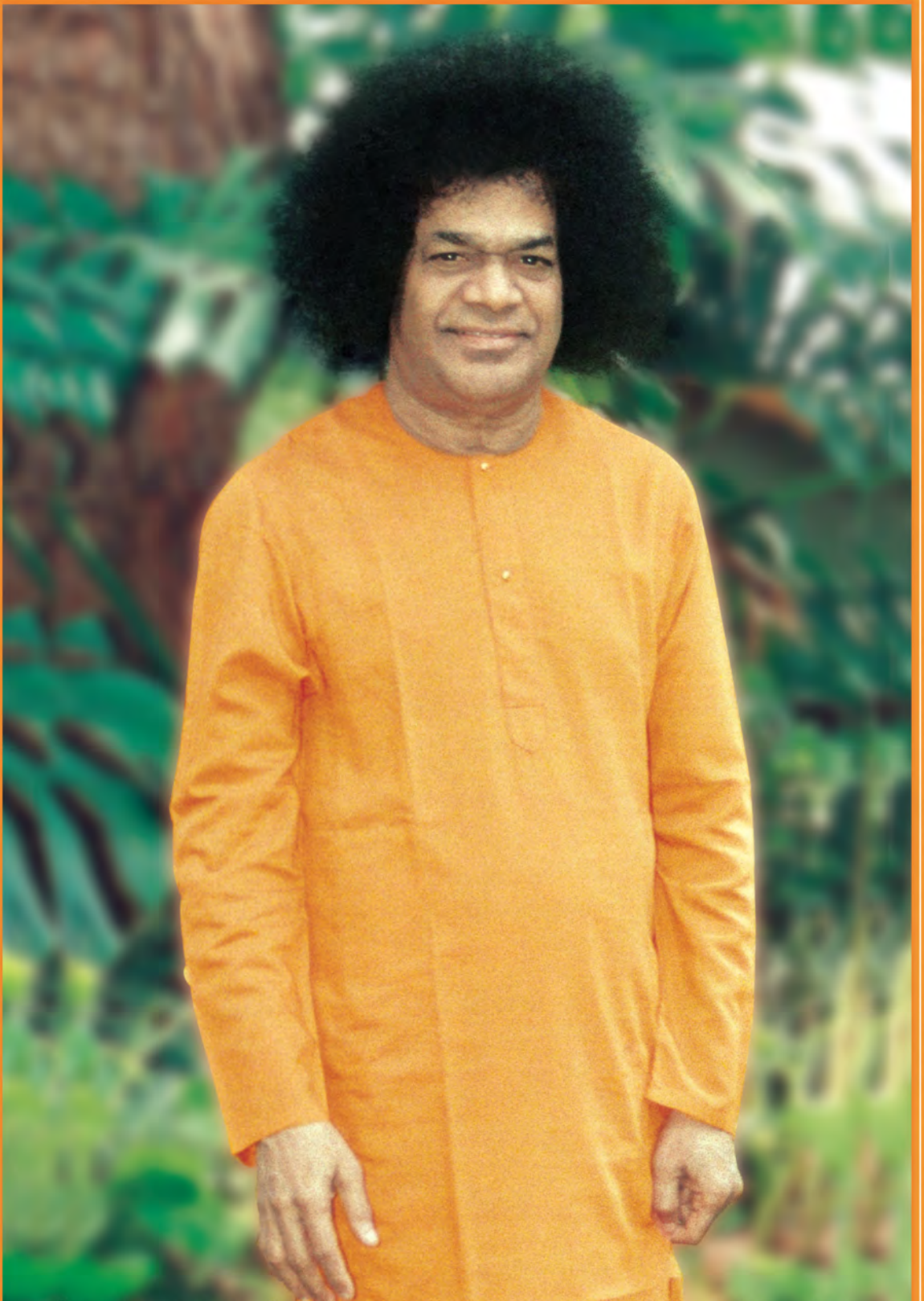

సనాతన సారథి

ఏప్రిల్ 2020

నీ నామమును విన్న, నీ రూపమును గన్న ఉదయించదే శాంతి హృదయములను?!

శార్వరినామసంవత్సరపు సాయిసందేశము

కాలము కదలిపోవుచున్నది, కర్మము జరిగిపోవుచున్నది. వయసు కరిగి పోవుచున్నది. నూతన వర్షములు వచ్చి పోవుచున్నవి. నూతన సంవత్సరపు ఆశీర్వాదము స్వామి అంపలేదే, అని భక్తులు గడచిన కాలమునకు వగచి, వచ్చు కాలమును పిల్చుచుందురు. లోకమున అందరు నూతన సంవత్సరము అని వినాటికో, అనగా 365 దినములకొకపరి, ఆనందించుచుండుట చూచి నాకు ఆశ్చర్యము, హాస్యము కలుగుచుండును. సంవత్సరము మాత్రమే క్రొత్తది కాదు. ప్రతి నెల, ప్రతి వారము, ప్రతి దినము, ప్రతి గంట, ప్రతి నిమిషము మానవునకు అప్పటికప్పుడు క్రొత్తవే. నిన్న క్రొత్త, నేటికి పాత. నేటి క్రొత్త, రేపటికి పాత. ఈ పాత క్రొత్తలకు భేదమేమి? అనుభవమే భేదము. వచ్చినదానికి స్వాగతము, చచ్చినదానికి వందనము. ఇట్టిది మానవులకు పరిపాటైనది. ఇది చాల పొరపాటు.

పాఠకులారా! నిమిషమునుండి గంటలు, గంటలనుండి దినములు, దినములనుండి వారములు, వారములనుండి నెలలు, నెలలనుండి సంవత్సరములు కదా! సంవత్సరములకు మూలాధారము నిమిషములు కదా! అట్టి నిమిషములను ఆనందముగా అనుభవించక కేవలము సంవత్సరములనే ఎందుకింత నూతనముగా చూతురు? ఇందులో ఉన్న ఘనతేమి? ఇది యధార్థము తెలియని భ్రాంతి. ముఖ్యముగా భక్తులు, సాధకులు గమనించవలసినది నూతన సంవత్సరము కాదు, దానితోపాటు నూతన అనుభవము కూడా కోరవలెను. ఎన్ని నూతన సంవత్సరములు గడుచుచున్నను వారివారి

హృదయమున నూతన అనుభవములు మాత్రము అనుభవించకున్నారు. సాధకులకు ప్రతి నిమిషము నూతనమే. జీవిత ప్రమాణము ప్రతి నిమిషము తగ్గునదే. మనిషి పెరిగినట్లు వయసు పెరుగునేకానీ నీవిత ప్రమాణము పెరుగదు. ఈ దృష్టిని మనసున ఉంచుకొని, నిమిష నిమిషమునకు స్వాగతమిచ్చి, నిమిష నిమిషమునకు సాధన మూలమున చిత్తశుద్ధిని అభివృద్ధిపరచవలెను. గడచిన నిమిషము మీకు చిక్కదు. వచ్చు నిమిషము మీకుండుననునది ఖాయము కాదు. కాన ఎప్పటికప్పుడు నూతనముగా భావించి, ఆ నిమిషమును ఆనందముగాను, ఆరోగ్యముగాను, సౌఖ్యముగాను, సంతోషముగాను గడపండి. ప్రతి నూతన నిమిషమునకూ సంతోషమును అనుభవించండి. ఆరీతిగా అనుభవించిన జీవితమంతయూ ఆనందమయము కాగలదు. అప్పుడు సంవత్సరమును భావమే మనలో రాదు. బాహ్య సంబంధమైన సంవత్సరమును మనము దాటినట్లే, అంతర్ముఖ సంబంధమైన యధార్థాన్ని కూడా దాటవలెను. మీమీ సాధనకు నిత్యము తగు అనుభవ ఆనందము, అత్మానుభవము ప్రాప్తించుగాక. సాధకులు నిమిష నిమిషము నూతన కాలముగా గ్రహించి, మనసును పచ్చని తోరణములతో అలంకరింతురుగాక! జీవితమే ఆనందమయమై ఒక్కొక్క నిమిషము భగవచ్చింతన, పరోపకారము, సత్యవాక్కు, శాంతస్వభావము, దయాహృదయములతో, పుత్రమిత్రాదులతో, సాధు సహవాసులతో సుఖ సంతోష జీవితమును గడుపుదురుగాక!

- శ్రీ సత్యసాయిబాబా

(‘సనాతన సారథి’ 1960 ఏప్రిల్ సంచికనుండి)

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 63

సంచిక 4

ఏప్రిల్ 2020

ప్రచురణ తేదీ

మార్చి 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	5
2. నన్నే కోరుకోవాలి	అవతారవాణి (04.02.1963)	8
3. బాలల భవితకు భద్రమైన పునాది	జస్టిన్ వి. రామసుబ్రహ్మణ్యన్	12
4. 'చావు లేని చదువు చదువలయు'	శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ	14
5. 'రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః'	శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి	15
6. సాయిసామం మధురమురా! (కవితాంజలి)	ఎమ్.ఎన్. ప్రకాశరావు	19
7. సేవాప్రసాదం....(గత సంచిక తరువాయి)	డా॥ కె. నరసింహన్	20
8. దర్శనం - అంతర్దర్శనం (గత సంచిక తరువాయి)	ప్రొ॥ సి. పద్మావతమ్మ	25
9. అనుగ్రహప్రదాయి	వి.ఎన్.ఆర్. మూర్తి	30
10. జపనీస్ భక్తురాలి పునరుత్థానం	డా॥ ఎమ్. సాయిసాథ్	32
11. అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు - 4	పి.వి. చలం	34
12. స్వామి నాకు క్రొత్త జీవితం ప్రసాదించారు	లిడ్విన్ విర్కెన్డాల్ (డెన్మార్క్)	37
13. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)

ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

రామోక్తార్థోన్ వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 74వ భాగం)

హనుమంతుడు సీత వున్నదన్న వార్త విని, ఎక్కడ వున్నది అను విషయమును మరచి అనేక గృహములు శోధించెను. అంతఃపురములో అనేకవిధముల భోగ భాగ్యాలతో ఉన్నట్లు పడినవారలను చూచెను. సీత యిట్టి భోగభాగ్యముల నొల్లదన్న సత్యాన్ని గుర్తించి, రాముడు చెప్పిన అన్నివిధములగు గుణగణములను దృష్టియందుంచుకొని ఒక్కొక్క స్త్రీని చూచుచూ వెళ్ళెను. ఎక్కడా సీత జాడ కనుపించలేదు. నిరాశ, నిస్సహాయత తిరిగి పర్యటముపై కూర్చుని ఎన్ని విధములుగనో యోచించి, సీతను చూడక నేను రామునెట్లు జూతును?! అట్లు వెనుకకు వెళ్ళుటకంటే ఈ సముద్రమునందే పడి నా ప్రాణములను కోల్పోదును. నా జీవితము వృథా, అని తనపై తాను విసుగుపడుచూ వుండగా దూరమున ఏదో ఒక సుందరమైన వనము కనుపించెను. క్రిందికి దిగి చూడగ ఎత్తైన భవనముల మధ్య ఆ వనమెక్కడో ఏమో

తెలియకపోయెను. చేయునది లేక తిరిగి విభీషణుని ఇంటికి వెళ్ళెను. అక్కడ విభీషణుడు రామనామము చేయుచూ కాలము గడుపుచుండెను. ఇతని రాకను చూచి విభీషణుడు ఆప్యాయముతో చెంతకు వచ్చి, “హనుమంతా! సీతను చూచితివా?” అని ప్రశ్నించెను. హనుమంతుడు నిరాశతో తన ఆతురతను వెలిబుచ్చెను. అంత విభీషణుడు, “హనుమంతా! అశోకవనమును ఒక సుందరమైన ఉద్యానవనము కలదు. అందులో అనేకమంది బలమైన రాక్షసుల మధ్య సీత రామచింతనతో కాలము గడుపుచున్నది. నా సతీపుత్రికలిరువురూ ఆ దేవి సేవచేసుకొంటూ వున్నార”ని దానికి తగిన మార్గములు విడిగా తెలిపెను. అంత మారుతి ఒక్క క్షణమైననూ అక్కడ గడుపక అశోకవనము చేరెను. మార్గమధ్యములో ఈ రూపాన్ని చూసినవారందరూ విచిత్రముగా కేకలు వేయడం గిరి.

దానిని చూచి హనుమంతుడు తన కార్యమునకు భంగము కలుగునేమో అని తలంచి అతిసూక్ష్మరూపమును ధరించి చెట్లకొమ్మల ఆకుల మాటున దాగుకొంటూ అశోకవనము చేరెను. ఒక వృక్షము క్రింద నిద్రాహారములు లేక క్రుంగి, కృశించి, శల్యావస్థయందుండిన ఒక స్త్రీని చూచెను. ఆమె చుట్టు బలమైన రాక్షసులు భయపెడుతూ వప్పించుటకు అనేక మాటలు చెప్పుచుండిరి. ఇంతలో పెద్ద భేరిలు వాయించుచూ ఒక దర్బారు వచ్చెను. వారి వెనుక సర్వాలంకార భూషితుడై ఒకడు రాజువలె వచ్చెను. అనేక సుగంధద్రవ్యములతో ఆభరణములతో వస్త్రములతో దాసదాసీలు నూర్లకు వచ్చిరి. ఈ దృశ్యమంతయూ చెట్టుపై ఆకుల మధ్యనుండి చూచుచూ హనుమంతుడు గమనించెను.

రావణుడు వచ్చి తనను ప్రేమించుమని అనేక విధముల బతిమిలాడటము, భయపెట్టటము, చెంతనున్నవారలను హెచ్చరించటం చూచెను. అందులకు ఆ కృశించిన స్త్రీ తలయెత్తి అయిననూ చూడక, 'మూర్ఖుడా, ఛండాలుడా! నాపైన రామచంద్రునకు తప్ప అన్యులెవరికీ అధికారము లేదు. నా దేహము అతని చింతనలోనే భస్మము గావించునుగానీ మరొకరితిగా దారి

తప్పనన్నది బాగా గుర్తించుమని కఠినోక్తులాడుచున్నది విని, హనుమంతుడు ఈమెయే సీత అని దృఢము చేసుకొని మనసు సమాధానపరచుకొనెను.

కొంతసేపయిన తరువాత రావణుడు నిరాశతో, ఉద్రేకముతో భయపెట్టి, ఒక నెల గడువునిచ్చి వెళ్ళెను. అతనితోపాటు అతని పరివారము కూడా వెళ్ళెను. వారందరూ వెళ్ళిన తరువాత సీత తల పైకెత్తి, “రామా, రామా, ఇంకనూ దయ రాలేదా? నన్నెందులకిట్లు చిక్కులపాలు చేయుచున్నావ”ని ఏడ్వమొదలుపెట్టెను.

సీతాదర్శనము

త్రిజట అను ఒక రాక్షస స్త్రీ సీత చెంతనే కాపలా గాయుచుండెను. ఆమెకు రామచరణారవిందముల యందు అమిత ప్రీతి, భక్తి కలదు. అంతేకాదు, ఆమె విషయజ్ఞానముతోపాటు దైవజ్ఞానము కూడనూ కలది. ఆమె రాక్షస స్త్రీలతో కలసి, “ఓ సఖులారా! రాత్రి నాకొక స్వప్నము వచ్చెను. జానకిని సేవించి, మొదలు ఆమె కటాక్షమును సాధింపుడు. కలయొక్క వివరములు సావధానముగా వినుడు. ఒక వానరుడు మన లంకాపట్టణమునకు వచ్చి రాక్షసులను సంహరించి పట్టణమును దహించెను. రావణుడు దిగంబరుడై గార్హభమునెక్కి దక్షిణదిశకు పోవుచుండెను.

వానికి శిరస్సు ముండనము చేయ బడెను. వాని చేతులు నఱకబడెను. లంకారాజ్యము విభీషణునకు పట్టము కట్టిరి. రామనామమును నగర మంతటా చాటిరి. తదుపరి రాముడు సీతకు వర్తమానమును పంపెను. రాక్షసులారా! ఇది నిజము. నాకెన్నడునూ స్వప్నమన్నది రాదు, రాలేదు. ఒకవేళ వచ్చెనా, అది సత్యము కాక తప్పుదు. సత్యము కాని స్వప్నము ఈ త్రిజటకు రాదు. అధిక

దినములు కూడా జరుగవు. ఇక 4, 5 దినములలో ఈరీతిగా జరిగితీరును” అని స్వప్న వృత్తాంతమును చెప్పెను.

రాక్షస స్త్రీలు ఈ విషయమును విని సీతాదేవికి నమస్కరించిరి. అనంతరం ఆ రాక్షసస్త్రీలు నలువైపుల వారి పనులు వారు నిర్వర్తించుటకు వెడలిపోయిరి. అంత జానకి త్రిజటను చూచి, “త్రిజటా, శ్రీరాములే నిన్ను పంపెను కాబోలు! నిజముగా నీబోటి స్త్రీ ఈ లంకలో ఉండుటచేతనే నాబోటి స్త్రీలు మాన సంరక్షణ గావించుకోగలుగుచున్నారు. లేకున్న నాబోటివారల గతి యేమైయుండెడిదో? వింటివి కదా, మీ రావణుడు పలికిన పలుకులు. ఒక నెల దినములు గడువు పెట్టెను. ఈ నెల దినములలో నా రాముడే రాకున్న నేను అనగా నా దేహము ముక్కలు ముక్కలుగా యే కాకుల, గ్రద్దల పాలో కాగలదు. నేను రాముని సతినిై కడకు నా దేహము యిట్టి దుస్థితికి గురియైన నే భరించలేను. దానికి పూర్వమే యేదైన ఉపాయము చెప్పుము, దేహత్యాగము గావించున”ని విలపించుచూ చెప్పుట హనుమంతుడు వినలేకపోయినాడు.

త్రిజట సీతకు నమస్కరించి, “తల్లీ, విచారించకుము. రాముడు సామాన్యుడు కాదు. అతని ప్రతాపము,

పరాక్రమము ఈ లోకములో కాదు, మరే లోకములో కూడను, యెవ్వరికినీ రాదు, లేదు, రాబోదు. నిన్నతడే కాపాడును. త్వరలో అతడు వచ్చి నిన్ను చేకొనును. అధైర్యపడకుమ”ని ప్రీతివచనములు చెప్పి, గృహమునకు వెళ్ళెను. ఈ సుసమయమును ఆధారము చేసుకొని, హనుమంతుడు చెట్టునుండి అతి సమీపపు కొమ్మలపైకి దుమికి, సీతకు ముందు నిప్పుకణము వంటి ముద్దుటుంగరమును క్రిందకు విడిచి రామనామమును గానము చేయబూనెను. సీత, తన ముందు పడిన ఆ ముద్దుటుంగరమును చూచి, పరమాశ్చర్యపడి, ఇది నిజమా లేక కలయా? శ్రీరాముడు వ్రేలునకు ధరించిన ఈ స్వర్ణఉంగరము ఈ లంకలో కనిపించుటేమిటి? ఇది రాక్షసమాయయా లేక నా భ్రమయా అని తనలో తాను తర్కించుకొని, యేమైననేమి, నా రామచంద్రుని ఉంగరమని తెలిసియూ నేను స్పృశించకుండిన యెంతటి పాపము అని తత్క్షణము ఆ ఉంగరము తన చేతితో తీసుకొని కన్నులకద్దుకొని ఆనందబాష్పములు రాల్చుచు, “రామా! నీ దర్శనమును ఈ ఉంగరముద్వారా ఇచ్చుచున్నావా?” అని తలయెత్తి పైకి చూచినతోడనే ఒక చిన్న వానరుడు “రామా, రామా” అని స్మరించుచుండినటుల కనుపించెను. తత్ క్షణము త్రిజట చెప్పిన కథ జ్ఞాపకము చేసుకొని, “అహా! నాకు

సుదినములు సమీపించుచున్నట్లున్నవి. పది నెలలుగా రామనామమే వినని ఈ లంకలో నేడు రామనామము స్మరించు జీవుని చూడగల్గితిని. రాముని ముద్దుటుంగరము అందుకోగల్గితిని” అని పొంగిపోయెను. అంతటితో తన ఆనందమును పట్టుకోలేకపోయెను. ఏనాడూ పరులతో పలుకైనా పలుకని సీత, ఆ వానరాకారమును చూచి, ‘ఓ వానరా! నీవెవడవు, ఈ ఉంగరము నీకెక్కడిది?’ అని ప్రశ్నించెను. లోలోన రాక్షసుల మాయలను అనేకముగా చూసి, అనుభవించుటచేత, వానరుని అంత త్వరగా నమ్మలేకపోయెను. అనేకవిధముల వానరుని ప్రశ్నింప మొదలుపెట్టెను. మధ్యమధ్య రామచంద్రుని క్షేమవార్తలను అడుగుచూ, కంటిధారలు కార్చెను. ఈవిధముగా హర్ష విషాదములచే డోలాయమానమగుచున్న సీతను చూచి మారుతి తనకు, రామునకు కలిగిన సంబంధ బాంధవ్యమును లోన యిముడ్చుకోలేకపోయినాడు.

రాముని పుట్టుపూర్వోత్తరములను, తన జీవిత చరిత్రనూ పూసగ్రుచ్చినటుల చెప్పెను. ఆ చరిత్ర వింటూ వుంటే సాక్షాత్ రామచంద్రుడు నిజముగా ఆమె కంటిముందు నిలచినట్లుగా, ఆమె రామునితో అయోధ్యలో, అరణ్యములో ఉండినట్లుగా తన తనువునే మరచి ఆనందించెను.

(సశేషం)

2020 ఏప్రిల్‌లో పండుగలు, విశేష కార్యక్రమాలు

- ఏప్రిల్ 2 ... శ్రీరామనవమి - శ్రీ సీతారాముల కల్యాణం
 ఏప్రిల్ 14 తమిళ సంవత్సరాది
 ఏప్రిల్ 15 కేరళవారి 'విశు' పండుగ
 ఏప్రిల్ 24 శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవం

అవతారవాణి:

నన్నే కోరుకోవాలి

ప్రేమస్వరూపులారా!

ఈ పండితులిద్దరూ నేడు మీకు రామాయణ మకరందం అందించారు. రామాయణంలోని సన్నివేశాలు వర్ణిస్తూ ఎంతో నిజమైన ఆనందంతో ప్రసంగించారు. రామనామం చాలా మధురం. అందువల్ల మీరంతా ఈ ప్రసంగాలు విని చక్కగా ఆనందించారు. రాముని మహిమ వల్ల ఉత్తేజితుడు కానివాడు మాట్లాడితే నీరసంగా ఉంటుంది. అందువల్ల ఎవరికీ లాభం ఉండదు. మధుర పదార్థాలు వడ్డించిన పళ్లెములతో నిండిన బిల్లను అద్దంలో చూచినట్లు వుంటుంది. అద్దంలో కనిపించిన మధుర పదార్థములవల్ల ఎవరికీ ఆకలి తీరదు. దివ్యనామంవల్ల పొందగల ఆనందం వర్ణనాతీతం. ఎంత సమర్థులైనవారి పలుకులైనప్పటికీ అందులో ఒక లేశం మాత్రమే వెల్లడించగలుగుతవి.

రాగద్వేషాలను జయించుట ఎట్లు?

మానవుడు ఈ లోకంలోనికి మాయను, దాని పరికరమగు మనస్సును వెంటబెట్టుకొని వస్తున్నాడు. బాహ్యప్రపంచం పట్ల అనురక్తిని, విరక్తిని, రాగద్వేషాలనూ మనస్సు ప్రకటిస్తూ ఉంటుంది. రాగము రాజసికమైనది. నారదుడు భగవంతుని పాదాలమీద స్థిరంగా బుద్ధి నిలపటానికి రాగమును వినియోగించిన విధంగా దానిని మీ ఉద్ధరణకోసం ఉపయోగించుకోవచ్చును. ద్వేషము తామసికం. దుర్వాసుడు అంబరీషుడు మొదలైనవారి పట్ల ప్రదర్శించాడు. రాగద్వేషములు లేకుండా మనస్సు పనిచేయలేదు. ఈ రెండింటినీ తొలగిస్తే మనస్సు, మాయ ఉండవు. స్థిరమైన జ్ఞానం కలగాలి. రాగద్వేషాలు నిష్క్రమించి రాముడు ప్రవేశించాలి. అప్పుడు మనస్సు, మాయ తొలగిపోగలవు. మనస్సునూ దాని వ్యాపారాన్ని తైత్తిరీయోపనిషత్తు చక్కగా విభజించి చెప్పింది. రాగ ద్వేషాలను ఎదుర్కొని ఓడించగల సాధనలనూ, మనస్సును భగవంతునిలో లీనముచేసే విధానాలను వివరించింది. నారదునిలాగ, దుర్వాసునిలాగ రాగద్వేషాలను ప్రయోజనాత్మకంగా వినియోగించండి. భగవంతునిపట్ల అనురక్తిని; అహంకారం, గర్వం, పాపం మొదలైనవాటి విషయంలో విరక్తిని కలిగించుకోవాలి. నిప్పు నీరు శత్రువులు. నీరు నిప్పును ఆర్పివేయుట నిజమే. కాని, ఆ నిప్పుమీద నీరు కాచినప్పుడు ఆవిరి బయలుదేరును. ఆవిరి బలముతో ఎంతో బరువైన సామాన్ల పెట్టెలను పట్టాలమీద ఈడ్చుకొని పోగలుగుతున్నాము.

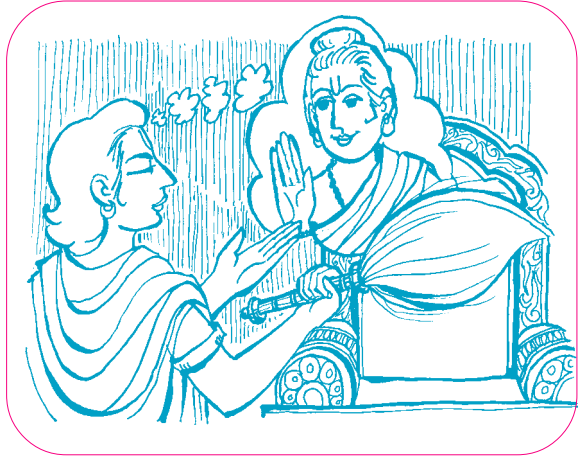
రాగద్వేషాలను జయించుట ఎట్లు? వివేకం, వివేచన, ఆలోచన ద్వారా సత్యాన్ని చేరుకోవాలి. అసత్యం, దురాశ, అసూయలను దుర్యోధనుడు అవలంబించినప్పటికీ ఎగిరే జెండాలతో, వ్రేలాడే తోరణాలతో, విందులతో విలాసంగా కాలం గడిపాడు. ఉత్తమ నీతిమార్గంలో నడచిన యుధిష్ఠిరుడు అరణ్యవాసము, దారిద్ర్యము, కష్టాలు అనుభవించాడు. ఈవిధంగా వ్రాసిన వ్యాసుడు మోసగాడు గాని, తెలివితేలివాడుగాని కాదు. అన్ని కష్టాలలోను ధర్మం సుస్థిరంగా నిలబడినది. శ్రద్ధ నిశ్చలంగా బలంగా వృద్ధిపొందింది. దుర్యోధనుని విషయంలో వైభవాలవల్ల

వినయము, వివేకము జాగరూకత అలవడలేదు. వారు మరణించి శతాబ్దాలు గడచినప్పటికీ ఈనాడు మీరు ధర్మరాజును గౌరవిస్తున్నారు. వాల్మీకి కూడా రాముడు ఒంటరిగా అడవుల్లో సంచరించినట్లు వర్ణించాడు. కాని, రాముడు ధర్మపథంలో క్షణమైనా తొట్రుపాటు పొందలేదు. ఈనాడుకూడా రాముని ధర్మస్వరూపునిగా పూజిస్తున్నారు.

భారతదేశం యోగభూమి, త్యాగభూమి, వేదభూమి. వ్యక్తిత్వము, సమన్వయము, వైరాగ్యము, ఆధ్యాత్మిక దర్శనము అలవరించిన దేశం యిది. 'సమ-ధీ' అంటే అన్ని వస్తువులూ దివ్యత్వ నిలయాలుగా గుర్తించగల సమదృష్టిని భారతదేశం బోధించింది. సమత్వమనేది ఉత్పత్తిమీద, స్వభావమీద ఆధారపడి వుంటుంది. చెఱువులో, బావిలో, నదిలో ఉన్నది వర్షజలమే. వాననీరు కురిసిన తావునుబట్టి ఆ నీటిని నింపుకొన్న వస్తువుల పరిశుభ్రతనుబట్టి ఈ నీరు రంగులో, రుచిలో వేరుగా కనబడుతుంది. దివ్యానుగ్రహం అందరిపైనా కురిసే నిర్మలమైన వర్షధార. ఆ వర్షాన్ని స్వీకరించి వినియోగించుకోవడం మానవుని హృదయపాత్ర మీద ఆధారపడి వుంటుంది.

భరతుని అనన్యభక్తి

పరమాత్ముడు మనిషిని పరీక్షించటం సరదాకోసం కాదు. కష్టాల పరంపర మనిషిమీద పడవేయటం భగవంతునికి సంతోషంకాదు. విద్యాసామర్థ్యం కొలిచేటందుకు పరీక్షలు ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. ఉత్తీర్ణులైనవారికి మార్కులూ, గౌరవాల్లా. మీ అభివృద్ధిని కొలిచేటందుకు పరీక్షలు జరపండి అని కోరుకోవాలి. (ముందు ప్రసంగించిన) సుబ్రహ్మణ్య దీక్షితులు భరతునికి స్వాగతం యివ్వటంకోసం భరద్వాజమహర్షి దర్బారు ఏర్పరచి అందులో రత్నఖచిత సింహాసనం అమర్చి ఇతర సన్నాహాలు చేసినవిధం వర్ణించాడు. భరతుడు తన మనస్సులోనున్న రాముని సింహాసనంలో ఆసీనుని చేసి తాను వింజామరం విసురుతూ ప్రక్కన నిలిచాడు. భరతుడు ప్రదర్శించిన నిజమైన వైరాగ్య భావాన్ని మహర్షి ప్రశంసించాడు. ఈ ప్రవర్తనవల్ల భరతుని నిజస్వభావం అయోధ్యాపురవాసులు గ్రహించే అవకాశం కలిగినందుకు ఆయన సంతసించాడు. భరద్వాజమహర్షి ఏర్పరచిన

విందు భరతుడు స్వీకరించలేదు. పరిస్థితుల పరిణామానికి భరతుడు ఎంతో ఖేదం అనుభవిస్తున్నందువల్ల ఆహార పానీయాలను గురించీ, నిద్రను గురించీ అతను ఆలోచించే స్థితిలో లేడు. రాముని కలసి మాట్లాడే వరకు మంచినీళ్ల చుక్క కూడా ముట్టుకోలేదు. రాముని గురించిన భావన ఆయనలో ఎంతో తీవ్రంగా ఉన్నది. అందువల్ల ప్రజలు భరతునిలో రామమూర్తిని దర్శించగలిగిరి. నిరంతర ధ్యానంవల్ల రాముని ప్రతిరూపంగా భరతుడు భాసించినాడు. సార్థకమైన భక్తి అంత గంభీరమైనది. అంతా సవ్యంగా నడచిపోతున్నప్పుడు మీరు నన్ను స్తుతించెదరు. కాని, ఏమైనా దుఃఖం ఎదురైనప్పుడు నన్ను పాషాణహృదయుడని అంటారు. భగవంతుడు కష్టం కలిగించినా, సుఖం అందించినా రెండూ దైవప్రసాదాలుగా నిశ్చలచిత్తంతో మీరు స్వీకరించాలి.

అవతారమూర్తి దేహం చిన్మయం

పుత్రకామేష్ఠి యజ్ఞహోమంనుంచి వెలువడిన పాయసం నుండి రాముడు జన్మించినట్లు వర్ణించారు. ఏ అవతారమైనా సరే, ఈ అవతారంకూడా అంతే, రక్తమాంసాలనుండి జన్మించదు. మానవమాత్రుల శరీరాలు జడవస్తు నిర్మితాలు. అవతారమూర్తి దేహం చిన్మయం. పిండాకారంలో క్షీరోదకశాయి. స్వచ్ఛమైన, పవిత్రమైన క్షీరంలో తేలుతూ ఎదుగుతుంది. అందువల్లనే అవతారపురుషుడు లోపరహితుడు. లేశమైనా గుణాల ఛాయలు కనబడవు. తను పరలోకగతుడైతే పిండ

ప్రధానంచేసే పుత్రుడు లేనందుకు దశరథుడు చింతించాడు. కాని, అందరూ దైవస్వరూపులైనప్పుడు అందరూ దివ్యత్వంతో నిర్మితమైనప్పుడు, తండ్రి ఎవరు, తనయుడెవరు, ఎవరు ఎవరికి ఆహారము అందించవలెను? జ్ఞానంలో అంతటి ఉన్నతస్థాయి చేరుకొంటే రాముడే తండ్రి, శాంతమే తల్లి, వైరాగ్యమే పత్ని. ప్రభువే ప్రేమకు కేంద్రమైన పుత్రుడు. అటువంటి పుత్రుని కోరకుండా దశరథుడు పున్నామనరకంనుండి కాపాడే మగబిడ్డ కావాలనుకొన్నాడు. ఈ కోరికవల్ల లంకలో సీతాదేవి అగ్నిప్రవేశం చేయబోవు సమయాన దశరథుని ఆత్మ రాముని సమక్షానికి వచ్చింది.

అగ్నిపరీక్ష సాధించిన రెండు ప్రయోజనాలు

రావణవధ జరిగింది. రాముడు సుగ్రీవునీ, లక్ష్మణునీ పిలిచి విభీషణునికి లంకారాజ్య పట్టాభిషేకం చేయవలసిందన్నాడు. ఆ శుభసమయంలో రాముడే స్వయంగా లంకానగరానికి వచ్చి తనను దీవించవలెనని విభీషణుడు వేడుకొన్నాడు. తన వనవాస దీక్షకు భంగం కలుగునని, లంకానగర ప్రవేశం చేయజాలనని రాముడు వక్కాణించాడు. సీతను పల్లకిలో తన స్థావరానికి తోడ్కొని రావలసిందని హనుమంతుని పంపినాడు.

తన పనులలో మునిగివున్న విభీషణుడు సీత సంగతి ఆలోచించలేదు. సీతాదేవికి హనుమంతుడు ప్రణామం చేశాడు. క్షీరసముద్రం నుండి ప్రభవించిన లక్ష్మీదేవిగా ఆమె గోచరించింది. తన జన్మపరంపరలు క్షణంసేపు లభించిన ఆ దివ్య దర్శనంవల్ల ధన్యమైనట్లు హనుమంతుడు భావించాడు. అది తన అనేక జన్మలను సార్థకము చేయగల పరిహారంగా తలచినాడు. రాముని స్థావరం చేరుకొంటున్న ఆ పల్లకిలోనుండి మహాతేజస్సు నలుదిక్కులా వ్యాపించింది. అది గమనించిన వానర యోధులు ఆశ్చర్యచకితులైనారు. అల్లంతదూరాన పల్లకి దిగి నడచిరమ్మని రాముడు కబురు పంపెను. ఆమె దివ్యతేజస్సును తనివితీరగా వీరులు చూడవలెనని, కన్నులపండగ చేసుకోవలెననీ రాముని తలంపు. ఈ విషయము మీకు ఏ గ్రంథములోను కనబడదు.

సీత పది గజాల దూరంలో ఉండగా రాముడు, 'ఆగు, అగ్నిపరీక్షకు గురియైన తరువాతగాని నిన్ను స్వీకరించను' అన్నాడు. ఆయన కరిగినప్పుడు వెన్న, కఠినత్వం వహించినప్పుడు ఉక్కు, పిడుగుపాటువంటి ఈ మాటలకు లక్ష్మణుడు మూర్ఛపోయాడు. చితి పేర్చుటకు కట్టెలు తెచ్చే వానరులు పుల్లల బరువుకే క్రుంగిపోయారు. అగ్నిపరీక్ష రెండు ప్రయోజనాలు సాధించింది. అన్ని కాలాలలో అవతారపురుషులను అపనిందల పాలుచేసే నాలుకలు వెన్నంటి పీడిస్తవి. వాటిని కాల్చివేసింది. రావణుడు అపహరించుటకు మునుపు అగ్నిప్రవేశం చేసిన సీత అగ్ని నుండి పునరుద్భవించింది. దశరథుడుకూడా అక్కడికి సీత పవిత్రతకు మూర్తీభావమని రామునికి నచ్చజెప్పాలనీ, తన కుమారుని కళ్లారా చూచుకోవాలనీ పితృహృదయం పొందే ఆరాటం తీర్చుకోవాలనీ వచ్చాడు. పితృవాక్య పరిపాలనలో రాముడు చాటిన దీక్షను ఆయన మెచ్చుకొన్నాడు. యుద్ధంలో మరణించిన వానరసైనికులందరూ రణరంగంలో పునరుజ్జీవితులై రాముని చుట్టూ చేరటం కూడా ఆయన చూచాడు. అప్పటికే రాక్షసులందరికీ మోక్షం లభించింది. చివరి శ్వాస విడిచేటప్పుడు వారందరికీ దైవదర్శనం దొరికింది. 'నా పరికరాలుగా వినియోగపడుటకు వానరులు జన్మించారు. కనుక, వారికి మరణం లేదు. నా ఆజ్ఞానుసారమే వారికి జననం' అన్నాడు రాముడు.

జననమరణాలనుండి తప్పించుకొనుటకు నరులు కూడా భగవంతుని పరికరాలు కావాలి. అహంకారంలో బందీయై జన్మించిన మానవుడు ఆ చెరనుండి విముక్తి పొందాలి. విశ్వాధారుని తెలుసుకోవటంవల్లనే ముక్తి లభ్యం కాగలదు. నేలలో పాతరవేసిన నిక్షేపాన్ని తెలుసుకోలేక ఆ నిధి వున్న తావునే ఒక పూరిపాక వేసుకొని పేదరికంతో అల్లాడుతున్న మనిషిని పోలిన దుస్థితిలో ఈనాడు మానవులు వున్నారు. తన లోపల వున్న ఆనందనిర్ధరం సంగతి తెలియక మానవుడు దుఃఖ పడుతున్నాడు. మీరు ఆ దివ్యానందసీమకు చేర్చే దారి మరచిపోయారు. అందువల్లనే నేను ఆ నిక్షేపాన్ని పొందటానికి కావలసిన తాళపుచెవి మీకు అందించటానికీ, మీలోపలనున్న ఆనందనిర్ధరాన్ని

ప్రపహింపజేయటానికి వచ్చాను. మిమ్మల్ని రక్షించుకోవటానికి ఇదే చక్కని అవకాశము. దీన్ని వ్యర్థం చేసుకొంటే మీరు దురదృష్టవంతులు.

మీలో అధికసంఖ్యాకులు నా వద్దనుండి విలువలేని వాటిని పొందటానికి వచ్చారు. ప్రాపంచిక సుఖాలూ, సంతోషాలూ, వ్యాధినివారణలూ, ఉద్యోగాభివృద్ధులు ఇవన్నీ ఆకర్షణీయంగా కనిపించే కాకిబంగారపు నగలు. నేను మీకు మోక్షం అందించుటకు అవతరించితిని. కాని, దానిని కోరువారు కొద్దిమంది మాత్రమే. వారిలోకూడా సాధనామార్గాన్ని విడవక లక్ష్యం సాధించేవారి సంఖ్య అతిస్వల్పం. అనేకులు సాధువుల బాహ్యలక్షణాలను చూచి ఆకర్షింపబడుతున్నారు. కాషాయరంగు గౌను, జడలు కట్టిన జుట్టు, గెడ్డము, రుద్రాక్షలు ధరించేవారు మన దేశంలో చాలామంది సంచరించుతున్నారు. వారిని అనుసరించినవారు అడవుల పాలోతున్నారు.

భగవంతుని లక్షణాలు స్పష్టంగా తెలుసుకోవటం కష్టం. కనుక, నన్ను నేనే ప్రకటించుకొంటూ నా ఉద్యమమునూ, లక్ష్యమునూ, లక్షణములనూ పేర్కొనుచున్నాను. ఈ లక్షణములవలన మీరు అవతార పురుషుణ్ణి ప్రత్యేకముగా ఇతరులకంటే భిన్నమైనవానిగా గుర్తించగలరు. సుఖాలకోసం, సంపదలకోసం పరితపించకండి. భగవంతునిపట్ల విశ్వాసముంటే, రామనామమును ఎడబాయని సహచరునిగా మీరు భావిస్తే సర్వకాలములలో మీరు వైకుంఠములో, కైలాసములో, స్వర్గంలో వున్నట్లే. అవి కష్టపడి ప్రయాణించేసి చేరుకోగలిగిన సుదూర ప్రదేశాలు కావు. అవి మీ హృదయాలలోనే వున్న శాంతిధామాలు. ఇంకే తావునందు మీకు అన్ని మహదానందములకూ మూలకందమైన ఈ సన్నిధానం లభించదు. ఇంత సన్నిహితంగా మెలిగే అవకాశం చిక్కదు. ఇక్కడ ఇంత సన్నిహితంగా, ఇంత సులభంగా, ఇంత అనుగ్రహపూర్వకంగా మీకు లభిస్తున్నది. మీరు వెనుక అడుగు వేస్తే ఇటువంటి అవకాశం మళ్లీ దొరకదు. మిమ్మల్ని రక్షించే వస్తువును అడిగి అందుకోండి. మిమ్ము బంధించే విషయాలు కోరుకోవద్దు. ఒక వెయ్యి ప్రాపంచిక విషయాలకోసం

నన్ను అడుగుతున్నారు. నేను కావాలని అడిగేవారు అరుదు. అందుకే నేను ఎన్నడూ మిమ్ము 'భక్తులారా' అని సంబోధించను. 'దివ్యాత్మస్వరూపులారా' అంటాను. అదే మీ నిజస్వరూపం కనుక. మీరు గుర్తించుకోలేకపోయినా అదే అసలు రూపం. అందుకే నేను మిమ్మల్ని 'దివ్యాత్మ స్వరూపులారా' అని నిశ్చయంతో సంబోధించగలను. కాని, 'భక్తులారా' అని పిలిపించుకొనేటందుకు వేరు అర్హత వుండాలి. భగవంతుని తప్ప ఇంక దేనినీ కోరనివాడే భక్తుడు. అటువంటి అర్హత మీరు సంపాదించుకోలేదు. సాయిభక్తులమనీ, రామభక్తులమనీ, కృష్ణభక్తులమనీ మీరు చెప్పుకొంటారు. మీరు భగవంతునికి సంపూర్ణంగా శరణాగతులై ఆయన ఉపకరణాలు కావాలి. అప్పటిదాకా భక్తులమని చెప్పుకొనే అర్హత మీకు కలుగదు.

ఉదాహరణకు భరతుడు రామభక్తుడని చెప్పుకో వచ్చును. ఆయన ప్రతి శ్వాసలోను రాముడే, అరణ్యంలో, యుద్ధరంగంలో భరతుడు కూడానే వున్నాడు. రామునివలె నారచీరలు ధరించి ఋషిలాగ జీవించాడు. అందువల్లనే రామునివలె భరతుడూ శ్యామశరీరుడైనాడు. రావణ లక్షణాలను శ్రవణ, మనన, నిదిధ్యాసల ద్వారా అరికట్టాలి. విన్నదానిని మననం చేయాలి. వాటివల్ల మార్పుచెందిన మనస్సు చేసే ఆదేశాలకు అనుగుణంగా ఆచరణలు వుండాలి. కామక్రోధాలూ, ప్రాపంచిక విషయాలపై మితిమీరిన మమకారమూ, ఇంద్రియ సుఖపేక్ష, అహంభావమూ మొదలైన ప్రమాదకర లక్షణాలు రావణ తత్త్వమునకు చెందినవి.

పొయ్యిమీది గిన్నెలో పాలు పొంగుతుంటే చల్లని నీళ్ళు జల్లుతారు. అది వెంటనే తగ్గిపోయి గిన్నెలో సర్దుకొంటుంది. పొంగిపోయే పాలు దుర్వాసుడు. పొంగిపోని పాలు నారదుడు. నాలుకమీద నిరంతరము భగవన్నామం నాట్యం చేస్తున్నందువల్ల నారదుడు ఇంద్రియాలకు వశుడైపోలేదు. మీ ఇంద్రియాలనూ, కోరికలనూ అదుపు చేసుకొంటే మీరిక్కడికి వచ్చి ఈ ప్రసంగాలు విన్నందుకు సత్ఫలితం కలిగినట్లు. నిజమైన బలమూ, సంతోషమూ అందించగల నవ్యమార్గంలో మీరు నడక సాగిస్తే నేను ఆనందిస్తాను. ❖

బాలల భవితకు భద్రమైన పునాది

(2020 జనవరి 4వ తేదీన ప్రశాంతినిలయంలో బాలవికాస్ సమ్మేళనమును పురస్కరించుకొని
ముఖ్యఅతిథిగా విచ్చేసిన సుప్రీమ్ కోర్టు న్యాయమూర్తి జస్టిస్ రామసుబ్రహ్మణ్యన్ గారు
సాయికుల్యంత్ సభామంటపంలో చేసిన ప్రసంగానికి సంక్షిప్త స్వేచ్ఛానుసరణ)

త్వమేవ మాతాచ పితా త్వమేవ
త్వమేవ బంధుశ్చ సఖా త్వమేవ
త్వమేవ విద్యా ద్రవిణం త్వమేవ
త్వమేవ సర్వం మమ దేవ దేవ

నా ప్రియమైన బాలవికాస్ పిల్లల్లారా!

మిమ్మల్నందరినీ చూస్తూంటే నాకు నా బాల్యము గుర్తొస్తోంది. 1967లో భగవాన్ బాబావారు సేవాదళ్ ను ప్రారంభించగా మా తల్లిదండ్రులు అందులో సభ్యులుగా చేరడం జరిగింది. 1969లో మద్రాసు, బొంబాయి వంటి నగరాలలో బాలవికాస్ ను ప్రారంభించినప్పుడు నాకు, మా అన్నయ్యకు అందులో చేరే అవకాశం లభించింది. ఈ ప్రకారం మా తల్లిదండ్రులది మొదటి సేవాదళ్ బ్యాచ్ అయితే నేను, మా అన్నయ్య బాలవికాస్ తొలి బ్యాచ్ కి చెందినవారము. ఆరోజుల్లో బాలవికాస్ లో పరీక్షల్లేవు, పట్టాలు లేవు - ఉన్నదల్లా ఆటపాటలతో కూడిన విద్య, మానవీయ విలువల బోధన మాత్రమే.

ఇంతకుముందు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య తన ప్రసంగంలో చెప్పినట్లుగా, ఈరోజు నేను సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తిగా కాకుండా బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థిగానే మీ ఎదుట నిలబడి మాట్లాడుతున్నాను. బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థినని చెప్పుకోవడమే నాకు గర్వకారణంగా భావిస్తాను. ఎందుకంటే, 2023లో సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తిగా రిటైరవుతానుకానీ బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థిగా నా స్థానం ఎప్పటికీ సుస్థిరం కాబట్టి.

ఈనాడు మీరు బాలవికాస్ శిక్షణ పూర్తి చేసుకొని అందుకుంటున్న సర్టిఫికెట్లు మీ స్కూళ్ళలో, కాలేజీల్లో

అందుకొనే సర్టిఫికెట్లకంటే ఎంతో విలువైనవి. భగవాన్ చెప్పేవారు - కాలేజీలు అందించే డిగ్రీలు, డిప్లొమాలను విద్యార్థులు 'భిక్షాపాత్రల' మాదిరి వాడుకుంటున్నారని. కేవలం ధనసంపాదన, ఉద్యోగసంపాదనలే లక్ష్యంగా విద్యనభ్యసిస్తున్నారు. ఈనాడు స్కూళ్ళు, కాలేజీలు, విశ్వవిద్యాలయాలు స్టూడెంట్లను డాక్టర్లుగా, ఇంజనీర్లుగా, లాయర్లుగా, జడ్జీలుగా, ఐఏఎస్ ఆఫీసర్లుగా తయారు చేస్తున్నాయికానీ, ఒక్క బాలవికాస్ మాత్రమే ఒక మంచి

మనిషిగా బ్రతకడానికి కావలసిన జ్ఞానాన్ని అందిస్తోంది. అందుకనే, బాలవికాస్ విద్యార్థులుగా ఈరోజు మీరందుకుంటున్న ఈ పట్టాలు, ఉపాధికొరకై మీరు ఎవ్వరి దగ్గరకూడా చేయి జాచకుండా, మిమ్మల్ని ఎంతో ఉన్నతంగా తీర్చిదిద్దాయనడంలో సందేహం లేదు. ప్రపంచంలో ఏ కాలేజీలూ, యూనివర్సిటీలూ ఇవ్వలేని సచ్చీలమును, ఆత్మసంతృప్తిని మీకు బాలవికాస్ అందిస్తోంది. “సంతృప్తి అనేది సహజ సంపద, భోగలాలన అనేది కృత్రిమమైన పేదరికం” అని మా టీచర్లొకరు చెప్పేవారు. కాలేజీలు అందించే డిగ్రీలు, డిప్లొమాలు విద్యార్థులను భోగలాలనలో ముంచుతుంటే, బాలవికాస్ మాత్రం సంతృప్తి అనే సహజ సంపదను అందిస్తోంది. “మంచి నడవడికను నేర్పించి, మనోబలాన్ని వృద్ధిచేసి, బుద్ధిని వికసింపజేసి, స్వశక్తితో నిలబడగలిగేరీతిగా బాలలను తీర్చిదిద్దే విద్యావ్యవస్థ కావాలి” అని స్వామి వివేకానంద చెప్పేవారు.

కానీ ఈనాడు చదువుకోనివారి కంటే విద్యావంతులే ఎక్కువగా జీవితంలో ఆందోళనకు, అలజడికి లోనవుతున్నారు. 2008 - 09లో ప్రపంచాన్ని ఆర్థిక మాంద్యం ఆవరించినప్పుడు, చికాగోలో స్థిరపడిన ఒక ఐఐటి గోల్డ్ మెడలిస్టు భయభ్రాంతులకు లోనై, తన భార్య, పిల్లలను చంపేసి, తానూ ఆత్మహత్యకు పాల్పడ్డాడు. అతను నేర్చుకున్న విద్యలో విలువలు లోపించడంవలన జరిగిన అనర్థమిది. అతనికంటే ఎంతో తక్కువ సంపాదన కలిగినా సంతృప్తితో జీవిస్తున్నవారనేకులు ఉన్నారు. భౌతిక విద్యాసంస్థలలోని పాఠ్యప్రణాళిక విద్యార్థులకు కేవలం ప్రజ్ఞాలబ్ధి (Intelligence Quotient - IQ)ని చేకూరుస్తుంది. కానీ, ‘భావలబ్ధి’ (Emotional Quotient - EQ), ‘ఆధ్యాత్మిక లబ్ధి’ (Spiritual Quotient - SQ) లేనటువంటి ‘ప్రజ్ఞాలబ్ధి’ నిరర్థకం, అనర్థదాయకం అని పై ఉదాహరణ మనకు తెలియజేస్తోంది.

విస్వాస్నిన్ యూనివర్సిటీలో వ్యవసాయ విద్యలో పీజీ చేస్తున్న అరవైమంది విద్యార్థులని ఒక పొలానికి తీసుకెళ్ళారట. అక్కడున్న డెబ్బై ఏళ్ళ ఒక రైతును చూసి నిరక్షరాస్యుడవంటూ కొందరు విద్యార్థులు హేళన చేయగా

మొక్కలు నాటడం కూడా తెలీని మీ అగ్రికల్చరల్ పీజీ కంటే, వ్యవసాయంలో నాకున్న అరవై ఏళ్ళ అనుభవం ఎంతో గొప్పదని చెప్పి ఆ రైతు వాళ్ళ నోళ్ళు మూయించాడట. స్టెపిసీని మార్చడం సహితం చేతకాని ఆటోమొబైల్ ఇంజనీర్లనూ, ఫ్యూజు వేయడం కూడా రాని ఎలక్ట్రికల్ ఇంజనీర్లనూ ఆధునిక విద్యావ్యవస్థ తయారుచేస్తోంది. ఇటువంటి విద్యవలన కలిగే ప్రయోజనమేమి?!

జీవనోపాధిని మాత్రమే దృష్టిలో పెట్టుకొని జీవిత పరమావధిని విస్మరించిన ఈనాటి విద్యావిధానమును చక్కదిద్దాలన్న సంకల్పంతో భగవాన్ ఈ బాలవికాస్ను ప్రారంభించారు. అయితే, జీవనోపాధికి పాటుపడవద్దని, ప్రాపంచిక జీవితాన్ని అలక్ష్యం చేయమని స్వామి ఏనాడూ బోధించరు. నేను మద్రాసు హైకోర్టు జడ్జిగా 2006లో స్వామివారి సన్నిధికి వచ్చినప్పుడు స్వామి నన్ను తమ విద్యార్థులకు పరిచయం చేస్తూ, “చూడండి, ఇతను ఆనాడు మన బాలవికాస్ స్టూడెంటు. ఈనాడు హైకోర్టు న్యాయమూర్తి” అని ఆశీర్వాదంగా ప్రశంసించారు. ఇది ఎందుకు చెపుతున్నానంటే, స్వామి ఎల్లప్పుడు మనము ప్రాపంచిక జీవితంలోకూడా విజయం సాధించాలనే ప్రోత్సహిస్తూ వచ్చారు. అయితే, మనము నిర్దేశించుకున్న లక్ష్యాలను చేరుకోవడానికి విలువలను ఆధారం చేసుకోవాలన్నదే భగవాన్ ఉద్దేశ్యం. స్వామి బాలవికాస్ రూపంలో యాభై సంవత్సరాల క్రితం నాటి న విత్తనం నేడు మహావృక్షమై విస్తరించి సమాజానికి మధురమైన ఫలాలను అందిస్తోంది. ఎంతోమంది విద్యార్థులు తమ జీవితంలో ఉన్నతస్థాయిని చేరుకోవడానికి బాలవికాస్ దోహదం చేసింది.

2019 డిసెంబరులో రాజస్థాన్ లో పదకొండేళ్ళ ఒక విద్యార్థిని రాసుకునే పెన్ను విషయమై ఘర్షణ పడి, తన సహచరిని చంపేసిందన్న వార్త పేపర్లో చూసినప్పుడు ఎంతో బాధ కలిగింది. అసలు అలా ఎందుకు జరిగింది? ఈవిషయమై తల్లిదండ్రులు, గురువులు, సమాజముకూడా ఆలోచించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. ఈనాడు తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలు ప్రతి సబ్జెక్టులోనూ ఘస్టు

ర్యాంకు తెచ్చుకోవాలన్న తపనతో పిల్లల్ని రేసుగుట్టల మాదిరి తయారుచేస్తున్నారు. కనుకనే, పిల్లలు రేసుగుట్టల మాదిరిగానే ప్రవర్తిస్తూ మనుషులుగా మనుషులకోవడం మరచిపోతున్నారు. ఈ పరిస్థితిని చక్కదిద్ది భావిపౌరులకు విలువలతోకూడిన విద్యను అందించాలన్న దివ్య సంకల్పంతో స్వామి బాలవికాస్ను ప్రారంభించారు.

ప్రియమైన బాలవికాస్ విద్యార్థులారా! మీ అందరికీ స్నాతకోత్సవ సందేశం అందించటానికి నియుక్తుడనైన నాకు ఈ సమయంలో, ప్రపంచంలోనే మొట్టమొదటి ఉపదేశంగా చెప్పబడే తైత్తిరీయోపనిషత్తులోని 'శిక్షావల్లి' గుర్తొస్తోంది. "సత్యం వద, ధర్మం చర, మాతృదేవో భవ,

పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిథిదేవో భవ, యాని అనవద్యాని కర్మాణి తాని సేవితవ్యాని నో ఇతరాణి" - ఎల్లప్పుడూ సత్యాన్నే వలుకు, ధర్మాన్నే ఆచరించు; తల్లి - తండ్రి - గురువు - అతిథులను దైవస్వరూపులుగా భావించి పూజించు. అహం వీడి ప్రవర్తించు - అని ఆనాటి గురువులు తమ శిష్యులకు చేసినటువంటి ఉపదేశాన్ని గుర్తుచేసుకుంటూ, ఈ శుభ సందర్భంలో, సమాజానికి, దేశానికి ఉపయోగపడేవిధంగా మనల్ని మనము మలచుకోవడానికి, మనమందరమూ కలిసి భగవాన్ బాబావారి దివ్యాశీస్సులకై ప్రార్థిద్దాం.

తెలుగుసేత: ఎమ్.ఎస్.ఆర్.ఎ. శ్రీహరి

శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ:

‘చావు లేని చదువు చదువలయు’

పాశ్చాత్య విద్యల ప్రాభవమదియేమొ
సంస్కృతమడుగంటి సన్నగిల్లె
పాశ్చాత్య విద్యల ప్రాభవమదియేమొ
పరిణయ ధర్మముల్ వమ్ములయ్యె
పాశ్చాత్య విద్యల ప్రాభవమదియేమొ
ఆర్యధర్మములెల్ల ఆరిపోయె
పాశ్చాత్య విద్యల ప్రాభవమదియేమొ
వేషభాషలయందు మోజు హెచ్చె
తల్లి భాషను మాట్లాడ తప్పుదోచె
సంఘమర్యాద పాటింప జంకు పుట్టె
ధర్మమన్నది బోధింప తప్పిపోయె
ఇట్లులైనది భారతజాతి నేడు.

నేటి విద్య తెలివితేటలనే పెంచు
కొంచెమైన గుణము పెంచబోదు
కోటి విద్యలుండి గుణము లేకున్నచో
విలువదేమి? వాని ఫలమదేమి?!

చదువులన్ని చదివి సద్గుణంబులు లేక
పరుల మోసగించి బ్రతుకు నెవడు
వానికంటె మేలు వసుధలో గాడిద
బరువు మోసి తాను బ్రతుకుచుండు
గుణములేని సుతులు, గురిలేని విద్యలు
నీతిలేని జాతి నిష్ఫలంబు
శాంతిలేని జీవి శశిలేని నిశి సుమా!
వినుము భారతీయ వీరసుతుడ!

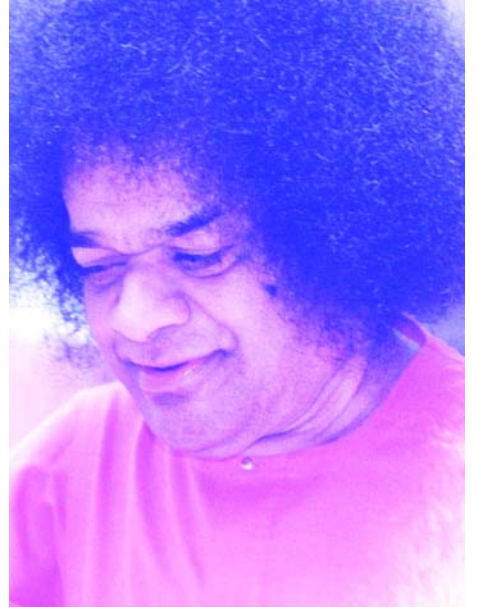
చదువులన్నియు చదివి చాల వివేకియై
మదిని తన్నెరుగడు మందమతుడు
ఎంత చదువు చదివి ఏరీతి ఉన్నను
హీనుడవ గుణంబు మానలేడు.

తరచి చదువు చదువ తర్కవాదమెగాని
పూర్ణజ్ఞానంబెప్పుడు పొందలేడు
చదువు చదివి చదివి చావంగ నేటికి
చావులేని చదువు చదువలయు. ❖

‘రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః’

❖ కూర్పు: ఆర్. సీతాలక్ష్మి ❖

అగ్ని, సూర్యుడు, చంద్రుడు ఈ మూడూ సమస్త ప్రపంచమునకు ఆధారమైనటువంటివి. ఈ మూడింటి చేరికచేతనే యావత్ప్రపంచము మానవులను ఆకర్షించి రమింప జేస్తున్నది. ఈ మూడింటి సమ్మిళిత తత్త్వమునకు ప్రతీక రామనామము. ‘రామ’ అనే పదమునందు ‘ర’ అనే అగ్నిబీజము పాపమును దహిస్తుంది. ‘అ’ అనే సూర్యబీజము అజ్ఞానమునే అంధకారమును పారద్రోలుతుంది. ‘మ’ అనే చంద్రబీజము తాపమును చల్లార్చుతుంది.

1. వ్యక్తిధర్మమును శ్రీరాముడు ఏవిధంగా నిరూపించాడు?

జ: శ్రీరామచంద్రుడు ఆదర్శ పుత్రుడు. పుత్రునిగా తండ్రి మాటను నిలబెట్టుటకు కట్టుబడినవాడు. పితృవాక్యపరిపాలనకై రాజ్యమును, సర్వసంపదములను త్యజించి, తాపనవేషధారియై కానలకేగినాడు.

ఆదర్శ సోదరునిగా తన సోదరుల నెంతో ప్రేమించి, వారికి ఎప్పటికప్పుడు ధర్మమార్గమును బోధిస్తూవచ్చాడు.

ఆదర్శపతిగా సతిని ప్రేమానురాగములతో ఆదరించినాడు, ఏకపత్నీవ్రతమునకు కట్టుబడినవాడు.

ఆదర్శ మిత్రునిగా తనతో స్నేహము చేసిన సుగ్రీవుని కిష్కింధ రాజ్యమునకు రాజుని చేసినాడు.

ఆదర్శపురుషునిగా స్త్రీలపట్ల మాతృభావము గలవాడు. విశ్వామిత్రుని యాగసంరక్షణానంతరం మిథిలానగరమునకు వెళుతున్న సమయంలో శ్రీరాముని పాదము ఒక రాయికి సోకి వెంటనే ఒక స్త్రీ ఆవిర్భవించింది. తన పాదము సోకినంతనే రాయి నాతిగా మారిందని రాముడు గర్వించలేదు. ఆమె గౌతముని సతి అహల్య అని విశ్వామిత్రునివలన గ్రహించి, తన పాదము ఒక మునిపత్నికి సోకినది కదా, ఎంత పొరపాటు జరిగినదని చింతించినాడు.

శ్రీరాముడు ఆదర్శ శత్రువు. రావణుడు తన శత్రువైనప్పటికీ అతని శౌర్య పరాక్రమములను ప్రశంసించాడు. ఒకనాడు రావణుడు యుద్ధంలో అలసిపోగా అతని అస్త్రశస్త్రములన్నీ క్రిందపడిపోయాయి. అటువంటి సమయంలో శత్రువునైనా సంహరించరాదు. అప్పుడు శ్రీరాముడు గంభీరముగా, మృదుమధురంగా, “రావణా! నీవు అలసట చెందావు. యుద్ధం చేయటానికి ఇది తగిన సమయం కాదు. యుద్ధభూమి వీడి విశ్రాంతి తీసుకో. రేపటి దినము యుద్ధానికి సంసిద్ధుడవుకా” అంటూ శత్రువుపట్ల సహితం ధర్మమార్గమును అవలంబించాడు.

రావణుడు యుద్ధమున హతుడై నేల వ్రాలినప్పుడు శ్రీరాముడు లక్ష్మణునితో, “సోదరా! రావణుడు ప్రాణములు వీడక మునుపే అతనివద్దనుండి రాజనీతిని తెలుసుకొనిరా” అని ఆదేశించాడు. సోదరునికి దహన క్రియలను యథావిధిగా చేయవలసిందేనని విభీషణుని ఆజ్ఞాపించాడు.

2. రాముడు సమత్వమును, లోకధర్మమును ఏవిధంగా ప్రకటించాడు?

జ: “సుఖదుఃఖే సమేకృత్వా లాభాలాభౌ జయాజయౌ” అన్న సూక్తిని ఆచరణాత్మకముగా నిరూపించిన లోకోత్తర పురుషుడు శ్రీరాముడు. పట్టాభిషేకమునకు సంసిద్ధుడైనప్పుడు తాను ఎంత ఆనందముగా ఉండినాడో, అదే ముహూర్తమున అరణ్యవాసమునకు వెళ్ళుటకుకూడను అంత ఆనందముగానే నారవస్త్రములు ధరించి సిద్ధమైనాడు.

రాముని వనవాస విషయము తెలుసుకొని భరతుడు సైన్య సమేతంగా, తల్లులను వెంటపెట్టుకొని వెళ్ళి రాముని పాదములను పట్టుకొని, “అన్నా, రాజ్యాధికారము జ్యేష్ఠపుత్రునిదే. కనుక, మీరు అయోధ్యకు రావాలి”ని ఎంతగానో ప్రాధేయపడినాడు. కానీ రాముడు, “భరతా! నాకూ ఉంది ఒక రాజ్యము. అది దండకారణ్యము” అని పురుషోత్తమునిగా తమ్ముని సమాధానపరచినాడు. .

3. శ్రీరాముడు కుటుంబ ధర్మమును ఎట్లు ఆదర్శవంతముగా పాటించాడు?

జ: శ్రీరాముని వనవాసమునకు కౌసల్యామాత అభ్యంతరం తెలియజేసినప్పుడు, “తల్లీ! పితృవాక్య పరిపాలన మీ కుమారుని పరమ ధర్మము. లేనిచో తండ్రికి అసత్య దోషము చేకూరుతుంది. అరణ్యంలో నాకు ఎట్టి ఆపదలూ కలుగవు. చింతించవలదు” అని ఓదార్చి ఆమెను ఒప్పించాడు. కైకను, మంథరను లక్ష్యణుడు కోపావేశముతో నిందించి శిక్షించబూనుకొనినప్పుడు శ్రీరాముడు, “లక్ష్యణా! కైక మహారాజుని నేను తల్లిగా భావిస్తాను. ఆమె కోరినది చేస్తాను. తండ్రి మాట నిలబెడతాను. ధర్మాచరణమే ఇక్ష్వాకుల వంశ ధర్మము” అని బోధించాడు.

4. సామాజిక ధర్మమును శ్రీరాముడు ఏవిధంగా ఆచరించాడు?

జ: శ్రీరాముడు వ్యక్తిగత, కుటుంబ, సామాజికపరమైన కర్తవ్యములలో సామాజిక ధర్మనిర్వహణకే ప్రాధాన్యత నిచ్చాడు. మహారాజుగా రాజధర్మమునకే పెద్దపీట వేసినాడు. ‘జనవాక్యం కర్తవ్యం’ అని సీతా పరిత్యాగము చేసి ప్రజాపాలన చేసినాడు.

5. శ్రీరాముడు జాతి, కుల, వర్ణ, అధికార భేదములకు అతీతుడు. ఏవిధంగా?

జ: ప్రేమతో, హృదయపూర్వకమైన భక్తిప్రపత్తులను కలిగినవారిని అనుగ్రహించి, సంతృప్తిపరచి ముక్తిని అందించిన మహితాత్ముడు శ్రీరాముడు. నిమ్మజాతికి చెందిన గుహుని ఆలింగనము చేసుకొని అతనిని సోదరునిగా సంభావించినాడు. శబరి అర్పించిన ఎంగిలి ఫలములను ఆనందముగా భుజించి ఆమెను అనుగ్రహించాడు. వానరుడైన హనుమంతుని ఏనాడూ దాసునిగా చూడలేదు. హనుమంతుడు తనకు చేసిన సహాయమునకు అతనికి తగిన స్థానమును అందించాడు. అతనిని ఆలింగనం చేసుకొని, “సోదరా! జాతిపరముగా నీవు వానరుడవు, నేను నరుడను. కానీ, ఇద్దరియందున్న ప్రేమతత్వం ఒకటే” అన్నాడు. పట్టాభిషేకము ముగిసిన పిమ్మట, “హనుమా! నేను నీకేమి ప్రతిఫలం ఇవ్వగలను? నీ జీవితములో ఎప్పుడు నన్ను స్మరించిన అప్పుడు నీకు దర్శనం ఇస్తాను” అంటూ రాముడు అభయమిచ్చాడు.

6. లక్ష్యణుడు ఏవిధంగా వ్యక్తిధర్మమును, కుటుంబ ధర్మమును పాటించాడు?

జ: ఆదర్శ సోదర ప్రేమకు లక్ష్యణుడు ప్రతీకగా నిలుస్తాడు. రాణి కైక రాముని వనవాసమును కోరినదేకాని లక్ష్యణుని వనవాసము కాదు. కానీ లక్ష్యణుడు అన్నకు నీడవలె నిలిచాడు. అన్నావది నల సేవలో తన జీవితమును సార్థకము చేసుకున్నాడు. తనకంటూ, తనదంటూ ఏదీ లేదు. అంతా రామమయమే. అన్న ఆజ్ఞను అనుసరించడమే లక్ష్యణుని జీవిత లక్ష్యము. లక్ష్యణుడు ప్రత్యక్ష భక్తికి నిదర్శనము. సర్వస్వ శరణాగతి తత్వమునకు ఆదర్శము లక్ష్యణుని పాత్ర. పరస్మీలపట్ల మాతృభావముగల పరమ పవిత్ర హృదయుడు లక్ష్యణుడు. సీతాన్వేషణ సాగిస్తూ,

రామ లక్ష్మణులు ఋష్యమూక పర్వత ప్రాంతమును చేరినప్పుడు సుగ్రీవునితో మైత్రి కుదిరింది. ఆ సమయమున సుగ్రీవుడు ఒక నగలమూటను తెచ్చి చూపించి, ఆకాశమునుండి ఒకరోజు క్రింద పడినదనీ, ఒకవేళ అవి సీతమ్మవేమో చూడమని అన్నాడు. శ్రీరాముడు లక్ష్మణుని పిలిచి, “లక్ష్మణా! ఈ నగలు మీ వదినగారివేమో చూడు” అన్నాడు. ఆ నగలను పరిశీలించి లక్ష్మణుడు పలికిన పలుకులు మానవాళికి ఒక మహత్తర సందేశమును అందించిన అమృతవాక్కులు. “అన్నా! ఈ ఆభరణములలో కర్ణకుండలములు, చేతికంకణములు, మిగిలిన ఆభరణములు ఎవరివో నాకు తెలియదు. ఈ కాలి అందెలు మాత్రము మా వదినగారివే! ఆమెకు నిత్యము ప్రాతః కాలమున పాదాభివందనము చేస్తూ ఉంటాను కనుక ఆమె అందెలను మాత్రమే గుర్తించగలిగాను” అని లక్ష్మణుడు పలికాడు. పర స్త్రీలపట్ల మాతృభావముతో వ్యవహరించుట వ్యక్తి ధర్మము.

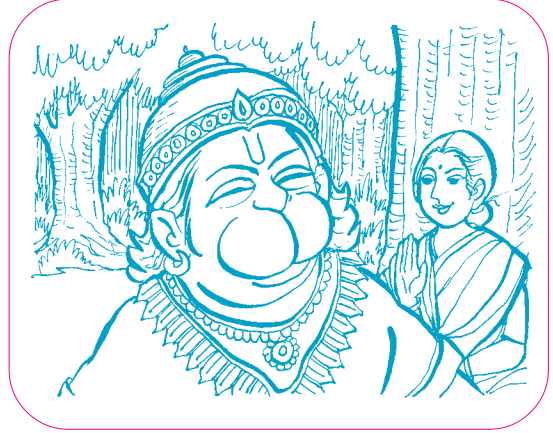
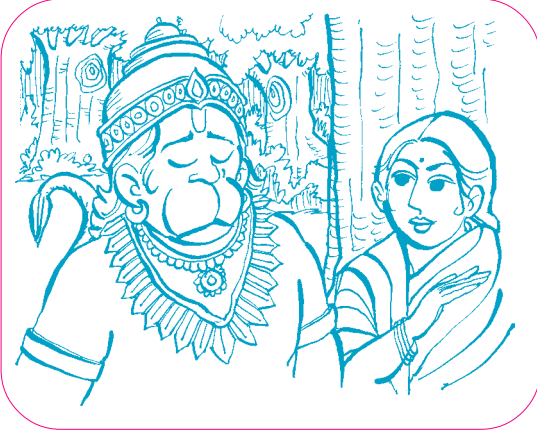
7. భరతుడు శ్రీరాముని సోదరునిగా త్రివిధ ధర్మాలను ఏవిధంగా ప్రకటించాడు?

జ: వ్యక్తిగా భరతుడు ఆదర్శ భ్రాతృప్రేమను, అన్యోన్యతను, ఐకమత్యమును బాల్యధశయందే ప్రకటించాడు. ఒకనాడు బాలరాముడు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి తల్లియైన కౌసల్య ఒడిలో చేరాడు. చాలా ఆనందంగా ఉన్నాడు రాముడు. తల్లి ఆ ఆనందానికి కారణం అడిగింది. బాలరాముడు, “అమ్మా, ఈరోజు బంతి ఆటలో భరతుడు విజయం సాధించాడు. అందుకే నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది” అన్నాడు. మరికొన్ని నిమిషాలలో భరతుడు ఏడుస్తూ వారి దగ్గరకు వచ్చాడు. కౌసల్య ఎంతో ఆశ్చర్యంతో, “అదేమిటి భరతా! మీ అన్న నీవు ఈ రోజు ఆటలో గెలుపొందావని ఎంతో ఆనందిస్తూ ఉంటే నీకెందుకు ఈ విచారం?” అని ప్రశ్నించింది. అప్పుడు భరతుడు, “అమ్మా, నాకు విజయం కలగాలని అన్న కావాలని ఓడిపోయినాడు. అదే నా దుఃఖానికి కారణం” అన్నాడు. నిర్మల నిస్వార్థ భ్రాతృప్రేమకు ఇంతకంటే నిదర్శనం ఏమి కావాలి?!

తండ్రి ఇచ్చిన రాజ్యము, తల్లి కోరిన రాజ్యము దక్కినది కదా అని భరతుడు ఆనందించలేదు. రాజ్యాధికారమును చేపట్టలేదు. జ్యేష్ఠపుత్రుడైన శ్రీరాముడు పరిపాలించవలసిన రాజ్యమును అన్యాయముగా, అక్రమముగా తాను అనుభవించడం ఇక్ష్వాకుల వంశగౌరవమునకే కళంకమును ఆపాదించుట అని భావించి తృణీకరించినాడు. అల్పమైన రాజ్యాధికారముకొరకు తాత ముత్తాతలనుండి సంక్రమించిన సత్పీర్తిని మట్టిపాలు చేయుటకు భరతునికి మనస్ఫురించలేదు. అంతేకాదు. “ఈ సింహాసనమును కూడా నేను చూడను. రాముడు లేని రాజ్యములో అడుగైనా పెట్టను” అన్నాడు. శ్రీరామ పాదుకలను ధర్మసమ్మతముగా సింహాసనమున ప్రతిష్ఠించి పాదుకా పట్టాభిషేకం చేశాడు. తానుకూడా శ్రీరామునివలె తాపస వేషమును ధరించి 14 సంవత్సరములు అయోధ్యలో అడుగుపెట్టక నిరంతరం రామచింతన చేస్తూ నందిగ్రామంలో కాలము గడిపాడు. అరణ్యవాసము పూర్తి చేసుకొని సీతారామలక్ష్మణులు నందిగ్రామం చేరగానే, భరతుడు తనే స్వయముగా రథమును నడుపుతూ వారిని అయోధ్యకు తీసుకొని వెళ్ళాడు. అయోధ్యావాసులందరూ రాముడెవరో, భరతుడెవరో గుర్తించలేక ఆశ్చర్యాంబుధిలో మునిగిపోయారు. నిరవధిక రామచింతనతో రాముని ప్రతిబింబముగా భరతుడు తయారయ్యాడు.

8. హనుమంతుడు రామభక్తునిగా, రామదూతగా తన ధర్మమును ఎట్లు నిర్వర్తించాడు?

జ: హనుమంతుడు ఆదర్శదూత. శ్రీరాముడు తనకు అప్పగించిన కార్యమును భక్తి, శక్తి, యుక్తులతో, ధైర్య సాహసములతో విజయవంతముగా నెరవేర్చినాడు. సీతమ్మ జాడ తెలిసేంతవరకు ఎక్కడా విశ్రమించలేదు. ధర్మమూర్తి అయిన రాముని ఎదుట దీనునిగా, విధేయునిగా ప్రవర్తించాడు. అహంకారి అయిన రావణుని ఎదుట ధీరునిగా నిలబడ్డాడు. లంకలోనివారు ఎవరు నీవు అని ప్రశ్నించినప్పుడు, “దాసోఽహం కోసలేంద్రస్య” అని తన శరణాగతి తత్త్వమును ప్రకటించాడు. లంకలో సీతమ్మ జాడ కనుగొని, శ్రీరామచంద్రుడు ఆనవాలుగా ఇచ్చిన

అంగుళీయకమును ఆమెకు అందించి, ఆమె రామునికి ఇచ్చిన చూడామణిని తీసుకొని, తిరిగి రామునివద్దకు బయలుదేరేముందు, “తల్లీ, నన్ను దీవించు” అని ప్రార్థించాడు.

సీతాదేవి, “గుణవంతా! హనుమంతా! శాంతుడవు, బలవంతుడవు నీవు. అజేయుడవై వర్ధిల్లు” అన్నది. హనుమంతునికి ఏమాత్రం తృప్తి కలుగలేదు. ఆవిషయం కనిపెట్టిన సీతమ్మ, “నీవు అమృతుడవై జీవించు” అన్నది. హనుమంతునికి ఆనందం కలుగలేదు.

అది గుర్తించిన జానకీదేవి, “హనుమా! నీ గుణగణములను ముల్లోకవాసులు కీర్తించెదరుగాక” అని దీవించినది. ఈ దీవెన విని హనుమంతుడు సిగ్గుతో తలను వంచుకున్నాడు.

హనుమంతుని మనోభావములను గ్రహించిన సీతాదేవి, “రాముని అనుగ్రహము నీకు పరిపూర్ణముగా లభించుగాక” అని ఆశీర్వదించింది. ఈ పలుకులు విన్నంతనే హనుమంతుడు పట్టలేని ఆనందంతో పొంగిపోయాడు. అతను కోరుకున్న దీవెన లభించింది. దైవప్రేమకన్నా భక్తులు కోరవలసినదేమున్నది!

9. విభీషణుడు శ్రీరామునికి సాత్విక మిత్రుడని భగవాన్ బాబావారు ఎట్లు వివరించారు?

జ: రామలక్ష్మణులు కుంభకర్ణాడు మహావీరులను సంహరించి, రావణ సంహారమునకు సిద్ధమయినారు. ఆ సమయంలో రావణునికంటే శక్తినంపన్నుడైన ఒక రాక్షస వీరుడు యుద్ధరంగంలో ప్రవేశించాడు. శ్రీరామచంద్రుడు అతనితో మహాభయంకరంగా పోరాడికూడా జయించలేక, అలసిపోయి ఆనాటికి విరమించుకుందామనుకున్నాడు. ఆ సమయంలో విభీషణుడు, “రామా! నీవు విశ్రాంతి తీసుకోవాల్సిన సమయం కాదు. కొన్ని నిమిషములు ఆలస్యం చేస్తే ఇతనిని జయించడం కష్టం. ఎట్లయినా తక్షణం అతనిని సంహరించు” అని రాముని ఉత్తేజపరచాడు. శ్రీరాముడు పట్టుదలతో విజృంభించి యుద్ధం చేసి ఆ వీరుని హతమార్చాడు. ఆ మహాబలశాలి నేలకూలిన తక్షణమే విభీషణుడు మూర్ఛపోయాడు. వెంటనే తేరుకుని రామచింతన చేయసాగాడు. రాముడు ఆశ్చర్యంతో, “విభీషణా! ఆ రాక్షస వీరుడు మరణిస్తే నీవెందుకు మూర్ఛితుడవైనావు?” అని అడుగగా, “స్వామీ, ఆ మహాబలశాలి నా కుమారుడు. నీ ప్రేమను హృదయంలో నింపుకొనికూడా నేను ఇట్టి దేహసంబంధమైన అభిమానమునకు, బలహీనతకు అవకాశం ఇచ్చినందుకు చింతిస్తున్నాను” అన్నాడు. “అతను నీ కుమారుడని ముందే ఎందుకు చెప్పలేదు?” అని రాముడు ప్రశ్నించగా, “రామా! యుద్ధంలో బంధుత్వానికి తావులేదు. భగవంతుడవైన నీతో పోరాడవచ్చినవానితో నాకు సంబంధం ఏమిటి! నేను నీ దాసుడను. నీ విజయమే నాకు ముఖ్యం” అన్నాడు. రాముని విజయంకోసం కుమారుని మరణమునకు కూడా సిద్ధపడిన సాత్విక మిత్రుడు విభీషణుడు.

10. భీష్మునికంటే విభీషణుడే గొప్పవాడని స్వామి ఏవిధంగా వివరించారు?

జ: కౌరవులు అధర్మమును ఆచరిస్తున్నప్పటికీ వారిని నివారించలేకపోయాడు భీష్ముడు. కురుక్షేత్ర యుద్ధంలో అధర్మ పక్షమున సైన్యాధిపతిగా నిలిచి, ధర్మపరాయణులైన పాండవులతో యుద్ధం చేశాడు. కానీ, విభీషణుడు మాత్రం తన అన్న అయిన రావణుడు చేస్తున్న దుశ్చర్యలను ఖండించాడు. సీతాదేవిని రామునికి అప్పగించమని ఎన్నో విధాలుగా హితబోధ చేశాడు. చివరకు సోదరుని విడిచిపెట్టి రాముని పాదములను ఆశ్రయించాడు. ధర్మాధర్మములు తెలిసి కూడా తటస్థముగా ఉండుట శ్రేయస్కరం కాదు. ధర్మమార్గమును ఆశ్రయించిన విభీషణుడు భీష్మునికంటే గొప్పవాడు.

11. రామాయణంలో ప్రధాన సందేశములు రెండు. అవి ఏవి?

జ: ఒక సందేశము శ్రీరామునిది, మరొకటి రావణాసురునిది. సత్యధర్మములే మానవునికి రెండు నేత్రములు. శ్రుతి, “సత్యం వద, ధర్మం చర” అని ప్రబోధిస్తున్నది. సత్యధర్మములను ఆచరించి, ప్రబోధించి మానవ జీవితమును సార్థకం చేసుకోవాలని శ్రీరాముడు జగత్తునకు చాటాడు. కానీ, రావణుని తత్త్వము సత్యధర్మములకు విరుద్ధము. కనుకనే, సర్వనాశనమునకు గురి అయినాడు. చివరకు ప్రజలకు ఒక సందేశాన్ని అందించాడు. “ఓ ప్రజలారా! నేను కామమునకు లోబడి కన్న కుమారులను కోల్పోయినాను. వాంఛలను అరికట్టుకోలేక వంశమునే నాశనం చేసుకున్నాను. రాగమును అరికట్టుకోలేక రాజ్యమును భస్మము గావించుకున్నాను. చివరకు నన్ను నేనే నాశనం చేసుకున్నాను. నేను సాధించినది అపకీర్తి మాత్రమే. కనుక, మీరు నావలె సత్యధర్మములకు విరుద్ధంగా జీవించకండి. రామునివలె సత్యధర్మములను అనుసరించి సత్వీర్తిని సాధించండి” అని ప్రబోధించాడు.

(భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధలకు ప్రశ్నోత్తర రూపకమైన సంకలనము)

సాయినామం మధురమురా!

❖ ఎమ్.ఎస్. ప్రకాశరావు ❖

ప : సాయినామం మధురమురా తీయని నామం పాడరా
నామం పాడి పరవశమైతే జన్మధన్యమైపోవునురా
జైజై సాయిరాం జైజై సాయిరాం

చ1: సాయినామ సంకీర్తన చేయగ ప్రేమ వెల్లువై పొంగునురా
ప్రేమ బాటలో పయనిస్తే సేవాసాధనె యోగమురా
నా వారని, నీ వారని ఎంచక అందరినీ ప్రేమించరా
ప్రేమా సేవా మదిలో మెదిలే మానవుడే ఇల దైవమురా
జైజై సాయిరాం జైజై సాయిరాం

చ2: కన్నీరొలికే జీవితాలకు సాయినామమే జీవమురా
చితికిన బ్రతుకుల విధివంచితలకు సాయినామమే తోడురా
సత్యసాయి స్మరణాంఛితమైతే ప్రతి సేవా ఒక యోగమురా
వసుధంతా ఒక కుటుంబమైతే భూతలమే ఒక స్వర్గమురా
జైజై సాయిరాం జైజై సాయిరాం ❖

సేవాప్రసాదం జన్మజన్మల తపఃఫలం

(గత సంచిక తరువాయి)

డా॥ కె. నరసింహన్

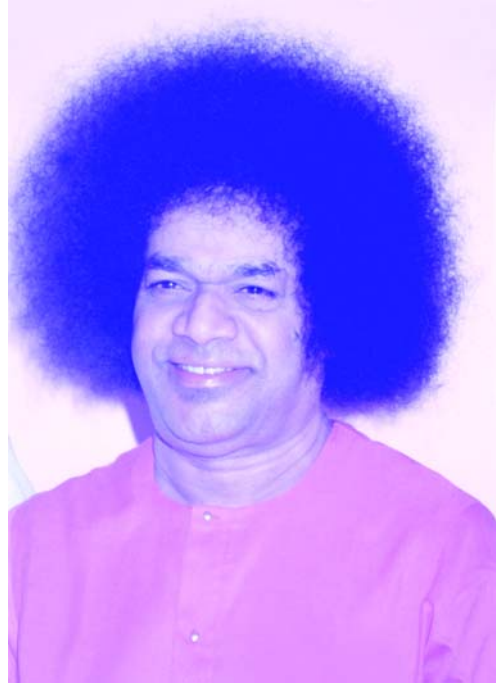

సేవాప్రసాదం లభించడం ఒక ఎత్తయితే, లభించిన అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవడం మరొక ఎత్తు. మన కాయమును, కాలమును, శక్తిని, సమస్త వనరులనూ సేవకు అంకితం చేయాలి. ఒక ఇంటర్వ్యూలో ఒకతను, “స్వామీ, నాకు సేవ చేయాలనే ఆశ ఉంది కానీ, సమయం కుదరటం లేదు” అన్నాడు.

వెంటనే స్వామి, “ఇవన్నీ ఉత్తి మాటలు. పెదవుల నుండి వస్తున్నాయికానీ హృదయం నుండి రావటం లేదు. నువ్వు నిజంగా చెప్పు, సేవకు సమయం చిక్కటంలేదని ఏనాడైనా తపన పడ్డావా? ప్రార్థన చేశావా? నా ఫోటో ఎదురుగా కూర్చొని ఏడ్చావా? లేదు. నీలో నిజంగా సేవచేయాలనే తపనే ఉంటే, నేను నీకు దానికోసం సమయం కల్పించేవాడిని. ఎందుకంటే, నేను కాలాతీతుడను” అన్నారు.

తొలిప్రాధాన్యం సేవకే ఇవ్వాలి

కొన్ని సందర్భాలలో మనం మన కుటుంబ సమస్యల్ని, బాధ్యతలను సాకుగా చూపి సేవకు దూరంగా ఉండటం జరుగుతుంది. సేవకోసం మనము కుటుంబాన్ని అలక్ష్యం చేయాలని నేను చెప్పటం లేదు. అయితే, స్వామి మనందరికీ ఒక ప్రాధాన్యతా క్రమాన్ని సూచించారు. ఏమిటది? “ఫస్ట్ గాడ్, నెక్స్ట్ వరల్డ్, యువర్ సెల్ఫ్ లాస్ట్” అన్నారు. అనగా, దైవానికి మొదటి స్థానము, ప్రపంచానికి రెండవ స్థానము ఇచ్చి, మన స్వప్రయోజనాలను చివరికి నెట్టమన్నారు. కానీ మనము అనేక సందర్భాలలో స్వప్రయోజనాలకు మొదటి స్థానమిచ్చి, ప్రపంచానికి రెండవ స్థానమిచ్చి, దైవాన్ని చివరి స్థానానికి పరిమితం చేస్తుంటాము. మనము సాయిసేవలో పాల్గొనేటప్పుడు వ్యక్తిగతంగా మనకు ఏదైనా సమస్య ఎదురైతే, దాని ప్రభావం మొట్టమొదట పడేది మనము చేస్తున్న సేవపైనే!

అలాంటి స్థితికి మనము అవకాశం ఇవ్వకూడదు. స్వామి ఒక చక్కని దృష్టాంతం చెప్పారు. ఒక మిట్టమధ్యాహ్నంవేళ ఒక విశాలమైన మైదానంలో సైకిలు మీద వెళుతున్న ఒక వ్యక్తికి బాగా దాహం వేసింది. ఎదురుగా ఒక పొడవాటి కొబ్బరి చెట్టు కనిపించింది. వెంటనే చెట్టునెక్కి కాయను కోసుకొని ఆ కొబ్బరినీళ్ళతో దాహం తీర్చుకుని తన దారిన తాను వెళ్ళిపోయాడు. కొద్దిసేపటికి విపరీతంగా దప్పిగాన్న మరో వ్యక్తి అటువైపు వచ్చాడు. కానీ అతను చెట్టును ఎక్కటానికి బదులు నేలమీద పడిన దానిని నీడను అనుసరిస్తూ వెళ్ళి కొబ్బరికాయలు కోసుకునే ప్రయత్నం చేశాడు. కాయలు చిక్కుతాయా? అతని దాహం తీరుతుందా? ఆ కొబ్బరి చెట్టు వంటిదే సాయిసేవ. ఈ లౌకిక వ్యవహారాలు, మన ప్రాపంచికమైన బాధ్యతలు

ఇవన్నీ దాని నీడవంటివి. మనము ప్రత్యక్షంగా కొబ్బరి చెట్టువెక్కి కాయలను కోసుకున్నప్పుడు మన నీడకు కూడా కాయలు లభిస్తాయి కదా. అదేరీతిగా, మనము సాయిసేవలో స్వయంగా పాల్గొన్నప్పుడు మన లౌకిక వ్యవహారాలు, బాధ్యతలన్నీ వాటంతటవే నెరవేరుతాయి. కనుకనే, శిరిడీ సాయి అవతారంలో కూడా స్వామి చెప్పేవారు, “ఎవరైతే ఇతరుల కన్నీళ్ళు తుడిచివేస్తారో వారి కన్నీళ్ళు నేను తుడిచివేస్తాను” అని. సాయిసేవలో మనం ‘బిజీ’గా ఉంటే మన యోగక్షేమాలను చూసుకోవటంలో స్వామి ‘బిజీ’గా ఉంటారు.

ఒక ఇంటర్వ్యూలో స్వామి అన్నారు, “నేను మీకు మూడు ‘సెన్స్’లు ఇచ్చాను - మానసికస్థాయిలో ‘కామన్ సెన్స్’, బౌద్ధిక స్థాయిలో ‘ఇంటెలిజెన్స్’, హృదయ స్థాయిలో ‘కాన్నియన్స్’. ఈ మూడు సెన్స్లను ఉపయోగపెట్టండి. అప్పుడు ఏ సమస్యకైనా మీకు పరిష్కారం దొరుకుతుంది. మీ ప్రాపంచికమైన బాధ్యతల నిర్వహణకు, సాయిసేవలకు మధ్య సమన్వయం కుదురుతుంది.”

చిన్నచిన్న అవసరాలు సహితం...

తరువాత స్వామి గ్రామసేవగురించి మాట్లాడుతూ, “గ్రామసేవలో పాల్గొనే వ్యక్తుల అవసరాలను, పెద్దపెద్దవి మాత్రమేకాదు, చిన్నచిన్నవి కూడా నేను చూసుకుంటాను” అని హామీ ఇచ్చారు. ఇందుకు ఉదాహరణగా నేను రెండు అనుభవాలు చెబుతాను.

ఒకసారి మేము గ్రామసేవ ప్రారంభించటానికి ముందు ఒక గ్రామంలో సర్వే చేయటానికి వెళ్ళాము. సర్వే చేయటమంటే, గ్రామంలో అందుబాటులో ఉన్న వనరులు, సౌకర్యాలు, గ్రామీణులయొక్క అవసరాలు ఇవన్నీ ముందుగా తెలుసుకొని వాటికి అనుగుణంగా మేము చేపట్టనున్న సేవాకార్యక్రమానికి ఒక ప్రణాళికను రూపొందించుకోవటం జరుగుతుంది. ఆరోజున గ్రామ పంచాయతీ కార్యాలయంలో నలుగురు పెద్దలతో కూర్చొని చర్చించుకుంటున్నాము. గదిలో బాగా ఉక్కబోతగా ఉండటంచేత నేను లేచి అక్కడ పెల్లులో ఉన్న న్యూస్ పేపరును తీసుకొని విసురుకోవటం మొదలుపెట్టాను. కొద్దిసేపు తరువాత ఆ పేపరును నా తొడపై

పెట్టుకున్నప్పుడు చూస్తే, దానిపై చిరునవ్వులు చిందిస్తూ అభయహస్తంతో దీవిస్తున్న స్వామి ఫోటో కనిపించింది. ఆ ఫోటో క్రింద ‘నేనుండగా భయమెందుకు!’ అని వ్రాయబడి ఉంది. ఒక్కసారిగా భావోద్వేగానికి లోనయ్యాను. ఇదేదో కాకతాళీయంగా జరిగిన సంఘటనగా మీరు భావించ వచ్చు. అయితే, స్వామి మన ఇంట వెంట జంట ఉన్నారని నిదర్శనాత్మకంగా చూపే ఇటువంటి సంఘటనలు ఏవీ కాకతాళీయంగా, యాదృచ్ఛికంగా జరిగేవి కావనీ, తాము సంకల్పించినప్పుడే అవి జరుగుతాయని స్వామి చెప్పారు. మనము శక్తివంచన లేకుండా గ్రామసేవలో చెమటోడ్చి పనిచేసినప్పుడు చల్లని గాలితో మనలను సేదతీర్చడానికి తాము సిద్ధంగా ఉంటామని స్వామి చెబుతున్నారా అని నాకనిపించింది.

మరో అనుభవం వివరిస్తాను. మండు వేసవిలో ఒకరోజు నేను, మా అమ్మాయి హైదరాబాదునుండి వరంగలుకు ట్రైనులో బయల్దేరాము. ట్రైనులో జనం క్రిక్కిరిసిపోయారు. ఏసీ కోచ్లో సీటు దొరకక మేము జనరల్ కంపార్ట్మెంటులో ఎక్కాము. ట్రైను బయల్దేరే ముందు మా అమ్మాయి వెళ్ళి టి.టి.ఇ. గారిని అడిగితే, “అమ్మా, ఏసీ బోగీలన్నీ నిండిపోయాయి. ఎక్కడా కనీసం ఒక్క సీటు కూడా లేదు” అని చెప్పారు.

ఈ విషయం మా అమ్మాయి వచ్చి నాతో చెప్పినప్పుడు, “నువ్వు ఆయన ఫోను నెంబరైనా తీసుకోవాల్సింది. ఒక గంట తరువాత మళ్ళీ ఆయన్ని కలసి అడగాలంటే నాలుగైదు కంపార్ట్మెంటులు దాటుకొని వెళ్ళాలి కదా” అన్నాను. “లాభంలేదు దాడీ, నేనుకూడా చూశాను, ఏసీ కోచ్లన్నీ నిండిపోయాయి” అంది మా అమ్మాయి.

సరే, చేసేదేమీ లేక జనరల్ కంపార్ట్మెంటులోకి ఎక్కి కూర్చున్నాము. కొద్దిసేపటికి విపరీతమైన ఉక్కబోతవల్ల నా బనియను తడిసిపోయింది. షర్టు జేబులో ఉన్న స్వామి ఫోటో కూడా తడిసిపోతుందేమోనని బయటికి తీశాను. ఆ ఫోటోకేసి చూసి, “స్వామీ మీరు తలుచుకుంటే నాకు ఏసీ కోచ్లో చోటు ఇప్పించలేరా?” అనుకున్నాను. మీరు నమ్ముతారో లేదో కానీ, మూడు నాలుగు నిమిషాలు తిరక్కుండా ఆ టి.టి.ఇ. నన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చి, “సార్, ఏసీ కోచ్లో రెండు సీట్లు

ఖాళీగా ఉన్నాయి. వెళ్ళి కూర్చోండి” అన్నాడు. ఆయనెవరో నాకు తెలియదు, నేనెవరో ఆయనకి తెలియదు. జనంతో క్రిక్కిరిసిపోయిన నాలుగైదు కోవలను దాటుకొని నాకోసం రావలసిన అవసరం ఆయనకేమిటి! ఇది స్వామి దయకాక మరేమిటి!

మనం సేవలు చేస్తే స్వామి మనల్ని ‘సేవ్’ చేస్తారు

ఈవిధంగా స్వామి మన చిన్నచిన్న అవసరాలను చూసుకోవటమే కాక, ప్రమాదాలనుంచి, సమస్యలనుంచి అన్నివిధాలుగా మనల్ని కాపాడుతారుకూడా. మేము ప్రతి వారాంతంలోనూ గ్రామసేవకు వెళ్ళేవారం. శనివారం ఉదయం 10 గంటలకు బయల్దేరి వెళ్ళి, ఆదివారం అర్ధరాత్రి సమయానికి ఇళ్ళకి చేరుకునేవాళ్ళం. ఒక శనివారంరోజు గ్రామసేవకు బయల్దేరటానికి సిద్ధమవుతూ ఉండగా, ఉన్నట్లుండి మా రెండవ అమ్మాయి భరించలేని బాధతో గట్టిగా వేసిన కేక వినిపించింది. మా నివాసం మొదటి అంతస్తులో ఉండేది. ఏం ప్రమాదం జరిగిందో అని నేను కిటికీలోనుండి క్రిందికి చూస్తే, అమ్మాయి చేతివ్రేళ్ళు కారు తలుపు సందులో ఇరుక్కుపోయి బాధతో విలవిలలాడుతున్న దృశ్యం కంటపడింది. నేను వెంటనే గబగబా మెట్లు దిగి క్రిందికి వెళుతూ, “స్వామీ, ఈరోజు నన్ను గ్రామసేవకు వెళ్ళకుండా మాత్రం చేయకండి” అని ప్రార్థించాను.

ఇంతకీ జరిగిందేమిటంటే, అమ్మాయి అనాలోచితంగా కారు డోర్ని పట్టుకొని ధడేలుమని మూసింది. చిన్నపిల్ల కదా. వేళ్ళు నుజ్జునుజ్జు అయిపోయాయేమోనని భయపడుతూ క్రిందికి వెళ్ళి నెమ్మదిగా డోర్ తెరిచి ఆమె చేయి బయటికి తీశాను. నాకోసం ఎదురు చూస్తూ మరో ఇద్దరు డాక్టర్లుకూడా అక్కడున్నారు. డోర్ సందులో చేయి ఇరుక్కున్న క్షణంలో అమ్మాయి వాంతికూడా చేసుకుంది. నొప్పి అంత తీవ్రంగా ఉండినదన్నమాట. కచ్చితంగా వ్రేళ్ళ ఎముకలకు ఫ్రాక్చర్ అయి ఉండవచ్చని అక్కడున్న డాక్టర్లుకూడా కంగారు పడుతున్నారు. తీరా డోర్ తెరిచి చూస్తే అమ్మాయి వ్రేళ్ళు కాస్త ఎర్రగా కందిపోయాయే తప్ప అంతకుమించి ఏమీ ప్రమాదం జరుగలేదు. ఒక డాక్టరుగా నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేకపోయాను. ఐదు నిమిషాల్లో

అమ్మాయి ఏడ్చు మానటంతో స్వామికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటూ గ్రామసేవకు బయల్దేరాము.

మరో సందర్భంలో మేము కర్నూలు దగ్గర ఒక గ్రామంలో మెడికల్ క్యాంపు ముగించుకొని తిరుగు ప్రయాణంలో ద్రోణాచలం దాటిన తరువాత ఒక చిన్న బ్రిడ్జిమీదుగా వెళుతున్నాము. ఆ చీకట్లో రోడ్డుమీద అడ్డంగా పడి ఉన్న ఒక దున్నపోతు కళేబరాన్ని ఢీకొట్టడంతో మా బస్సు అదుపు తప్పి కుడివైపుకి వేగంగా దూసుకుపోసాగింది. ఇంక బస్సు నదిలోకి పడిపోవటం ఖాయమనుకొని నేను “సాయిరాం, సాయిరాం” అంటూ గట్టిగా కేకలు పెట్టసాగాను. చిత్రంగా బస్సు ఒక చెట్టును ఢీకొని, దాని బంపరు చెట్టు బోదెలో ఇరుక్కుపోవటంతో నదిలోకి పడిపోకుండా దానికి వ్రేలాడబడింది. దాంతో పెద్ద ప్రమాదం తప్పి మేము సురక్షితంగా బయటపడ్డాము. మనము సాయిసేవలో ఉన్నప్పుడు వారి అనుగ్రహ రక్షణ మనకు ఆటోమేటిక్గా లభిస్తుంది. మనకు తెలియకుండానే స్వామి మనల్ని ఎన్నోవిధాలుగా కాపాడుతుంటారు.

సేవలో నిమగ్నమైతే సమస్యలు భారమనిపించవు

అయితే, సాయిసేవలో ఉన్నప్పటికీ మాకు సమస్యల నుండి విముక్తి కలుగటం లేదే, స్వామి మమ్మల్ని పట్టించుకోవటంలేదే అని కొందరు అనుకోవచ్చు. దీనికి కూడా స్వామి సమాధానం ఇచ్చారు. “కర్మానుబంధీని మనుష్యులోకే.... అన్నట్లు మీరంతా కర్మచేత, కర్మఫలము చేత బంధితులై ఉన్నారు. అంతేగాక, మనస్సుకు అధీనులై జీవిస్తున్నారు. కనుక, మీకు మంచి జరిగినా, చెడు జరిగినా అది మీరు చేసుకున్నదే. అది మీ కర్మఫలితమే. నేను కేవలం సాక్షిభూతుడను. ఐతే, మీరు మీ ‘ఇండివిజువల్ విల్’ (దేహభావనతో కూడిన సంకల్పాన్ని)ను ‘డివైన్ విల్’ (దైవభావనతో కూడిన సంకల్పం)గా మార్చుకున్నప్పుడు నేను అనుగ్రహం కురిపిస్తాను. అప్పుడు మీకు ఎటువంటి అనారోగ్య సమస్యలు వచ్చినా అవి మిమ్మల్ని బాధించవు” అన్నారు.

రామకృష్ణ పరమహంస, రమణ మహర్షి వంటి మహనీయులు తమకు క్యాన్సర్ సోకినా ఏమాత్రము

పట్టించుకోలేదు. అసలు వాళ్ళు దానినొక వ్యాధిగానే భావించలేదు. అయితే, మన 'ఇండివిజువల్ విల్'ను 'డివైన్ విల్'గా మార్చుకోవాలంటే, మనం సంపూర్ణ శరణాగతి భావమును అలవరచుకోవాలి అని స్వామి చెప్పతారు. ఇది అంత సులభం కాదు. అన్ని సాధనల యొక్క లక్ష్యం ఇటువంటి పరిపూర్ణ శరణాగతియే. ఆనాడు ప్రహ్లాదుడు చేసింది ఇదే.

ఇక్కడ మీకొక సందేహం కలుగవచ్చు. మేము ప్రహ్లాదుని వంటి భక్తులము కాము. అంతటి శరణాగతి భావము మాకు సాధ్యం కాదు. మరి మేము అనుభవించే బాధలనుండి, సమస్యలనుండి మినహాయింపు పొందే మార్గమే లేదా" అని మీకనిపించవచ్చు. ఎందుకు లేదూ? తప్పకుండా ఉంది. భూమిలో విత్తనం నాటి దానిపై పెద్ద కుప్పలా మట్టి కప్పివేస్తే అది మొలకెత్తటానికి వీలుకాదు కదా! అదేరీతిగా, మన నిత్యజీవితాన్ని సాయినేవతో సంపూర్ణంగా నింపుకుంటే, మన దుష్కర్మలనే బీజాలు మొలకెత్తే అవకాశం ఉండదు. ఒకవేళ కర్మ బలీయంగా ఉండి సమస్యలు ఎదుర్కోవలసివచ్చినా, వాటిని ఎదుర్కొనే ధైర్య స్థైర్యాలను, శక్తిని స్వామి మనకు అనుగ్రహిస్తారు. సమస్యలు మనకు భారమనిపించవు. స్వామి దీనికొక అద్భుతమైన ఉదాహరణ చెప్పారు.

ఒక పర్యాయం ఒక భక్తుడు చేతిలో ఒక బరువైన సంచీతో స్వామి సన్నిధికి వచ్చాడట. అందులో ఒక వంద రూపాయలు విలువ చేసే పదిపైసలు, ఇరవై పైసల నాణేలున్నాయి. స్వామి అతనిని దగ్గరికి పిలిచి, అతని చేతిలో ఉన్న ఆ బరువైన నాణేల మూటను తీసుకుని, అతని జేబులో ఒక వంద రూపాయల నోటు పెట్టారు. ఆ మూటలో ఉన్నవి వందరూపాయలే, అవి తీసుకొని స్వామి అతని జేబులో పెట్టినవీ వంద రూపాయలే. అయితే, నాణేలకున్న బరువు నోటుకు ఉండదు కదా. అదేరీతిగా, మనము సాయినేవతో సాయస్మరణలో, సాయసాధనలో ఉన్నప్పుడు, మనకు కష్టాలు వచ్చినా వాటి భారము మనకు తెలియదు, వాటి ప్రభావము మనపై పడదు.

సాయినేవకునిగా, సాయినేవాదకీగా ఉండటంలో గల గౌరవాన్ని, విశిష్టతను మరొక్క పర్యాయము చెప్పి నేను ముగిస్తాను. ఒకసారి నేను కొంతమంది వైద్యనిపుణుల

బృందాన్ని వెంటపెట్టుకొని స్వామి దర్శనార్థం వైట్ ఫీల్డ్ వెళ్ళటం జరిగింది. ఆరోజు ఉదయం స్వామి మా దగ్గరకు వచ్చి నాతో, "వీళ్ళను తీసుకువెళ్ళి మన సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి చూపించు. సాయంత్రం మీ అందరినీ పిలిచి మాట్లాడుతాను" అన్నారు.

స్వామి ఆదేశాన్ని అనుసరించి నేను వాళ్ళందరినీ సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రికి తీసుకు వెళ్ళి చూపించాను.

ఆరోజు సాయంవేళ స్వామి మమ్మల్ని లోపలికి పిలిచారు. మేమంతా కూర్చున్న తరువాత స్వామి, ఆ డాక్టర్ల బృందాన్ని ఉద్దేశించి, "మా ఆసుపత్రిలో మీకు ఏది ఎక్కువగా నచ్చింది?" అని అడిగారు.

"స్వామీ, ఆసుపత్రి ఒక రాజప్రాసాదంలా చాలా అందంగా ఉంది" అన్నారు ఒక డాక్టరు.

"స్వామీ, ఆసుపత్రిలో అధునాతన పరికరాలను ఉపయోగించి సేవలందిస్తున్నారు. అది నాకు నచ్చింది" అన్నారు మరొక డాక్టరు.

"లక్షలు విలువచేసే వైద్యసేవలను ఉచితంగా అందిస్తున్నారు స్వామీ, అది నాకు నచ్చింది" అన్నారు ఇంకొకరు.

వాళ్ళు చెప్పిన సమాధానాలన్నింటికీ స్వామి కాదు, కాదు, అన్నట్లుగా తల అడ్డంగా ఊపుతూ, "అక్కడ పనిచేసే సేవాదళాని చూశారా, వాళ్ళు నా మనుషులు. ఆసుపత్రిని వాళ్ళు ఎంత పరిశుభ్రంగా ఉంచుతున్నారో చూశారు కదా. దబ్బులిచ్చినా ఇంకెవ్వరూ ఆసుపత్రిని ఇంత శుభ్రంగా తీర్చిదిద్దలేరు" అన్నారు.

సాయినేవాదకీగా ఉండటంలో గల విశిష్టత ఇది. శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలో అత్యున్నతమైన పదవి ఏదంటే, సేవాదళగా ఉండటమే అన్నారు స్వామి. ఎందుకంటే, సేవాదళగా ఉంటే మనము నారాయణసేవలోకానీ, మెడికల్ క్యాంపులోకానీ, బాలవికాస్ నిర్వహణలోకానీ.... ఏ సేవలోనైనా పాల్గొనవచ్చు. సేవలో స్వామి ఉన్నత ప్రమాణాలకు ప్రాధాన్యత ఇస్తారే తప్ప పరిమాణానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వరనేది మనకు తెలిసిన విషయమే. ఏ భావంతో సేవ చేస్తున్నామనేది ముఖ్యం. స్వామి ఒక సందర్భంలో అన్నారు, "ఈ సృష్టిలో మీరు సేవతో ఒక చిన్న చీమను తృప్తిపరచినా నన్ను తృప్తిపరచినట్లే" అని.

సంస్థలో పదవులకోసం మీరు ప్రాకులాడవద్దు అని స్వామి హెచ్చరించారు. స్టేటు ప్రెసిడెంటును కావాలనో, డిస్ట్రిక్ట్ ప్రెసిడెంటును కావాలనో, కన్వీనరు పదవి కావాలనో మనము ఆశించకూడదు. ఈవిషయాన్ని ఒకానొక సందర్భంలో స్వామి మాతో ప్రస్తావిస్తూ ఇలా అన్నారు, “నేను మార్కులు వేసేది వందకే. మీకు అప్పగించిన సేవ చిన్నదే కావచ్చు. అయితే, చిన్నపని చేయటంలో పొరపాటు జరిగే అవకాశం ఉండదు. కాబట్టి మీరు చేసిన సేవ చిన్నదైనా మీరు తొంభై మార్కులో, లేక తొంభై అయిదు మార్కులో సాధించే అవకాశముంది. అలా కాకుండా మీరు ప్రెసిడెంటుగానో సెక్రెటరీగానో పదవిలో ఉన్నారనుకోండి. అటువంటి పెద్దపెద్ద బాధ్యతను నిర్వహించేటప్పుడు ఎక్కడైనా తప్పులు దొర్లే అవకాశం ఉంది. అప్పుడు మీకు వచ్చే మార్కులు తగ్గిపోతాయి. అరవై లేక డెబ్బై మార్కులు మాత్రమే వస్తాయి. కాబట్టి, మీరు సంస్థలో పెద్ద పోస్టులకోసం ఆశపడవద్దు. అట్లని, ఒకవేళ మీరు కోరకపోయినా సంస్థలో ఏదైనా ఒక పెద్ద బాధ్యతను మీకు అప్పగించినప్పుడు, దానిని మీరు వద్దని చెప్పకూడదు కూడా” అన్నారు స్వామి.

నాకు బాగా జ్ఞాపకం ఉంది. ఒక ఇంటర్వ్యూలో సంస్థ పెద్దలొకరు స్వామితో, “స్వామీ, నాకేదో పెద్ద బాధ్యత అప్పగించారు. ఈ బరువు బాధ్యతలు నాకు వద్దు స్వామీ, ఏదో ఉడతాభక్తిగా చిన్న సేవ చేసుకుంటాను” అన్నారు. అప్పుడు స్వామి, ఆయన కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ, “ఏమి, స్వామి నీకు బరువైపోయారా!” అన్నారు.

ఒకనాటి సాయంత్రం స్వామి త్రయీ బృందావనంలో తమ సన్నిధిలో సమావేశమైన విద్యార్థులను, అధ్యాపకులను, కొందరు భక్తులను ఉద్దేశించి, “మీలో ఎవరికైనా కావాలంటే నేను ‘సాయిగీత’ను (స్వామివారి పెంపుడు ఏనుగు) ఇచ్చేస్తాను. ఎవరికి కావాలి? ‘సాయిగీత’ను ఎవరు చూసుకుంటారు?” అన్నారు.

అక్కడన్నవారిలో ఎవ్వరూ ధైర్యం చేసి వెంటనే చేయెత్తలేదు. ఎందుకంటే సాయిగీతను చూసుకోవటం మంటే మాటలు కాదు కదా. ఒక విద్యార్థి మాత్రం లేచి, “స్వామీ, సాయిగీతను చూసుకోవటానికి నేను సిద్ధమే” అన్నాడు.

వెంటనే స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఒక బంగారు ఏనుగు బొమ్మను సృష్టించి అతనికి అనుగ్రహించారు. “సాయిగీతను చూసుకునే బాధ్యతను నేను మీకిస్తే, దానికి తగిన స్తోమతను, శక్తిసామర్థ్యాలను కూడా ఇవ్వకుండా ఉండను కదా. ఈమాత్రం విశ్వాసం మీకు లేకపోయింది కదా” అన్నారు మిగిలిన విద్యార్థులతో.

కాబట్టి, సంస్థలో మనము ఏదైనా బాధ్యతను చేపట్టవలసివస్తే, స్వామిపై భారం వేసి స్వీకరించాలే తప్ప తప్పించుకునే ప్రయత్నం చేయకూడదు. మనంతట మనముగా పదవులకోసమో, గుర్తింపుకోసమో ప్రాకులాడకూడదు. శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ అనుపత్రికి సి.ఎన్.బి.సి. అవార్డు వచ్చినప్పుడు, అప్పటి ఫ్లానింగ్ కమీషన్ డిప్యూటీ చైర్మన్ అహ్లావాలియాగారి చేతుల మీదుగా మేము ఆ అవార్డును అందుకోవటం జరిగింది. ఆ సందర్భంలో నేను ఆయనతో, “సార్, నాకు, 350 మంది సభ్యులున్న మా డాక్టర్ల బృందానికి శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ అనుపత్రిలో సేవ చేసే భాగ్యాన్ని ఏనాడైతే స్వామివారు అనుగ్రహించారో, ఆనాడే మాకు అత్యున్నతమైన అవార్డు, రివార్డు లభించినట్లయింది. అదే రియల్ అవార్డు. ఇప్పుడు మీరు ఇస్తున్న అవార్డు కేవలం దాని షాడో మాత్రమే” అన్నాను.

60వ దశకంలో ప్రశాంతినిలయంలో స్వామే స్వయంగా సేవాదశంవారికి స్కార్ఫులు, బ్యాజ్జీలు పంచేవారు. మొట్టమొదటిసారి నేను స్వామి ప్రసాదించిన స్కార్ఫు ధరించి ప్రశాంతిసేవలో పాల్గొన్నప్పుడు, మందిరం ఎదుట సాష్టాంగపడి కంటిధారలతో స్వామికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను. సాయిసేవకున్న విశిష్టతను, సాయిసేవాదశ్ అదృష్టాన్నిగురించి ఎంత చెప్పుకున్నా తనివితీరదు. అనేక సంవత్సరాల తరువాత కూడా మన మనుమలు, మునిమనుమలు మనగురించి ఎంతో గొప్పగా చెప్పుకుంటారు. “మా తాతగారు, ముత్తాతగారు సాక్షాత్తు భగవంతుడి సేవలో తరించారు” అని గర్వంగా చెప్పుకుని మురిసిపోతారు. కాబట్టి, మనకు లభించిన అత్యంత అరుదైన సాయిసేవాభాగ్యానికి మనం అనుక్షణం స్వామికి కృతజ్ఞులమై ఉండాలి. ఈ సృష్టిలోనే అన్నింటికంటే మించిన అద్భుతమైన వరప్రసాదం ఇది. ❖

దర్శనం - అంతర్దర్శనం - ఆత్మావలోకనం

(గత సంచిక తరువాయి)

❖ సి. పద్మావతమ్మ, రిటైర్డ్ ప్రొఫెసర్, అనంతపురం క్యాంపస్ ❖

స్వామి నన్ను చూసి నవ్వారు. ఎంత మధురంగా ఉందో ఆ నవ్వు! ఎంత మానస సమ్మోహనంగా ఉందో ఆ దరహాసం! ఎంత కరుణ చిలుకుతోందో స్వామి మృదుహాసం!

ఎంత అమృతమ్ము కలదో భావింపగలనే

స్వామి తావక మందహాసమ్ములోన

“ఏ పూర్వజన్మ పుణ్యం చేసుకొన్నానో అలాంటి నవ్వు పొందడానికి తండ్రీ! శతకోటి వందనాలు. ఆస్పత్రిలో ఉన్న నా తల్లి యోగక్షేమాలు నీవే చూసుకుంటావు అనే భరోసా కలిగింది తండ్రీ” ఇది ఓ కూతురి ఆనందం. పైసా ఖర్చులేక గుండె ఆపరేషను చేయించుకొని స్వస్థురాలైన తల్లితో కలిసి ఆ కూతురి స్వామి దర్శనం చేసుకొనే దృశ్యం తదుపరిది.

స్వామిని నా బిడ్డ వివాహం గురించి అడిగాను. అదే జరుగుతుందిలే వెయిట్, వెయిట్ అన్నారు స్వామి. తండ్రీ! నీ మాట ధైర్యపు ఊట, చల్లదనాల మూట, భావికి బాట.

స్వామీ, ఎంత మాధుర్యమున్నదో యెంచగలనే

సులలిత కపోల నీ మృదు సూక్తిలోన

పరీశ్వరుండు సుంత పన్నెత్తి పల్కెనా

సుకృతమ్ము లరుదెంచి సుఖములిచ్చు

ఆప్తబాంధవుడు శుభాశీస్సులిచ్చెనా

పెరటిలోపల కల్పతరువు మొలుచు

తండ్రీ! నీవు నా కోరికకు స్పందించావు. తప్పక నా బిడ్డ వివాహం ఘనంగా జరుగుతుంది అని ఆనందిస్తున్నాడా తండ్రీ. కూతురి వివాహ శుభలేఖతో ఆ తండ్రే దర్శనానికి కూర్చోవడం మనకు మలి దృశ్యం.

“స్వామి నన్ను పరీక్షగా చూశారు. ఆ దివ్యమైన కనుపాపల్లో, నింగినైల్యం ఉన్న ఆ కనీనికల్లో నా రూపం ప్రతిబింబించింది. ఎన్నో తీర్థయాత్రలు చేశాను, గుళ్ళు గోపురాలు దర్శించాను. ఎక్కడా దొరకని ప్రశాంతి, వేరెక్కడా లభించని ప్రశాంతి ఆ చూపులో చిక్కింది. నా గమ్యం, నా లక్ష్యం ఇదే. ఇదే నా చోటు. నా దైవ దాహం తీరింది. స్వామి చూపు నా కాలిగోటినుండి శిరోజం వరకూ దూసుకెళ్ళింది. ఒక తేజం నాలో ప్రవేశించింది. వెన్నులో ఒక జలదరింపు. ఒక విశేషమైన అనుభూతి సంప్రాప్తమయ్యాయి. నాకు చాలు ప్రభూ ఈ అనుభవం.” ఈ జన్మకు దైవతపన తీరిన ఓ అన్వేషకుడి అంతరంగ సంతృప్తి ఇది. తరువాత పుట్టపర్తిలో అతని స్థిర నివాసాన్ని మనం దర్శిస్తాము.

“పదో లైసులో ఉన్నా స్వామి దర్శనం సంపూర్ణంగా లభించింది. అంత దూరం నుండి కూడా స్వామి నన్ను

చూసి చిరునవ్వు చిందించారు. నన్నే చూశారు పరీక్షగా. చాలు ఈ జన్మకు ఈ అనుభవం. నా కళ్లనుండి రాలుతున్న దుఃఖభాషాలు చూసి చిరునవ్వుతో వద్దంటూ సైగ చేశారు. ప్రభూ నీవే నా దొరవు, నా క్రీస్తువు.” దూరాన ఉండి దర్శనంకోసం తపించిన ఓ విదేశీయురాలి కందిన స్నేహఝరి ఇది. ఆమెకు మాత్రమే కనిపించిన ఆ చిరునవ్వు, ఆ సైగ వీటినిగురించి ఏమని స్తుతించాలి!

“స్వామీ! నా తలపై చేయిపెట్టి ఆశీర్వదించావు. ఇక నేను స్థాపించబోయే ఈ సంస్థకు కూడా ఎట్టి ధోకా ఉండదు. స్వామీ! నీ కరుణ ఉంటేనే నా జీవితం. నీ అనుగ్రహంతోనే ఈ సంస్థను ప్రారంభించబోతున్నాను. రెట్టించిన ఉత్సాహాన్నందించావు. కృతజ్ఞతాభివందనములు ప్రభూ!” ఓ అర్ధార్థ భక్తుని మానసికోల్లాసం - కోరిక తీరిన తర్వాత ఆ అర్ధార్థియే స్వామి సందేశ ఆదర్శములను అనుసరించి సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొంటూ తన సంపదను సద్వినియోగపరచుకుంటాడు.

“స్వామీ! ఇక్కడకు చేరిన ఎంతోమందిని కరుణించావు. కొందరికి పాదసమస్కారం, కొందరికి మందహాసం, కొందరికి మాట, కొందరికి దయగల చూపు, కొందరికి స్పర్శనం ప్రసాదించావు. మరి నన్నెందుకు తండ్రి ఇంత ఉపేక్షించావు? నీకోసం సముద్రాలు దాటి ఎంతో వ్యయ ప్రయాసలకోర్చి ఇంత దూరం వచ్చాను. ఎందుకని? నా తల్లివి నీవే అన్న నమ్మకంతోకదా! సాయిమాతా! తల్లి దగ్గర తప్ప బిడ్డ తన గోడెక్కడ చెప్పుకోగలదు! అలసిన బిడ్డను సేదతీర్చేది తల్లి ఒడే కదా అమ్మా! మరెందుకు ఈ బిడ్డపై నీకింత ఉపేక్ష? స్త్రీకి మాతృత్వం వరమంటారే. నీ దర్శన స్పర్శన సంభాషణలతో నా పాపకర్మలు నశించి నా కడుపు పండుతుందని వస్తే నీకింత ఉపేక్ష తగునా?” తల్లిదనాన్ని కోరుకుంటున్న ఓ స్త్రీ సాయిమాతతో మొరపెట్టుకునే వైసం. కానీ, ఆ స్త్రీకేమి తెలుసు సాయిమాత ఉపేక్షలో ఎంత ఆపేక్ష దాగి ఉందో! ఇంటికి వెళ్లాక ఆ నెలలోనే తాను చూలింత అవబోతోందని, తన కోరిక తీరబోతోందనీ. ఆమె అమ్మ అయి సాయిమాత ఉపేక్ష కూడా అనురాగానికి మారురూపమని తెలిసి తరువాత దర్శనానికి వస్తుంది.

“సాయిమాతా! నీ పిల్లలందరిపై నీకెంతో ప్రేమ. అలాగే నాకూ నా కొడుకుపై ఎంతో అనురాగం. అలాంటిది నా కొడుకు ఇంటినుండి చెప్పాపెట్టకుండా అదృశ్యమయ్యాడు. వాడికోసం ఎంత ఏడ్చాను! ఎంతగా వెదికించాను! అయినా లాభం లేకపోయింది. తల్లివైన నీతో చెప్పుకుందామని ఇక్కడికి వస్తే తీరా నా దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి ముఖం తిప్పుకుని వెళ్లిపోయావు. నీకు నాపై ఎందుకు దయ కలుగలేదు?” కొడుకు దూరమైన ఓ తండ్రి దుఃఖం. కానీ ఆ తండ్రికేమి తెలుసు ఇంటికి వెళ్లేటప్పటికి వెళ్లిపోయిన కొడుకు ఆ దినమే ఇంటికి తిరిగి వస్తాడనీ, ముంగిట్లో కూచుని ఉంటాడనీ - సర్వసాక్షి, విశ్వప్రేమమయుడు అయిన మన సాయికి తప్ప.

“స్వామీ! వివేకానందుడంటే రామకృష్ణపరమహంసకు ఎంతో ప్రేమ. రామకృష్ణులంటే వివేకానందునికి ఎంతో భక్తి. రామకృష్ణ పరమహంస వివేకానందుని ఫాలభాగం తాకి అలౌకికానందాన్ని శిష్యునికి అనుగ్రహించారు. నాకూ నీపై ఎంతో భక్తి ప్రేమలు. మాత పిత బంధువు సఖుడు అన్నీ నీవే అని నమ్మి ఉన్నాను. నాకు కూడా అలాంటి అలౌకికానందాన్ని ప్రసాదించు ప్రభూ. నా ఫాలభాగం తాకి నీకూ నాకూ ఉన్న బంధాన్ని దృఢతరం చెయ్యి స్వామీ, అని ప్రార్థించాను - నన్ను చూడకుండానే దాటి వెళ్లిపోయారేంటి స్వామి?” ఆధ్యాత్మికానందాన్ని పొందాలనుకొన్న జిజ్ఞాసువు తపన ఇది. కానీ ఆ వ్యక్తికేమి తెలుసు, ఆనాడు స్వామి తన్నెందుకుపేక్షించారో. జీవితంలో తనకు అత్యంతంగా స్వామి సన్నిధి, అనుగ్రహం అవసరం అయ్యేంత క్లిష్టపరిస్థితులు వస్తాయనీ, ఆ సమయంలో స్వామి తన ఫాలభాగం తాకి అలౌకికానుభూతిని, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, ధైర్యాన్ని, అనుగ్రహాన్ని అందిస్తారని.

స్వామీ, అజ్ఞానులం మాకేం తెలుసు నీ ఉపేక్షలో ఎంత సాపేక్ష ఉందో! భూత భవిష్య ధ్వర్తమాన కాలాల ద్రష్టత్వం ఉందో! ఎవరికేది ఏ సమయానికి ఎంత అవసరమో నీకు తెలిసినంతగా మాకేం తెలుసు ప్రభూ!

అదిగో, స్వామి ఇలా అనుగ్రహించి అలా నాలుగడుగులు వేశారో లేదో, ఇంతవరకు నిశ్శబ్దంగా

వరప్రసాదం. నా దర్శనంకోసం దేవతలు కూడా ఎంతో ఆత్రుతతో వేచి ఉంటారు. ఇంతటి దర్శనభాగ్యం మీకు సులభంగా దినదినము లభిస్తున్నది. ఇది మీ జన్మాంతర పుణ్యవిశేషమన్న విషయం మరచి పోవద్దు. సరైన సమయమాసన్న మైనప్పుడు నేను మీకిచ్చిన దీవెనలు పుష్పించి ఫలిస్తాయి.”

స్వామీ! ఇలా నీవు ఎన్ని ప్రవచనాలను అందించినా, ఎన్ని హెచ్చరికలు చేసినా అల్ప మానవులకదా తండ్రీ, మా ధోరణి మాది. మా వాచాలత్వం మాది. మా

ఉన్న ఈ ప్రదేశం గలగల శబ్దాలతో నిండిపోయింది. స్వామి దర్శనం అయ్యిందనే ఆనందంతో కొందరు, స్వామి తమవంక చూడలేదనే నిరాశతో కొందరు, సంతృప్తితో కొందరు, ఇంతవరకు మరచిపోయిన దైనందిన కార్యకలాపాలు గర్తుకు వచ్చి మరికొందరు గుసగుస లాడటం, కొంచెంసేపటికి గలగలలాడటం మొదలెట్టారు.

ఇలాంటి మా మనుషులకోసమే కదా ప్రభూ నీ ప్రవచనం, హెచ్చరిక:

“దివ్యాత్మస్వరూపులారా! నా దర్శనానంతరం ఏకాంత ప్రదేశంలో నిశ్చల నీరవ మౌనాన్ని పాటిస్తూ నా దర్శన భాగ్యం అనుభవించండి. అప్పుడు మీకు నా ఆశీర్వాద ఫలితం పూర్తిగా లభిస్తుంది. నేను మీకు దర్శనమిస్తూ మీ ముందు వెళ్లేటప్పుడు నా శక్తి మీయందు ప్రసరిస్తుంది. మీరు వెంటవెంటనే ఇతరులతో మాట్లాడడం ప్రారంభిస్తే మిమ్మల్ని చేరిన నా శక్తి నిష్ఫలమై వెనక్కు తిరిగి వచ్చి నన్నే చేరిపోతుంది. నేను దేన్ని చూసినా అది శక్తిమంతమై మార్పు చెందుతుంది. అదేవిధంగా మీరూ దినదినమూ మార్పు చెందుతున్నారు. నా దర్శనంవల్ల మీరు పొందే లాభాన్ని ఎన్నటికీ తక్కువ అంచనా వేయవద్దు. ఇది మీకు మీ పూర్వపుణ్యంవల్ల లభించిన

ప్రవృత్తి మాది. కామక్రోధాదులు మమ్మల్ని వీడవు. అహంకార మమకారాల తాకిడి మమ్మల్ని వదలదు. అత్యవిశ్వాస శూన్యమై ప్రవృత్తిమార్గంలో కొట్టుకొని పోతూ అరిషడ్వర్గాల వలలో అలమటిస్తున్న మాలాంటి వారిని చూసినప్పుడేనా తండ్రీ, ఒక నిర్దిష్టమైన చూపు నీ కన్నులనుండి వెలువడుతుంది. ఆ చూపులో నీవడుగుతున్న ప్రశ్నలు నాకు వినపడుతున్నాయి ప్రభూ - “నేనెంత చెప్పినా, నా జీవితాన్నే నా సందేశంగా ఈ మానవజాతికి అందించినా వీళ్ళెందుకు మారడంలేదు? త్యాగనిరతిని అలవాటు చేసుకొమ్మంటే భోగనిరతి నలవాటు చేసుకొంటున్నారు. అన్నీ ఉన్న ఆకులాగా అణగి మణిగి ఉండమంటే ఏమీలేని పులివిస్తారాకులాగా ఎగిరెగిరి పడుతున్నారే! నిరంతర నామస్మరణ చేయమంటే నిరంతర సుఖస్మరణ చేస్తున్నారే! ఇంద్రియ దుర్వినియోగం చేస్తున్నారే! పదవులకోసం కాదు, మోక్షపదవికోసం శ్రమించండి అంటే ఐహిక పదవులకోసం నానా గడ్డి కరుస్తున్నారే! మనస్సును బానిసగా చేసుకొమ్మంటే మనస్సుకే బానిసలైపోతున్నారే! ఇతరులను సేవించండి అంటే ఇతరులను కొల్లగొట్టేస్తున్నారే! విశ్వమానవులంతా మమేకం కావాలంటే భేదభావాలతో విడిపోతున్నారే! అందుకే నేను నా నిజభక్తునికోసం వెదుకుతూనే ఉన్నాను.

“వెదకుచున్నాను నేను
 వెదకుచునే ఉన్నాను
 వెదకుచుంటి నాడు నేడు
 నిజమానవ ధర్మపరుని
 కొదువలేదు నరులకు
 నన్నూరు కోట్లు ఉన్నాడు
 నరుని రూపములే చూచితి
 నిజరూపము కాంచనైతి
 బూరుగకాయలు చూచి
 మామిడియని భ్రమసినట్లు
 వెర్రిచెఱకును చూచి
 చెఱకని తా నమిలినట్లు
 కనికరాళ్ళ రూపు చూసి
 కలకండని భ్రమసినట్లు
 రూపు చూచి మోసపోకు,
 గుణమే నరుని నిజరూపు”

అన్నావుకదా ప్రభూ! నిజమే! గుణం మాత్రమే నరుని రూపం. మాకు అదే లేదు. నీ మాట వినక, నీ బాటలో నడవక కోరిన కోరికలు తీరలేదని నిన్ను నిందించడం ఎందుకు! సుఖాలలో నిన్ను మరచిపోయి దుఃఖాలలో గుర్తు చేసుకొనే మానవులం.

“వేసుకుందురు మీరు విషమైన విత్తనములు
 అశింతురు నేడు అతిరుచ్య ఫలములు
 కాచిన కడు చేదుకాయలు తినలేక
 దోషము నాపై త్రోసి వాదింతురు”

అన్నావు. నిజమే ప్రభూ! మేము వేసుకున్నవేమో వేప విత్తనములు. కానీ అశించేవేమో మామిడి పండ్లు! ఏదో అశిస్తూ నీ దగ్గరికి వస్తాం. తీరినాయంటే అంబరాన్నంటే ఆనందం. తీరలేదంటే పాతాళానికి క్రుంగిపోయేటంత దుఃఖం. “సుఖదుఃఖాలపట్ల సమన్వభావులు కండి!” అని నిరంతరం నీవు చేసే బోధనలను పెడచెవిని పెట్టాము. కోరిన కోరికలు తీరకపోతే మా గంటు పోయినంత ఉక్రోషంతో నీవున్నావా? అసలున్నావా? అని రామదాసు అంత మహాభక్తులమయిపోయినట్లు నిన్ను నిందిస్తాం.

స్వామీ! మా నిందలు, మా మొరలు, మా అర్తనాదాలు వింటూ, హద్దులు దాటే మా కోరికల చిట్టాలు చూస్తూ, మా గతజన్మ కర్మలు దర్శిస్తూ, ఈ జన్మలో మేము చేసిన పాపకార్యాలను వీక్షిస్తూ, ఛీ... ఏం మానవు లనుకుంటున్నావా? అందుకేనా నీ పాఠశాలలనుండి, నీ కళాశాలలనుండి తెల్లని దుస్తుల్లో తెల్లని పావురాలలాగ లోకపు మాళిన్యం సోకని తెల్లని మనస్సులతో అచ్చంగా నిన్ను నీకోసమే ప్రేమించే తెల్లని కోరికలతో, నీ దరిజేరే విద్యార్థినీ, విద్యార్థులను చూడగానే నీ ముఖాన్ని ఆవరించి ఉన్న నిర్దిష్టతపోయి చిరునవ్వుల సెలయేళ్ళ ఊటలతో మందహాస రంజిత ముఖారవిందుడవవుతావు. అందుకేనా వారి మధ్యన నడుస్తూ నీ కాలాన్ని అంతా వారికే వెచ్చిస్తావు. అవునులే, వాళ్ల మనసులు తెల్లనివి, వాళ్ళ జీవిత ప్రయాణము బహుదూరగమ్యం కలది. ఆ తెల్లని మనసుపై నీ ఇష్టం వచ్చిన రాత రాయవచ్చు. తెల్లని సాయిసేనను తయారుచేసుకోవచ్చు. నీకు ‘ఫోర్ లెగ్డ్ డీర్స్’ ఆ జింకలూ ఇష్టమే, ‘టూ లెగ్డ్ డీర్స్’ ఈ పిల్లలు కూడా ఇష్టమే కదా ప్రభూ!

అవును సాయీ, నిజమే, అది నీ సేన. నీవు వెలిగించిన ప్రేమజ్యోతులు వాళ్ళు. నీ ప్రేమజ్యోతిని దశదిశల వ్యాప్తం చేసే మతితరాలకందించే జ్యోతి వాహకులు నీ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు. అందుకే

“సాయిబాబాకున్న నిజమైన అస్తి విద్యార్థిని విద్యార్థులే, ఈ ప్రశాంతినిలయములోని భవనాలు కావు” అని జగమంతా చాటి చెప్పావు.

“నేనిక్కడ అవతరించింది మీరు కోరినవి ఇవ్వడానికి మాత్రమేకాదు. మీరు కోరినవిచ్చి నేను మీకు ఇవ్వాలనుకొన్నది మీకివ్వడానికి, అది మీరు ఇష్టపడి స్వీకరించేలా మిమ్మల్ని తయారు చెయ్యడానికి. మిమ్మల్ని మార్చడానికి, పశుత్వం నుండి దివ్యత్వం దిశగా మిమ్మల్ని నడిపించడానికి, మిమ్మల్ని దివ్యుల్ని చెయ్యడానికి వచ్చాను. ఒక మహమ్మదీయుణ్ణి మేలైన మహమ్మదీయునిగా, ఒక క్రైస్తవుణ్ణి మేలైన క్రైస్తవునిగా, ఒక హిందువును మేలైన హిందువుగా మార్చడానికి వచ్చాను. నా దర్శనంవల్ల మీలో మానవత్వం వికసిస్తుంది. నా దర్శనం మీరు మారడానికి సహాయపడుతుంది” అని నీవు చేసిన బోధలను మేము మరువలేదు ప్రభూ! నీతో జ్ఞాపకాల్ని మననం చేసుకొంటూ, నీ గురించే ఆలోచిస్తూ, ఈ జీవన ప్రయాణంలో పడుతూ లేస్తూ కష్టసుఖాలనుభవిస్తూ, తప్పులు చేస్తూ సరిదిద్దుకుంటూ, వేదన చెందుతూ నీ ఆలంబనంకోసం చేయి చాస్తూ, మేము మారే ప్రయత్నం కఠోరంగా, నిరంతరాయంగా, అహరహం చేస్తూ ఉన్నాము. నీ మాటతో నీ బాటలో నడిచే ప్రయత్నం చేస్తూ ఉన్నాము. మా భక్తి పెరిగి, తప్పులు చేయకుండా ఉండేలాగు అన్ని జాగ్రత్తలూ తీసుకొంటున్నాము ప్రభూ!

మనసునందు మంచి మాటలందును మంచి

నడతలందు మంచి పొడమకున్న

సాయి మిమ్ము మెచ్చి సంతోష మెటులిచ్చు?

అన్నావు స్వామీ. అందుకే త్రికరణశుద్ధిగా మంచిగా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము. మేం ఇతఃపూర్వం చేసిన తప్పుల్ని క్షమించి అంతర్ధర్మనాన్ని కలిగించు. భవసాగరం

నుండి ఉద్ధరించు కరుణామూర్తి! మాలో జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించు. సదాచార సంపూర్ణ సద్బుద్ధితో జ్ఞానసంపదతో బ్రతికేలాగు చెయ్యి. వైరాగ్యాన్ని ఇంద్రియనిగ్రహాన్ని అలవరచుకొనేలాగు చెయ్యి తండ్రీ. “వీడు నావాడు, సాయి భక్తుడు” అనేరీతిగా ప్రవర్తించేటట్లు చెయ్యి. అన్నీ నీ దీవెనలతోనే ఫలిస్తాయి.

స్వామీ! మా హృదయకుహరం శుద్ధిపరచాము. ప్రేమ పరువును సిద్ధం చేశాము. పన్నీటితోకాదు, కన్నీళ్ళతో కాళ్ళు కడుగుతాము. సుగుణ పుష్పాలతో అర్చన గావిస్తాము. హృదయ నైవేద్యాన్ని విందుగా అందిస్తాము.

లోటు రానీయనున్నంతలోన నీకు

రమ్ము దయసేయు మాతృ పీఠమ్ముపైకి

అమృతరథురి చిందు నీ పదాంకములయందు

కోటి స్వర్గాలు మొలిపించుకొనుదు తండ్రీ!

స్వామీ! వేంచేయవా అంతర్ధర్మన మీయవా!

ప్రభూ, నీవే అన్నావు కదా -

“మున్ను శిరిడీ నేడు పర్తి ఉన్నవాడని పేరెగాని

తన్ను భావన చేయు భక్తుల కన్నులందే మెలగునన్నా”
అని.

స్వామీ! నిరంతరం నీ భావనలో మేము లీనం అవుతాం. బుట్టబొమ్మలు కాకుండా గట్టిబొమ్మల మవుతాం. మా కన్నులలో మా హృదయంలో నిన్ను ప్రతిష్ఠించుకొంటాం. ఎదుటివారిని ప్రేమిస్తాము. ఎదుటి వారిలో నిన్ను చూస్తాం. ఎదుటి వ్యక్తి హృదయంలోని సాయిరాముణ్ణి సందర్శించి ధన్యులమవుతాం. అప్పుడీ లోకమంతా సాయిమయమే. ఎటు చూసినా సాయి దర్శనమే. సహస్రాక్షుడు, సహస్రశీర్షుడు అయిన నిన్నే సందర్శిస్తాం. అవును, ఈ జగము సాయిమయము, ఈ యుగము సాయియుగము. ❖

ఒక వస్తువును ఇంట్లో పోగొట్టుకున్నాము. దానిని బజారులో పోయి వెతికితే చిక్కుతుందా? ఎక్కడ పోగొట్టుకున్నామో అక్కడే వెతకాలి. హృదయంలో ఉన్న దైవాన్ని మరచిపోయాము. బయట గుళ్ళుగోపురాలలో వెతుకుతున్నాము. దృష్టిని అంతర్మఖము చేసుకోవాలి. అంతర్మఖము చేసుకోవడమే ఒక సాధన.

- బాబా

అనుగ్రహప్రదాయి

❖ వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి ❖

అరయ ప్రశాంతినిలయమ్ము
జీవహంసల దీవి;
పరమహంస పరమాత్మ సాయి ।
లీలామానుష దేహధారియై
చిన్మయరూపుడై, చెన్నార చెన్న చిత్ర స్వామి ॥

స్వామి ఆరాధనలో, ఆలోచనలో, ఆదర్శంలో,
అధ్యాత్మలో కాలం ఎంతగా పెనవేసుకుని సాగింది!
ఆశ్చర్యం! కాదు, అద్భుతం!

ఎవరీ సత్యసాయి!

మనిషి దేవుడెలా అవుతాడు?

దేవుడు మనిషిలా ఎలా వుంటాడు?

మనలాగే ఉన్న మనిషిని ఇంతమంది దేవు
డంటున్నారే!

అపరిపక్వమైన ఆలోచనలైనా, అన్వేషణకు ఇవే
ప్రారంభాలు.

వెలుగుదారి ప్రవేశానికి ముందున్న చీకటిదారులు.

పురాణాలలో, కథలలో సాగిన అనేక కథా విశేషాలు
ఈ కలియుగంలో సాధ్యమేనా?

సర్వజ్ఞత, సర్వవ్యాపకత, సర్వశక్తివంతమైన స్థితి,
ఇవన్నీ ఈ కాలంలో నమ్మదగినవేనా?

చూస్తేగాని తెలియదు. తెలిసినా తెలిసిందన్న నిజం
ఒప్పుకోవడానికి మనస్సు పొరలలో - ఇనుపతెర -
'అహం.' అనలు ఎవరీ సత్యసాయి?

ఈ నమ్మలేని అనుభవాల ఉప్పెనలేమిటి?

ఈ నమ్మదొరకని దివ్యాకర్షణలేమిటి?

సాధకుడికి సత్యంపట్ల తపన వుంటే, సత్యావిష్కరణ
పట్ల ప్రయత్నముంటే, సత్యానుభవంకోసం తహతహ
లాడితే, మడమ తిప్పని మానుషప్రయత్నముంటే,
ఈశ్వరుడు దిగిరాడా! దారి చూపడా! దర్శనమీయడా!
దగ్గరకు తీసుకోడా! దారి తప్పకుండా కాపాడడా!

అన్నీ చేస్తాడు... అదే చేశాడు.

అమ్మ ప్రేమ తెలియాలంటే అమ్మ ఒడికోసం
ఆరాటపడాలి. చేతులెత్తి ఆర్ద్రంగా ఎదురు చూడాలి. ఆ
క్షణం రానే వస్తుందివచ్చింది.

ఎక్కడో 20 వేలమంది భక్త సముదాయంలో నుంచి
ఎన్నుకొన్నట్లుగా పేరుపెట్టి పిలిచి 'లోపలికి రా' అన్న
ఆదరపూర్వకమైన పిలుపుతో ఇంటర్వ్యూ రూంలోకి
పిలిచినపుడు, ఈ సత్యసాయి ఎవరో తెలియటం
ప్రారంభమైంది.

సకల భువనవంద్యమైన పాదాలకు మల్లెపూలు
సమర్పించి ప్రత్యక్షంగా పూజ చేసుకున్నప్పుడు తెలిసింది,
ఈ సత్యసాయి ఎవరో కాదు...సాక్షాత్తు దైవమేనని.

ఇంటర్వ్యూగదిలో సాయి ప్రతి కదలికను ఆశ్చర్యంగా
అద్భుతంగా దర్శిస్తూ ప్రతి మాటను వేదంలా వింటూ ప్రతి
క్షణాన్ని పట్టుకొని సాయి పాదాల చెంత రవంత ఖాళీ లేని
స్థితిని తనువు నిలుపుకొని, మనసు నిలుపుకొని, ఒక
అద్భుతంకోసం ఎదురుచూస్తున్నపుడు, ఆలోచన పూర్తి
కాకుండానే స్వామి తమ హస్తచాలనంతో అద్భుతమైన
సృష్టి చేసినపుడు, ఆ వస్తువు నా చేతికందినపుడు
తెలిసింది... ఈ సత్యసాయి మహామహిమాన్వితుడని.

ఏకాంత దర్శనం అనుగ్రహించి, 'నేనున్నాన'న్న
అభయమిచ్చి 'ఎప్పుడు నువు తలుచుకుంటే అప్పుడు
నీకోసం సాయి రాడా' అన్న పూర్ణాభయం ప్రసాదించి
నవుడు తెలిసింది, ఈ సత్యసాయి తల్లిని మించి, తండ్రిని
మించి, గురువును మించి, దైవాన్ని మించిన దైవమని.

తిరుపతి వెళ్ళాలన్న కోరిక కలిగినప్పుడు నోరు
మెదపక ముందే 'ఇలదైవంతోపాటు కులదైవం, తిరుపతి
వెళ్ళిరా' అని గడప దగ్గర ఏమీ తెలియనట్లు,
అంతా తెలిసినట్లు అనుగ్రహపూర్వకంగా ఆదరంగా
సాగనంపినపుడు తెలిసింది... ఈ సత్యసాయి
సర్వజ్ఞుడని.

“భజనలు, భక్తికోసం, మంచి మనసును పెంచుకోవటంకోసం”,

“అనుభవాలన్నీ, గురు స్వరూపాలే”,

“ఆకర్షించడం, నిన్ను అనుగ్రహించటంకోసమే”,
కర్మకాండలు కాదు, జీవితం ధర్మకాండ కావాలి”
అన్నప్పుడు తెలిసింది....ఈ సత్యసాయి ఎవరో.

నిగమనిగమాంత స్వరూపుడని, వేదమాత అని.

అర్థం తెలియక చేసే ఏ పనయినా వ్యర్థమేనన్న సాయిత్వత్వంలో, దొరకని పరమార్థం లేదు. దొరికించుకోలేని విచారణ లేదు.

అజ్ఞానం పొరలు చీల్చు జ్ఞానఖడ్గమది.

ప్రప్రథమంగా దొరికిన ఈ సాయి అభయం తర్వాత జీవనచిత్రం, రకరకాల తీరులుగా, వర్ణవర్ణమాలికా మంత్రంలా, మనోహర గీతికలా, మనో-హర ‘గీత’లా రూపాంతరం చెంది, ప్రతిక్షణం సాయి భావనకు అద్దంలా నిలిచింది.

ఆ తర్వాత ఎత్తుపల్లాలు, చీకటి వెలుగులు, ఆశాభంగాలు, అయాచిత లాభాలు, మారిపోయే మానవ సంబంధాలు ఎంత కుదిపినా, చెదరక, బెదరక, అదరక, నిలిచిన స్థితి.

“ఎంత God fearing గా జీవితం గడుపుతున్నా ఇబ్బందులు తప్పటంలేదు” అన్నప్పుడు, క్షణం ఆలస్యం చేయకుండా ‘Become God loving అన్నా.

స్వహస్తాలతో తమ ఫోటో ఇస్తూ.....

“ప్రేమలో బంధించు, ప్రేమ్లో కాదు” అన్నా.

“ఎవరన్నారు నువ్వు పెన్నీలెస్ అని? స్వామి వుండగా ఏ లోటూ లేదు” అన్నా

“నమ్మక చెడినవారున్నారుకాని, నమ్మి చెడ్డవారెవరూ లేరు” అన్నా.

“Examination, Exploration మనకెందుకు? Experience సాయి. Expand కా” అన్నా.

స్వామి పలుకులు నాకెప్పుడూ మహామంత్రోపదేశాలై తోచినయ్యే.

ఎన్ని మధురానుభూతులు! ఎన్ని మధుర క్షణాలు!
ఎన్ని దివ్యానుభవాలు!

అధునాతన మానవ జీవితాన్ని సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలవైపు మళ్ళించి, మానవతను, సర్వమత హితాన్ని, సకలలోక ప్రశాంతిని, మానవ సంబంధాలలోని మాధుర్యాన్ని, దైవంపట్ల విశ్వాసాన్ని, సంఘంపట్ల బాధ్యతను, పాపంపట్ల భీతిని... ఈవిధంగా ఎన్నో విధాలుగా మానవుడికి జీవితపు విలువను నిరంతరం బోధించే జగదాచార్యుడు సాయి.

అధ్యాత్మ అంటే ఏమిటి? అన్నప్పుడు

“మానవుడు మానవుడుగా వుండే ప్రయత్నమే” అని,

“నువ్వు నాకు తెలుసు. నిన్ను నీవు తెలుసుకో” అని

బోధ చేసిన సత్యసాయి, భగవాన్ గా గోచరించారు.

ఏమీ తెలియనప్పుడు, ఆయన సత్యసాయిబాబా.

అనుభవాలు కలిగి, చెంతను మెలిగి, వెలుగుగా చూసినప్పుడు ఆయన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా.

ఆ ప్రేమామృత జలధిలో మునకలు వేస్తూ, అంతరంగికంగా అనుభవిస్తున్నప్పుడు, ఆయన స్వామి.

ఆత్మస్థితిలో సంస్థితుడైన మానుష వేషధారి స్వామి.

లోకవిద్యలన్నీ శోకవిద్యలేనని, సుశ్లోక ఆత్మవిద్యను అందరూ అభ్యాసంతో విని, ఆచరించాలని,

ధనబలం పరిమితమైనదని, సాధనబలం వ్యక్తిని వికసింపజేస్తుందని,

వ్యక్తి వికాసం, విశ్వ వికాసమని, అధునిక మానవుడికి సనాతన విద్య అనుభవంలోకి రావాలని, మానవాళికి బోధిస్తున్న స్వామి, అనలైన ఆచార్యుడు.

భోగ, రోగాలకు దూరమైన దేహంతోనే, ఆత్మను దర్శనం చేయగలమని, బోధించిన స్వామి, ‘అధునాతన దివ్య వైద్యాలయాన్ని’ స్థాపించి, సమాజం సర్వేశ్వర సంకల్ప కల్పితమని, మానవ సేవలో మాధవుని దయను, అనుగ్రహాన్ని పరిపూర్ణంగా ప్రదర్శించారు.

స్వామి బోధలు ఆచరించగలగటమే - సాధన.

స్వామి ఆదర్శాలను మననం చేసుకోవటమే - ధ్యానం.

స్వామి చూపిన దారిన ప్రయాణం చేయటమే - యోగసాధన.

సమాజసేవకు అంకితం కావడమే - మనం స్వామికి సమర్పించగల కానుక. ❖

జపనీస్ భక్తురాలి పునరుత్థానం

❖ డా॥ ఎమ్. సాయినాథ్ ❖

ఒకనాడు కృష్ణార్జునులు ఉద్యానవనంలో విహరిస్తూ ఉండగా ఒక చెట్టుపై ఉన్న పావురమును చూసి కృష్ణుడు, “అర్జునా! అది నెమలి కదా” అని అడిగాడు. “అవును నెమలే” అన్నాడు అర్జునుడు. “అది నెమలి కాదు, ఒక గ్రద్దవలె ఉంది” అన్నాడు కృష్ణుడు. “అవును కృష్ణా! అది గ్రద్దవలె ఉంది” అన్నాడు అర్జునుడు. “కాదు అర్జునా! అది ఒక అడవి కాకి” అన్నాడు కృష్ణుడు. “అవును స్వామీ, అది అడవి కాకే” అన్నాడు అర్జునుడు. కృష్ణుడు చిరుకోపం నటిస్తూ, “ఇదేమి అర్జునా! నేను ఏది చెప్పినా అవునంటున్నావు. నీకు కొంచెంకూడా సొంత బుద్ధి లేనట్లుందే!” అన్నాడు. అప్పుడు అర్జునుడు, “స్వామీ, నీవు సర్వసమర్థుడవు, సర్వశక్తిమంతుడవు. నీవు సంకల్పిస్తే నెమలి గ్రద్ద అవుతుంది, గ్రద్ద కాకిగా మారుతుంది. కాబట్టి, నీ వాక్యే నాకు సత్యం” అంటాడు. అంతటి భక్తివిశ్వాసములు, శరణాగతిభావము గలవాడు కనుకనే అర్జునుడు భగవద్గీతను శ్రవణము చేయడానికి అర్హుడైనాడు అని వివరించారు భగవాన్.

తర్వానికి అందనిది అవతారతత్త్వం. మాయ తెర కమ్మిన మానవుని మేధస్సుకి కొన్ని సందర్భాలలో అవతారపురుషుల పలుకులు విస్మయం గొలిపేవిగా, నమ్మశక్యం కానివిగా అనిపిస్తాయి. కానీ, తగిన సమయంలో అవి సత్యస్య సత్యంగా నిరూపణై కనువిప్పు కలిగిస్తాయి. స్వామి వాక్కులయందు మనకు ఉండవలసిన అచంచల విశ్వాసము, వారిపట్ల మనము అలవర్చుకోవలసిన శరణాగతి తత్త్వాలను బోధించే ఒక అద్భుత సంఘటనకు ప్రత్యక్ష సాక్షిగా నిలిచిన డా॥ సాయినాథ్ తన దివ్యానుభవాన్ని పాఠకులతో పంచుకుంటున్నారు:

1995 నవంబరులో భగవాన్ జన్మదినోత్సవాలలో భాగంగా 21వ తేదీ సాయంత్రం పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో విదేశీ భక్తుల సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు జరుగుతున్నాయి. జర్మన్ భక్తబృందంవారి ప్రదర్శన అప్పుడే పూర్తి కావసోంది. కళాకారులకు బహూకరించే నిమిత్తం క్రొత్త దుస్తులను సిద్ధంగా ఉంచవలసిందిగా ఆదేశించి స్వామి నన్ను, దిలీప్ ని లోపలికి పంపించారు. నేను స్టేజిపైకి తిరిగి వచ్చేసరికి అక్కడ ఏర్పాట్లను చూస్తున్న శౌరిగారు నన్ను ప్రక్కకు పిలిచి, శ్రీ ర్యుకో హీరా (జపాన్ దేశ శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల అధ్యక్షులు, ప్రస్తుతం శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు) నన్ను అర్జంటుగా కలుసుకోవాలనుకుంటున్నట్లు చెప్పారు. నేను వెలుపలకు వచ్చి హీరాగారిని కలుసుకొనేసరికి, ఆయన తీవ్రమైన

ఆందోళనలో ఉన్నట్లు గ్రహించాను. ఒక జపనీస్ భక్తురాలిని పక్షవాతంతో కుడిచేయి, కుడికాలు పడిపోగా ఆస్పత్రిలో చేర్పించామని, ఆ తరువాత పరిస్థితి మరింత విషమించి ఆమె కోమలోకి జారుకుందని చెప్పారు. ఆమెకు చికిత్స చేస్తున్న విదేశీ డాక్టర్ల బృందం ఆమె ప్రాణాలపై ఆశ వదులుకుందన్నారు. ఈ సంగతి జపాన్ లో ఉన్న ఆమె కుమారుడికి వెంటనే తెలియపరచాలి, అందుకు స్వామి అనుమతి తీసుకోవలసిందిగా ఆయన నన్ను కోరారు.

నేను తిరిగి ఆడిటోరియంలోకి వెళ్లి హీరాగారు చెప్పిన విషయాన్ని భగవాన్ కి విన్నవించాను. “అవును, ఆమె పరిస్థితి ప్రమాదకరంగా ఉంది. ఎవరైనా ఆమె దగ్గర ఉండాల్సి” అన్నారు భగవాన్. అంతలోనే నా కళ్ళలోకి

సూటిగా చూసి నా మాటల్ని తేలికగా కొట్టిపారేస్తూ, “అంతా హిస్టేరియా! ఆమె బాగానే ఉంది. డాక్టర్లు గోరంతని కొండంత చేస్తున్నారు” అన్నారు.

నేను వెంటనే హీరాగారివద్దకు వెళ్ళి స్వామి అన్న మాటల్ని చెప్పేసరికి ఆయన ఆశ్చర్యపోయారు. “అదేమిటి? ఆమె ఏ క్షణంలోనైనా తుదిశ్వాస విడవటానికి సిద్ధంగా ఉందే! క్యాంపుకు వచ్చిన డాక్టర్లంతా ఇదే మాట చెబుతున్నారు. ఇప్పుడు ఆమె కుమారునికి ఈ సంగతి తెలియజేయకపోతే, అతను వీసా ఏర్పాటుచేసుకొని సకాలంలో ఇక్కడికి చేరుకోవడానికి వీలుపడదు” అన్నారు.

ఈ విషయంలో స్వామిని ప్రార్థించడం తప్ప మనం చేయగలిగిందేమీ లేదని నేను అనడంతో ఆయన “సాయిరాం” అంటూ వెళ్ళిపోయారు.

జర్మన్ భక్తుల కార్యక్రమం తరువాత గ్రీసు దేశస్థుల కార్యక్రమం ప్రారంభమైంది. అది కూడా పూర్తి కావచ్చిన తరుణంలో హాస్పిటల్ సూపరింటెండెంటు డాక్టర్ భాగవత్ వచ్చి, “సాయినాథ్! పరిస్థితి పూర్తిగా చేజారిపోతోంది. ఏ క్షణంలో ఎలా ఉంటుందో చెప్పలేము. ఇప్పుడు గనుక మనము ఆమె కుటుంబ సభ్యులకు ఈ సమాచారం అందించకపోతే తరువాత తీవ్ర పరిణామాలను ఎదుర్కో వలసివస్తుంది” అన్నారు ఆందోళనగా.

గత్యంతరం లేక నేను మళ్ళీ స్వామివద్దకు వెళ్ళి ఈవిషయాన్ని మరోమారు విన్నవించే సాహసం చేశాను. ఊహించినట్లుగానే స్వామి నన్ను గట్టిగా చీవాట్లు పెట్టారు. “నీకు బుద్ధి లేదు. ఆమె బాగానే ఉందని చెప్పానుగా! స్వామి మాటలమీద నీకు విశ్వాసం లేదు. నీకే కాదు, ఆ భాగవత్ కి కూడా!” అన్నారు.

మారుమాట్లాడకుండా నేను వెళ్ళి భాగవత్ గారికి ఈ సంగతి చెప్పాను. ఆయన నీరసంగా చేతులు పైకెత్తి, “స్వామీ, ఇక నీదే భారం” అంటూ నిష్క్రమించారు.

ఆ పేషంటుగురించిన ఆలోచనలతో ఆ రాత్రి నాకు నిద్రపట్టలేదు. పొద్దున్నే ఆరు గంటలకు సేవాదళ్ వచ్చి తలుపు తట్టి, బయట డాక్టర్ భాగవత్ నాకోసం నిరీక్షిస్తున్నట్లు చెప్పారు. ఆ వినకూడని వార్త వినాల్సి వస్తుందేమోనని గుండెలు దడదడలాడుతుంటే నేను

స్వామిని ప్రార్థించుకుంటూ బయటికి వెళ్ళాను. కానీ, అక్కడ కనిపించిన దృశ్యం నన్ను సంభ్రమాశ్చర్యాలలో ముంచెత్తింది. ఆనందంతో వెలిగిపోతున్న ముఖంతో, కట్టలు తెంచుకున్న ఉత్సాహంతో డాక్టర్ భాగవత్ పరుగుపరుగున నాదగ్గరకు వచ్చి చేయి పట్టుకొని, “అద్భుతం సాయినాథ్! అద్భుతం! కొద్ది నిమిషాల క్రిందట నేను, మా డాక్టర్ల బృందం ఆ పేషంటు గదిలోకి వెళ్ళాము. జరుగకూడనిదేదో జరిగిపోయి ఉండవచ్చని మేము భయపడుతూ వెళ్ళేసరికి ఆమె సుఖంగా బెడ్డుమీద కూర్చుని చిరునవ్వుతో ‘సాయిరాం’ అంటూ మమ్మల్ని పలకరించింది. తినడానికి ఇడ్లీలు తెచ్చి పెట్టమని కోరింది. ఇది కలా నిజమా అర్థం కావటం లేదు. నిన్న కనిపించిన రోగలక్షణాలు ఈరోజు ఆమెలో ఏ కోశానా లేవు. స్వామి లీలని ఏమని వర్ణించగలను!” అన్నాడాయన.

ఆ తరువాత నాకు తెలిసినదేమిటంటే, ముందురోజు రాత్రి స్వామి ఆమెకు దర్శనమిచ్చి ఒక ప్రదేశానికి తీసుకువెళ్ళారట. అక్కడ అగ్నిజ్వాలలు ప్రచండంగా ప్రజ్వరిల్లుతున్నాయట. అక్కడికి వెళ్ళిన తరువాత స్వామి ఎవరితోనో మాట్లాడి ఆమెను విడిచిపెట్టమని ఆదేశించి, “ఇంక నీకేం భయంలేదు. నీ ఆరోగ్యం బాగుపడింది. ఇంటికి వెళ్ళు” అన్నారుట. ఆ తరువాత ఆమెకు జ్ఞాపకం ఉన్నదల్లా తాను కళ్ళు తెరిచేసరికి ఆస్పత్రి బెడ్డుమీద ఉన్నది.

ఆరోజు మధ్యాహ్నం ఇందులాల్ షాగారు స్వామి సమక్షంలో ఈ అద్భుత సంఘటనను వివరిస్తున్నప్పుడు స్వామి కలుగజేసుకొని, “అవును, నాకు తెలుసు. ఆమెకేమీ ప్రమాదం లేదని నేను చెబుతూనే ఉన్నాను. కానీ వీడు వింటేనా?!” అన్నారు నన్ను చూపిస్తూ. అంతటితో ఊరుకోలేదు. “బ్రతికి ఉన్న మనిషిని మరణించినట్లు నిర్ధారించడంలో వీడు స్పెషలిస్టు” అన్నారు నవ్వుతూ.

(డా॥ ఎమ్. సాయినాథ్ శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థలో ఎమ్.ఎస్సి. హిహెచ్.డి. పూర్తి చేసుకొని ప్రస్తుతం హైదరాబాదులో ICFAI గ్రూపుకు డీన్ గా వ్యవహరిస్తున్నారు)

అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు:

4. కమనీయ కల్పవృక్షం

పి.వి. చలం

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి అవతార వైభవం స్ఫురణకు రాగానే తమ అద్భుత చర్యలద్వారానూ మహిమాన్విత లీలలతోనూ విశ్వమానవాళిని చెంతకు చేర్చుకుని సన్మార్గవర్తనులుగా తీర్చిదిద్దటానికి దివినుండి భువికి దిగివచ్చిన బాబావారి దివ్యమంగళరూపం కనుల ముందు కదలాడుతుంది. ఆ భావ పరంపర అలాగే కొనసాగి ఆ అద్భుతమూర్తి దివ్యచర్యలకు క్రీడాస్థలిగా వినుతికెక్కి 'కల్పవృక్షం'గా ప్రసిద్ధమయిన చింతచెట్టు, ఆ ప్రక్కనే చిత్రగతుల ప్రవహించే పవిత్ర చిత్రావతి నది అపూర్వ సహోదరీమణుల్లా మదిలో మెదిలి అక్కడ స్వామి నెరపిన అద్భుత లీలలు ఒక్కటొక్కటిగా భావతరంగాలుగా ఉవ్వెత్తున ఎగిసిపడుతూ మనస్సును పులకింపజేస్తాయి.

క్రిందటి సంచికలో 'పవిత్ర చిత్రావతి' అన్న శీర్షికతో చిత్రావతివద్ద స్వామి నెరపిన అనేక అద్భుతాలను ఆస్వాదించాం. ఇప్పుడు కమనీయ 'కల్పవృక్షం'గా ప్రసిద్ధమయిన చింతచెట్టును గురించి చెప్పుకుందాం.

స్వామి భక్తులతో కలిసి చిత్రావతికి వెళ్లే సందర్భాలలో ఒక్కొక్కసారి త్రోవకు కుడివైపున కొండపై ఉన్న చింతచెట్టు దగ్గరకు వెళదామనేవారు. స్వామి పిలుపునకు భక్తుల మనస్సులు పులకించి కొండపైకి వెళ్ళడానికి ఉత్సాహంతో సంసిద్ధులయ్యేవారు. కానీ అంతలోనే ఎత్తయిన కొండ, ఎగుడు దిగుడుగా ఉండే దారి, వాటిని మించి ఆరోజుల్లో దారి మధ్యలో ఉండే అగాధాలు గుర్తుకు వచ్చి వృద్ధులు, దృఢకాయులు మాత్రం నిస్సహాయంగా బాబావారి వంక చూసేవారు. మళ్ళీ మనస్సులో, చింతచెట్టును చేరుకున్న తర్వాత స్వామి చూపే మహిమలు, అన్నింటినీ మించి దేశకాలమాన పరిస్థితుల కఠీతంగా కోరిన వెంటనే స్వామి ప్రసాదించే వివిధ ఫలాల మధురామృతం ఉవ్విళ్ళూరిస్తుంటే, స్వామి మరోసారి "ఎక్కండి, ఎక్కండి" అంటూ వారికి చేయాతనిచ్చి ఎక్కించేవారు.

కొండపైకి వెళ్ళే మార్గం మధ్యలో ఉన్న అగాధం దాటటం ఎటువంటివారికయినా అసాధ్యంగా వుండేది. అందువల్ల స్వామి ముందుగా ఒక్క ఉదుటున అగాధం దాటి, అటుపైన ఒక్కొక్కరికి చేయి అందించి లాగేవారు. సుమకోమల శరీరులైన స్వామి అలా దృఢకాయుల్ని సైతం అవలీలగా లాగటం చూసి అందరూ విస్తుపోతూ, అందుకనేగా మనం స్వామిని 'అపురూపశక్తియైనమః' అన్న నామంతో పూజిస్తున్నాం అని సంబరపడేవారు.

అలా చేయాతనిచ్చి భక్తులను అగాధాన్ని దాటించిన సంఘటనను స్మరించుకుంటుంటే, స్వామి చిన్ననాడు అన్నగారైన శేషమరాజుగారికి వ్రాసిన లేఖ గుర్తుకొస్తున్నది. ఆ లేఖలో స్వామి, "అఖిల మానవులకు ఆనంద మొనగూర్చి రక్షించుచుండుటే దీక్ష నాకు.... సన్మార్గమును వీడి చరియించువారల చేపట్టి కాపాడుటే వ్రతము నాకు" అని పేర్కొన్నారు.

ఒకసారి స్వామి సమక్షంలో ఈ ప్రకటన ప్రస్తావనకు రాగా అక్కడే ఉన్న కస్తూరిగారు, "స్వామీ, వెలుగు నిచ్చి దారిచూపితే సరిపోతుంది కదా! చేయిపట్టుకోవడంలో ఆంతర్యమేమిటి?" అనడిగారు. అప్పుడు స్వామి, "వెలుగు

కళ్ళన్నవాళ్ళకు మాత్రమే కదా! భయాందోళనలు, సందేహములు అనే దట్టమైన పొగమంచులో జనులు దారి కనుగొనలేకపోవచ్చు. అందువల్ల జారిపోకుండా తడబడకుండా వారిని నడిపించటానికి చేయిపట్టుకోవాలి గదా! అటువంటివారికి ముందుగా విశ్వాసము, ఆత్మ స్థైర్యము ఇంజెక్ట్ చెయ్యాలి. చెయ్యి పట్టుకోకుండా ఏ వైద్యుడయినా ఇంజెక్షన్ ఎలా ఇవ్వగలడు?” అంటూ విపులీకరించారు. నిజమే కదా! భగవంతుడు ఎల్లవేళలా ఎల్లరనూ ఆదుకోవటానికి ఆపన్నహస్తం చాచి ఉంచుతాడు. ఆయన పట్ల ఎనలేని విశ్వాసంతో ఆ దివ్యహస్తాన్ని అందుకున్నవారు ఎన్ని అడ్డంకులు, అగాధాలు ఎదురైనా అవలీలగా అధిగమించి జీవితాన్ని సుసంపన్నం చేసుకుంటూ ముందుకు సాగుతూ గమ్యం చేరుకుంటారని విశదమవుతోంది.

ఒకరోజు మామూలుగానే స్వామి భక్తబృందాన్ని చింతచెట్టువద్దకు చేర్చారు. హాస్యోక్తులు, ఛలోక్తులు వెదజల్లుతూ ఉన్నట్లుండి స్వామి చింతచెట్టు కొమ్మనుంచి గుప్పెడు ఆకులు కోసి ఒక్కొక్కరి హస్తంలో ఒక్కో ఆకు వుంచి అందరినీ గుప్పెళ్ళు మూయమన్నారు. క్షణ కాలం ఆగి అందరినీ గుప్పెళ్ళు తెరవమన్నారు. ఆశ్చర్యం అందరి చేతుల్లో చింత ఆకులు మాయమయ్యాయి. ఒకరి చేతిలో కలకండ, మరొకరి చేతిలో పిప్పర్మెంటు, వేరొకరి చేతిలో జపమాల... ఇలా విభిన్న వస్తువులు ప్రత్యక్షమయ్యాయి. అంతేకాదు. ఏ భక్తుడు ఏ పండు కావాలని కోరుకుంటాడో ఆ పండును అతనికి చింతచెట్టు నుండి కోసి ఇచ్చేవారు స్వామి. మామిడిపండ్లు, సీమ రేగుపండ్లు, కమలాపండ్లు, బత్తాయి పండ్లు, అత్తిపండ్లు మొదలైనవాటిని కోరినట్లు కోసి ఇచ్చేవారు. ఈరీతిగా స్వామి ఆరోజుల్లో తమ దివ్యలీలావైభవవానికి ఆ చింతచెట్టును ఆలంబనగా చేసుకున్నందున, అది స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రురాలైనందున ఆ చింతచెట్టు కల్పవృక్షంగా ప్రసిద్ధమైంది.

చిత్రావతి సైకతస్థలిపై ఆహ్లాదకర వాతావరణంలో భక్తులతో సమావేశమైన సందర్భాలలో ఒక్కొక్కసారి ఉన్నట్లుండి స్వామి భక్తులమధ్యనుండి అంతర్ధానమై, కొండపై చింతచెట్టువద్ద ప్రత్యక్షమై చప్పట్లు చరిచి

అందరూ పైకి చూడండి అనేవారు. భక్తులకు స్వామి శిరస్సు చుట్టూ కాంతిపుంజం గోచరమయ్యేది. ఒక సందర్భంలో, స్వామి ఫాలభాగముపై మూడో కన్ను పొడచూపి మిరుమిట్లుగొల్పే దివ్యజ్యోతివలె ప్రకాశిస్తూ చూపరులను ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తింది. వేరొక సందర్భంలో వినీలాకాశంలో షోడశ కళాప్రపూర్ణుడయిన చంద్రబింబంలో జగన్మోహనాకారుడిని తిలకించి భక్తులు తన్మయత్వంతో హర్షధ్వనాలు చేశారు. ఇంకొకసారి చింతచెట్టువద్ద ప్రత్యక్షమయినస్వామి అగ్నిస్తంభమువలె రూపాంతరం చెందగా జ్యోతిరూప దర్శనం ప్రసాదించా రని భావించిన భక్తులు సాష్టాంగ ప్రణామాలర్పించారు, ఎన్ని జన్మల పుణ్యమో ఇదని మురిసిపోతూ.

ఒకసారి భక్తబృందంలో ఎక్కువ మంది యువకులు వుండటం గమనించిన స్వామి వారితో, “నాతో సమానంగా కొండనెక్కగలరా?” అని అడగగా అందరూ సంసిద్ధతను వ్యక్తపరిచారు. అప్పటికే రాత్రి ఏడు గంటలైంది. పందెం మొదలయింది. అంతలోనే స్వామి కొండపై ప్రత్యక్షమై, “అందరూ ఎక్కడి వారు అక్కడే నిలబడండి. మీకొక దివ్య దర్శనం ప్రసాదిస్తాను” అని అంటూండగానే బాబావారు నిలుచున్న స్థానంలో వెలుగులు విరజిమ్ముతున్న సూర్యుని వంటి అగ్నిగోళం గోచరమయింది. ఆ కాంతిని చూడటం అసాధ్యమయింది.

ఇలా దివ్యదర్శనాలు ప్రసాదించిన ప్రతిసారీ ముగ్గురు నలుగురు భక్తులు ఆ అద్భుతాన్ని ఆస్వాదించే శక్తిలేక స్పృహ కోల్పోయేవారు. అప్పుడు స్వామి వారిమధ్యకు వచ్చి హస్తచాలనంతో అక్షతలు సృష్టించి వారిపై జల్లి

**అవతారవైభవానికి నిలువెత్తు సాక్షిగా నిలిచిన
కమనీయ కల్పతరువు**

స్పృహలోకి తెచ్చేవారు. కొంతకాలం తరువాత స్వామి, “ఈ దివ్యదర్శనములను మీరు తట్టుకోలేకపోతున్నారు. అందువల్ల ఇకపై మీకు ఈ దర్శనములు ఇవ్వడం మానుకుంటున్నాను” అని ప్రకటించారు. అవును... భగవంతుడు అత్యంత కరుణతో అనుగ్రహాన్ని ప్రసాదించినా దానిని స్వీకరించగలిగే అర్హత, సామర్థ్యం మనకుండాలికదా!

ఇటువంటి మధురాతిమధురమైన చిత్రావతీ విహారాలు, కమనీయ కల్పవృక్ష మహిమలు ప్రశాంతి నిలయ నిర్మాణం జరిగిన తరువాత క్రమక్రమంగా ఆగిపోయాయి. కానీ భక్తులు భగవంతుని వరప్రసాదాలైన ఆ పుణ్యస్థలాలను దర్శించి పునీతులవుతున్నారు. ఆ సుందర దృశ్యం మనస్సును పులకింపజేస్తుండగా,

జపములనెన్నియో సలిపి జన్మముల లెక్కగొన
ఘోరమైన తపములుచేసియున్ దైవమునుగాంచక తల్లడిల్లి
మీరిప్పుడు అయాచితంబుగ నను గానంగ నిక్కడే
మీరెప్పుడొనరించియుంటిరోఇట్టి ఫలముగాంచ పుణ్యముల్

అన్న పద్యం మదిలో మెదిలి, నిజమే కదా, ఎన్ని జన్మలలో ఎన్నెన్ని జపతపాలు ఆచరించామో, ఇప్పుడు ఈనాడు అపురూప ప్రభువు ప్రసాదితాలను దర్శించి, స్పృశించి మన జీవితాలకు ధన్యత చేకూర్చుకుంటున్నాము అన్న భావన కలుగగా, ఆ దివ్యావతారి ముగ్ధమనోహరరూపం కనులముందు కదలాడి పారవశ్యంలో ఓలలాడించింది.

కొనసాగుతున్న లీలావైభవం

మహాభినిష్క్రమణానంతరం 2011 మే 19వ తేదీన పుట్టపర్తిలో ఈదురు గాలులతో కూడిన కుంభవృష్టి కురిసింది. గతంలో ఎన్నోమార్లు ప్రచండమైన గాలులను తట్టుకొని చెక్కుచెదరకుండా నిలిచిన ‘కల్పవృక్షం’ ఈసారి మాత్రం రెండుగా చీలి నేలకొరిగింది. ఆ దృశ్యాన్ని చూసి భక్తులు విలవిల్లాడారు. మహావతారుని దివ్యదర్శన, స్పర్శలతో పునీతమైన కల్పతరువు మహాభినిష్క్రమణను తట్టుకోలేక నేలకొరిగిందని తల్లడిల్లారు.

అంతలోనే భక్తులలో చైతన్యం పెల్లుబికింది. మహాభినిష్క్రమణ అన్నది భౌతిక భావనే. స్వామి జనుల మధ్య తిరుగాడుతూ విశ్వవ్యాప్తంగా ఎందరెందరకు ఎన్నెన్ని నిదర్శనాలు చూపుతున్నారు! అలాంటిది మన విన్నపాలను మన్నించి స్వామికి ఎంతో ప్రీతిపాత్రమైన ఈ కల్పవృక్షానికి పునర్జన్మను ప్రసాదించరా అన్న విశ్వాసంతో కల్పవృక్ష పునర్వైభవానికి చర్యలు చేపట్టారు భక్తులు. ఒక్క అడుగువేస్తే పది అడుగులు వేసి వచ్చి ఆదుకునే ఆర్తత్రాణపరాయణుడు, అనాథనాథుడు భక్తుల ఆర్తికి కరిగి కల్పవృక్షాన్ని కమనీయంగా చిగురింపజేశారు; పూర్వ వైభవాన్ని ప్రసాదించారు. స్వామి అవతార వైభవానికి నిలువెత్తు సాక్షిగా నిలిచిన ఆ కమనీయ కల్పవృక్షాన్ని దర్శించటానికి కొండ నెక్కుతున్న భక్తులు -

గురుమహిమ సత్యసాయి మహిమ

అనిర్వచనీయం సాయిమహిమ

అజ్ఞాననాశక సుజ్ఞానపోషక

ప్రశాంతిదాయక సాయిమహిమ...

అంటూ ఎలుగెత్తి పాడుకుంటున్నారు తన్మయత్వంతో. ఆ పాట ప్రతిధ్వనులు విస్తరిస్తున్నాయి నలుదెసలా సుతిమెత్తగా స్వామి భాషణంలా. ❖

స్వామి నాకు క్రొత్త జీవితం ప్రసాదించారు

❖ లిడ్విన్ విర్కెన్డాల్ (డెన్మార్క్) ❖

“పిచ్చుక కాలికి దారము కట్టి లాగినట్లుగా, నా భక్తులను ఖండఖండాంతరములయందున్నా, నాదగ్గరికి తెచ్చుకుంటాను” అని భగవాన్ తమ పూర్వావతారములో సెలవిచ్చినట్లుగా, దేశ విదేశాలనుండి ఎందరెందరినో తమ దివ్యప్రేమసూత్రముచేత బంధించి, తమ పాదపద్మముల చెంతకు చేర్చుకుని, వారిలో భక్తి, ప్రేమ, విశ్వాసములను, సేవాభావమును నింపి ధన్యులను చేస్తున్నారు. కోపెన్ హేగన్ నివాసి “లిడ్విన్ విర్కెన్డాల్” భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహానికి పాత్రుడైన వైనం ఎంతో ఆసక్తి గొల్పుతుంది. ఆయన తన స్వానుభవాన్ని కిర్స్టెన్ ప్రూజన్ మిక్కిల్సెన్ రచించిన ‘జర్నీస్ టు లవ్’ గ్రంథంలో ఈప్రకారం వివరించారు:

“నేను కోపెన్ హేగన్ లో మోటారుపడవలు, ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలు తయారుచేసి, వినియోగదారులకు అందించే వ్యాపారం చేసేవాడిని. వ్యాపారమే నా జీవితంగా భావిస్తూ, కుటుంబ బాధ్యతలకు, వేడుకలకు దూరంగా ఉంటూ, నిద్రాహారాలు సహితం మాని నిత్యం గంటల తరబడి అవిశ్రాంతంగా పనిచేసేవాడిని. తత్ఫలితంగా నా ఆరోగ్యం క్షీణించసాగింది.

ఒకరోజు నేను ఇద్దరు పేరొందిన వైద్యులచేత నా ఆరోగ్యస్థితిని పరీక్ష చేయించుకొన్నాను. వారిరువురూ నాకు పొట్టలో కేన్సర్ ఉందని, నేను మరో ఆరు నెలలకు మించి బ్రతికే అవకాశం లేదని తేల్చి చెప్పారు. ఈ సంగతి నేను నా భార్యకు చెప్పలేదు. అయితే, సాయి భక్తురాలైన నా స్నేహితురాలొకరికి ఈ విషయం తెలిసింది. ఆమె నా భార్యను కలుసుకొని, “ఎడ్విన్ కి పొట్టలో కేన్సర్ ఉందని నీకు తెలుసా?” అని అడుగగా, నా భార్య నిర్భాంతపోయి తనకు తెలియదంది. వారిద్దరూ మాట్లాడుకుంటూ ఉన్నప్పుడు నా స్నేహితురాలికి శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు నా భార్య ప్రక్కన నిలబడి ఆశీర్వాదిస్తున్నట్లు అనుభూతి కలిగింది. వెంటనే ఆమె భారతదేశంలో గల పుట్టపర్తికి వెళ్లి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని దర్శించుకొమ్మని నా భార్యకు సలహా ఇచ్చింది. బాబావారు తలుచుకుంటే కేన్సర్ ను చిటికెలో కేస్సిలో చేయగలరని చెప్పింది.

1996వ సంవత్సరం వరకు భగవాన్ బాబావారి గురించి నేను వినియుండలేదు. వారికి సంబంధించిన సాహిత్యము చదివిన తరువాత వారిపట్ల సదభిప్రాయము ఏర్పడినప్పటికీ వారిని దర్శించుకోవాలనే ఆర్తి కలుగలేదు. కానీ నా భార్య ఒకరోజు, “లిడ్విన్! మనము శ్రీ సత్యసాయి బాబావారిని దర్శించుకోవటానికి పుట్టపర్తి వెళుతున్నాము” అని చెప్పింది. ఆమె మాటల్ని నేను అంతగా పట్టించుకో లేదు. కానీ ఆమె పదేపదే చెప్పతూ ఉండటంతో కేవలం ఆమెను తృప్తి పరచటానికే పుట్టపర్తి ప్రయాణానికి ఒప్పుకున్నాను.

1996లో పవిత్ర క్రిస్ మస్ పండుగను పుట్టపర్తిలో జరుపుకోవాలని నా భార్య మరికొందరు సాయి భక్తులతో కలసి మా ఇద్దరికీ విమానం టికెట్లు కొనేసింది. అయితే, క్రిస్ మస్ పండుగను మా ఊరిలో, కుటుంబ సభ్యులమధ్య ఆనందంగా జరుపుకోకుండా ఎక్కడో క్రొత్త ప్రదేశంలో, అదీ ఉష్ణోగ్రతలు అధికంగా ఉండే భారతదేశంలో జరుపుకోవడం ఇష్టంలేక నేను నా టికెట్టును ఎవరికైనా అమ్మేయాలని విఫలయత్నం చేశాను. టికెట్టుతోపాటు దారిఖర్చులూ, వసతి ఖర్చులు కూడా ఇస్తానన్నా ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. ఇక గత్యంతరం లేక నేను అయిష్టంగానే సాయి భక్తబృందంతో కలసి భారతదేశం బయలుదేరాను.

మద్రాసు (చెన్నై) విమానాశ్రయంలో దిగిన తరువాత నా సహయాత్రికులతో కచ్చితంగా చెప్పాను, నేను వాళ్ళ వెంట పుట్టపర్తికి రావడంలేదని, మద్రాసు బీచ్‌లో రెండు మూడు రోజులు సరదాగా గడిపి స్వదేశం వెళ్లిపోతానని. ఐతే, మా బృందంలో ఒకతను నాలాగే భార్య బలవంతం మీద అయిష్టంగానే వచ్చినట్లు తెలుసుకుని, మేమిద్దరమూ ప్రశాంతినిలయం ద్వారం దాటి లోపలికి వెళ్ళకుండా, బయటే ఉంటూ, పుట్టపర్తి ఊరంతా తిరుగుతూ, ఫోటోలు తీసుకుంటూ సరదాగా గడపాలని నిర్ణయించుకుని, మా బృందంతో కలసి పుట్టపర్తికి వెళ్ళాము.

ప్రశాంతినిలయం పద్ధతి ననుసరించి మా బృందంలోని పురుషులు శ్వేతపస్త్రములు, స్త్రీలు చీరలు ధరించి, స్వామి దర్శనార్థం ప్రతి రోజూ మందిరంలోకి వెళ్ళేవారు. నేను మాత్రం బయటే తిరుగుతూ కాలక్షేపం చేసేవాడిని. కానీ, ఒకరోజు ఎందుకో బాబావారిని చూడాలనిపించింది. “అంత దూరం నుండి ఇక్కడికి వచ్చాను. ఒకసారి లోపలికి వెళ్ళి చూస్తే నష్టమేమిటి?” అనిపించింది. వెంటనే బజారులో అతి చౌకగా దొరికే తెల్లని దుస్తులు కొని ధరించి, మా బృంద సభ్యులతోపాటు లోపలికి వెళ్ళి భక్తుల వరుసలలో ఎక్కడో చివరగా కూర్చున్నాను. అయితే, క్రిస్మస్ రోజున మాత్రం మా బృంద సభ్యులతోపాటు ముందుగానే మందిరానికి వెళ్ళడంవలన స్వామివారి సింహాసనమునకు అతి సమీపంలోనే కూర్చునే అదృష్టం కలిగింది నాకు. ఆరోజు స్వామి తమ దివ్య సందేశం అనుగ్రహిస్తూ, అతి చిన్న పరిమాణములో ఉన్న బైబిల్‌ను సృష్టించారు. జీసస్ సందేశాన్ని వివరిస్తూ స్వామి చేసిన దివ్యోపన్యాసం నన్నెంతగానో ఆకట్టుకుంది.

మూడు వారాల తరువాత నేను మా బృంద సభ్యులతో కలసి స్వదేశానికి తిరిగి వెళ్ళిపోయాను. వెళుతూనే మళ్ళీ వ్యాపారములో మునిగిపోయాను. కానీ, రోజురోజుకీ కడుపులో కేస్సర్ బాధ ఎక్కువైపోతుంటే, నేను మా ఊరికి వచ్చిన పది రోజులు తిరక్కుండా మళ్ళీ ప్రశాంతి నిలయానికి వెళ్ళి బాబావారిని దర్శించుకోవాలన్న కోరిక కలిగింది. ఈ విషయం నా భార్యతో చెప్పగా,

బాబావారంటే ఎంతో విముఖత చూపించే నాలో ఇంతటి మార్పు వచ్చినందుకు చాలా సంతోషించింది. ఈసారి నేను పన్నెండుమంది సభ్యులు గల భక్తబృందంతో కలసి భారతదేశం వచ్చాను. మద్రాసు విమానాశ్రయంలో దిగిన తరువాత మా బృంద సభ్యులందరూ కొన్ని రోజులు మద్రాసులో ఉండి, తరువాత పుట్టపర్తి వెళదాము అన్నారు. నేను మాత్రం వెంటనే అక్కడినుండి బయల్దేరి పుట్టపర్తి చేరుకున్నాను.

“నేనొక ఉత్తమ వ్యక్తిగా మారి నా శేష జీవితాన్ని ఆదర్శవంతంగా గడపాలని ఉంది” అని ఒక లేఖ వ్రాసి పెట్టుకున్నాను. అది స్వామికి ఇవ్వాలని ప్రతి రోజూ తెల్లవారుఝామునే మందిరానికి వెళ్ళి మొదటి వరుసలో చోటుకోసం ప్రయత్నించేవాడిని. ఒకరోజు మందిరంలో నా ప్రక్కన ఒక బక్కపల్లటి వ్యక్తి కూర్చున్నాడు. తాను పుట్టపర్తివాస్తవ్యుడనని పరిచయం చేసుకొని, స్వామివారి గురించి అనేకానేక అద్భుత విషయాలు చెప్పి నన్ను ఆశ్చర్యచకితుణ్ణి చేశాడు. తన వ్రేలికున్న ఉంగరం తీసి, “ఇది నాకు స్వామి సృష్టించి ఇచ్చిన ఉంగరం. నువ్వు తీసుకో” అన్నాడు. స్వామి ఆయనకిచ్చిన ఉంగరాన్ని నేను తీసుకోవడం భావ్యం కాదన్నాను. కానీ, నేను ఎంత వద్దంటున్నా ఆయన వినిపించుకోలేదు. “కావాలంటే స్వామి నాకు మళ్ళీ మరో ఉంగరం ఇస్తారు. ఇది నీకోసమే, తీసుకో, తీసుకో” అంటూ ఒత్తిడి చేస్తుంటే తీసుకొనక తప్పలేదు. అతని వ్రేళ్ళు పెన్సిల్ మాదిరి సన్నగా ఉన్నాయి. అతని వ్రేలికి పట్టిన ఆ ఉంగరం నా వ్రేలికి సరిపోనందు వలన దానిని చొక్కాజేబులో వేసుకున్నాను.

స్వామి భక్తులకు దర్శనం ఇవ్వడానికి వేంచేస్తున్నారన్న సూచనగా శ్రావ్యంగా సంగీతం వినిపించసాగింది. వెంటనే నేను స్వామికి వ్రాసిన ఉత్తరం తీసి చేతిలో పట్టుకొన్నాను. స్వామి నెమ్మదిగా అడుగులు వేసుకుంటూ వచ్చారు.... కానీ, నా దగ్గరకు రాకుండా మా వరుసను దాటి ముందుకు వెళ్ళారు. “ఈ ఉంగరం నా జేబులో ఉండటం వల్లనే స్వామి నాదగ్గరకు రావడం లేదేమో! అసలు నేనీ ఉంగరం తీసుకోకుండా ఉండవలసింది” అని నాలో నేను మథనపడుతూండగా స్వామి రక్తం వెనక్కి తిరిగి తిన్నగా

నావద్దకు వచ్చారు. “నీ చేయి ఇలా జాపు” అన్నారు. నేను ఎడమచేతితో నా ఉత్తరాన్ని అందించబోయాను. ఉత్తరం తీసుకోకుండా, “ఇది కాదు, ఆ చేయి జాపు” అన్నారు స్వామి. నా కుడిచేతిని జాపగా, విభూతి సృజించి, నా అరచేతి నిండా పోసి, “తిను” అన్నారు. ఆ కరుణాపూరిత వాక్కులకు నా హృదయం ఆర్ద్రమైంది. నా కుడిచేతిలో ఉన్న విభూతిని చూస్తూ నేను ఎడమ చేతిలో ఉన్న ఉత్తరాన్ని స్వామివారు స్వీకరించారన్న సంగతికూడా

తెలియని భక్తిపారవశ్యంలో మునిగిపోయాను. విభూతిని పొట్లం కట్టుకొమ్మని చెప్తూ ఎవరో నా చేతికి ఒక తెల్లని కాగితపు ముక్కను ఇచ్చారు. నేను కొంత పొట్లం కట్టి జేబులో పెట్టుకొని, మిగిలినదంతా తినేశాను.

స్వామి లోపలికి వెళ్ళిన తరువాత నాకు ఉంగరం ఇచ్చిన వ్యక్తికోసం ప్రక్కకు చూశాను. అక్కడ లేడు. నేను కూర్చున్న వరుసలో, చుట్టుప్రక్కలకూడా వెతికాను. అక్కడ కూర్చున్న భక్తులను అడిగాను. అసలు అటువంటి వ్యక్తిని చూడనేలేదని వారు చెప్పడంతో ఆశ్చర్యపోయాను. నా జేబులో ఉన్న ఉంగరం తీసి మళ్ళీ పెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించాను. ఆశ్చర్యం! కొలత ఇచ్చి చేయించినట్లుగా అది నా వ్రేలికి సరిగ్గా సరిపోయింది!

ఒక అపరిచిత వ్యక్తి తను పెట్టుకున్న ఉంగరాన్ని తీసి నాకివ్వడం, నేను ఊహించనివిధంగా స్వామి నావద్దకు వచ్చి విభూతి ప్రసాదం అనుగ్రహించడం, మొదట నా వ్రేలికి పట్టని ఉంగరం కొన్ని నిమిషాల తరువాత సరిగ్గా సరిపోవడం, నాకు ఉంగరం ఇచ్చిన ఆ వ్యక్తి అదృశ్యం కావడం - ఒకదాని వెంట ఒకటి జరిగిన ఈ అద్భుత సంఘటనలు నన్ను ఒకప్రక్క అయోమయస్థితిలోను, మరోప్రక్క ఆనంద ఆశ్చర్యాలలోను ముంచి ఉక్కిరిబిక్కిరి చేశాయి. నాకు ఉంగరం ఇచ్చిన ఆ అపరిచిత వ్యక్తి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారేనని నిర్ధారణకు వచ్చాను.

నేను పొందిన ఈ దివ్యానుభూతిని నెమరు వేసుకుంటూ, ఆనందం నిండిన హృదయంతో మా బసకు వెళ్ళి మా బృంద సభ్యులకు జరిగిన దంతా చెప్పాను. ఆ తరువాత నేను మా దేశమునుండి నావెంట తెచ్చుకున్న కేన్సర్ నివారణ ఔషధము లన్నింటినీ బయట చెత్తకుప్పలో పారవేసి, మా ఇంటికి ఫోను చేసి, స్వామివారు నా ‘కేన్సర్’ను ‘కేన్సిల్’ చేశారని ఎంతో ఉత్సాహంగా చెప్పాను. నాలో వచ్చిన మార్పుకు మా బృంద

సభ్యులందరూ ఎంతో సంతోషించి, “నీవింక నీ వ్యాపారానికి స్వస్తి చెప్పి పుట్టపర్తిలో బాబావారిని దర్శించుకోవటానికి వచ్చే భక్తులకు, యాత్రికులకు గైడ్ గా వ్యవహరిస్తూ నీ శేష జీవితం గడుపు” అని వేశాకోశం చేశారు. నేను నా వ్యాపారాన్ని మానుకోలేదు కానీ, ఆ తరువాత కనీసం నాలుగైదుసార్లు మా దేశం నుండి పుట్టపర్తికి వచ్చిన భక్తబృందాలకు ‘గైడ్’గా సహాయ సహకారాలందించాను.

ఐదు సంవత్సరాల తరువాత నేను మళ్ళీ వైద్యులతో పరీక్షలు చేయించుకొన్నప్పుడు నా శరీరంలో కేన్సర్ కణములు ఏమాత్రం లేవని నిర్ధారణ అయింది. భగవాన్ బాబావారు నా కేన్సరును ‘కేన్సిల్’ చేశారని తెలిసికూడా విశ్వాసం సడలినవాడనై పరీక్షలు చేయించుకున్నందుకు సిగ్గుపడ్డాను.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు నాకు అనేక పర్యాయములు ఆంతరంగిక సంభాషణ అవకాశములు, విభూతి ప్రసాదములు అనుగ్రహించడం నా పూర్వజన్మ సుకృతమే. ఒకానొక సమయంలో స్వామిపట్ల విముఖత కనబరచిన నేను ఈనాడు స్వామితో, స్వామి పథంలో నవ్యజీవితమును గడుపుతున్నానంటే, అది స్వామివారి అపార కృపావిశేషమే! ❖

స్వేచ్ఛానువాదం: సుంకర సరస్వతి

మహాశివరాత్రి ఉత్సవం, చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

మహాశివరాత్రి ఉత్సవం

ప్రశాంతినిలయ ప్రవేశం దివ్యపరివర్తనకు శుభారంభం. నిత్యమూ వేదఘోషతో, సంకీర్తనతో, మహా మహిమాన్వితమైన సాయిగాయత్రి మంత్రోచ్ఛారణతో భక్త జనుల మనోవీచికలలో ఆధ్యాత్మిక భావస్ఫూర్తిని కలిగించి ఆత్మజ్ఞానంవైపు నడిపించే దివ్యక్షేత్రం ప్రశాంతినిలయం. ఇక పర్వదినముల విశిష్టత చెప్పనలవి కాదు. ప్రత్యేక ఆరాధనలు, సంగీత సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు, అన్నిటికీ మించి భగవాన్ సందేశము - దివ్యదర్శనాభిలాషతో తరలి వచ్చే భక్తజనులలో నూతనోత్తేజాన్ని నింపి, వారి ఆధ్యాత్మిక సాధనను దృఢతరం గావిస్తున్నాయి. శివశక్త్యాత్మక స్వరూపులైన భగవాన్ సన్నిధిలో మహాశివరాత్రి పర్వదినం భక్తులను అట్టి దివ్యప్రేరణకు గురి చేసింది.

“భక్తి ప్రభావం” - నాట్య ప్రదర్శన

పరగుణ పాండ్యన్ రాజ్యానికి చెందిన బాణభద్రుడనే మహాగాయకుణ్ణి పరమ శివుడు ఒక సంకటస్థితిలో ఆదుకోవడం ఇతివృత్తంగా శివరాత్రికి ముందురోజున ప్రశాంతి డ్యాన్స్ బృందమువారు ‘భక్తి ప్రభావం’ నాట్య ప్రదర్శనను సమర్పించారు. తనంతటి గొప్ప గాయకుడు రాజ్యంలోనే లేడని విజ్ఞప్తించిన హేమంత భాగవతార్కు కనువిప్పు కలిగించడానికి శివుడు ఒక కట్టెలు కొట్టే వ్యక్తి రూపంలో వస్తాడు. బాణభద్రుని శిష్యుడనని చెప్పుకుంటూ తన దివ్యగానకౌశలంతో హేమంత భాగవతార్కు సంభ్రమాశ్చర్యాలకు లోనుచేస్తాడు. బాణభద్రుని భక్తికి మెచ్చి ఆనంద తాండవముతో అతనిని అనుగ్రహిస్తాడు.

ఫిబ్రవరి 21వ తేదీ ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో రుద్ర పారాయణం జరిగింది. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థులు నాదస్వర పంచవాయిద్యములను

వినిపించారు. అనంతరం, విశ్వనాథాష్టకమును పఠించి, ‘శంభో శివా శంకరా’, ‘శివోహం శివోహం’, ‘చిదానంద రూపా’, ‘హరి ఓం నమశ్శివాయ’ పాటలు పాడారు.

ఆరోజు సాయంవేళ 4.20 ని॥లకు, సాయీశ్వర లింగమును, సాయికుల్యంత్ హాల్లో ప్రత్యేకంగా ఏర్పరచిన వేదికపై ఋత్విక్కులు అలంకరింపజేసి, విశ్వశాంతికై మహా రుద్రాభిషేకమును నిర్వహించారు. ఈ అభిషేకంలో పాలు, పెరుగు, ఘృతము, తేనె, పంచదార, గంధము మొదలైన 18 రకాల ద్రవ్యాలను వినియోగించారు. 2006లో స్వామిసన్నిధిలో జరిగిన అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం సందర్భంగా సాయీశ్వర లింగాన్ని ప్రతిష్ఠించడం జరిగింది. అభిషేకానంతరం, సాయీశ్వర లింగాన్ని అలంకరించి, రుద్ర పారాయణం చేసి, శ్రీ సత్యసాయి అష్టోత్తర శతనామావళిని పఠించి మంగళహారతి నిచ్చారు.

ఆ తరువాత భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం ప్రసారమైంది:

“భగవంతుడు నన్ను శిక్షిస్తున్నాడు” అని కొందరు అంటుంటారు. కాని శిక్షించడం, హింసించడం భగవంతుని లక్షణం కాదు; అది నీ కర్మలయొక్క ఫలితమే. నీవే దానికి కర్తవు. కనుక, కర్మఫలము నందించేవానికి ఏవిధమైన సంబంధమూ ఉండదు. పోస్టరన్నర్ ఒక జాబును ఒక ఇంటిలో ఇస్తాడు. ఇంకొక జాబును ఇంకొక ఇంటిలో ఇస్తాడు. మొదటి ఇంటివారు ఘోల్లున ఏడుస్తారు, రెండవ ఇంటివారు పక్కున నవ్వుతారు. వీరు నవ్వుటానికి, వారు ఏడ్చటానికి కారణం పోస్టరన్నరా? కాదు కదా! అదేవిధంగా, భగవంతుడు నాక్షీభూతుడు మాత్రమే. ఎవరి కర్మల ఫలితమును వారికి అందిస్తాడు. ఒకవేళ ఆ ఫలితము మనకు బాధాకరంగా ఉంటే, భగవంతుని ప్రసన్నుని

గావించుకునే రీతిగా మనం ప్రార్థించాలి. అప్పుడు దానికి సంబంధించిన 'డిపార్ట్‌మెంట్'కు చెప్పి ఆ ఫలితమును రద్దు (Expire) చేయిస్తాడు. ఒక చిన్న ఉదాహరణ : మన ఇంట్లో ఒక చిన్న బాటిల్‌లో ఏదో మందు ఉంటున్నది. దాని Expiry date 1932వ సం॥ అని వేసి ఉంటారు. ఆ బాటిల్ మన ఇంట్లో 1945 వరకు ఉంది. అప్పుడు కూడా చూస్తే మందు ఉంటున్నది కాని, అది Expire అయిపోయింది. అనగా, ఆ మందు పనిచేయకుండా పోయింది. అదేవిధంగా, నీ కర్మలు ఉండినప్పటికీ వాటి పవర్ ను Expire చేసే అధికారం భగవంతునికి ఉంటున్నది. ఎలాంటి కర్మనైనా రద్దు చేయగలడు. అదే దివ్యత్వముయొక్క ప్రత్యేకత. ఇలాంటి దైవత్వముయొక్క అనుగ్రహమును పొందే నిమిత్తమై శరణాగతి కావాలి. శరణాగతి అయినప్పుడే దైవత్వంతో మనకు డైరెక్ట్ గా సంబంధము ఏర్పడుతుంది. ఆ శరణాగతి తత్త్వమే Heart to Heart & Love to Love (హృదయానికి హృదయం, ప్రేమకు ప్రేమ) సంబంధము.”

భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం అనంతరం అఖండ భజన ప్రారంభమైంది. భజన జరుగుతూ ఉండగా అభిషేక తీర్థాన్ని ఋత్విక్కులు భక్తులపై సంప్రోక్షించారు. సాయివిద్యార్థిని విద్యార్థులు, సాయిసంస్థలలో పని చేస్తున్నవారు, భక్తులు మహాశివరాత్రి అఖండ భజనలో పాల్గొన్నారు. 2020 ఫిబ్రవరి 22 ఉదయం ఆరు గంటలకు మహామంగళహారతితో అఖండ భజనను ముగించారు. భక్తులు పులిహోర, పొంగలిని ప్రసాదంగా స్వీకరించారు.

ఉమ్మడి నల్గొండ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

2020 ఫిబ్రవరి 9వ తేదీ సాయంత్రే నల్గొండ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్రలో భాగంగా సంగీత విడుషీమణి సౌమ్య వారణాశిగారు 'జగదీశ సుధీశ భవేశ విభో', 'బ్రహ్మమొక్కటే పరబ్రహ్మ మొక్కటే...' కీర్తనలను, 'మంగళ శుభకరి...' పాటలను కీర్తనలను పాడారు.

అంతకుముందు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల జిల్లా అధ్యక్షులు తాము చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాల వివరాలు కొన్నింటిని తెలియజేశారు. శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమామృత ధార ప్రాజెక్టులో భాగంగా నెమలి, వీరారెడ్డిపల్లి, వెంకటాపురం, మల్లాపూర్, దిలావత్ పూర్, బహదూర్ పూర్, రేణికుంట గ్రామాలలో ఫ్లోరైడు రహిత త్రాగు నీరును అందించడం జరుగుతోందన్నారు. మిర్జాలగూడ, నక్రేకల్ సమితులలో మహిళలకు కుట్టుశిక్షణా తరగతులను నిర్వహిస్తున్నారు. ఇప్పటివరకు 550 మంది మహిళలకు శిక్షణ ఇచ్చారు. గత నాలుగేళ్ళుగా సూర్యాపేట జిల్లా గవర్నమెంటు ఆస్పత్రిలో నిత్యం దాదాపు వందమందికి ఉదయం టిఫిన్, మధ్యాహ్నం భోజనం ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. జిల్లాలో ఉన్న బాలవికాస్ కేంద్రాల గురించి, కోదాడలో నిర్వహింపబడుతున్న దీనజన్మోద్ధరణ పథకం గురించి కూడా జిల్లా అధ్యక్షులు తమ ప్రసంగంలో ప్రస్తావించారు.

ఆరోజు ఉదయం భజనానంతరం ఉమ్మడి నల్గొండ జిల్లా భక్తులు పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో శ్రీ సత్యసాయి లక్ష్మార్చనలో పాల్గొన్నారు.

దాదాపు 1200 మంది ఉమ్మడి నల్గొండ జిల్లా వాసులు ఈ పర్తియాత్రలో పాల్గొన్నారు.

చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

ఆగ్నేయ ఆసియా దేశాలు ఇండోనేషియా, మలేషియా, థాయిలాండ్, సింగపూర్ల నుండి, తూర్పు ఆసియా ప్రాంతము హాంకాంగ్ నుండి 500 మంది చైనాసంతతి వారు ప్రశాంతినిలయములో జనవరి 31, ఫిబ్రవరి 1 తేదీలలో వారి నూతన సంవత్సర వేడుకలను ఘనంగా జరుపుకున్నారు. ఈ సంవత్సర వేడుకల ఇతివృత్తము తల్లిదండ్రులపట్ల వినయ విధేయతలతో మెలగడము. చైనా సంతతివారు 1997 నుండి ప్రశాంతినిలయములో వారి నూతన సంవత్సర వేడుకలను జరుపుకుంటున్నారు. 12 సంవత్సరముల చైనీయుల కాలచక్రములో ఒక్కొక్క సంవత్సరానికి ఒక్కొక్క జంతువు చిహ్నముగా ఉంటుంది. ఎలుక ఈ సంవత్సర చిహ్నం. 2020 జనవరి 31 సాయం సమయంలో 5 గంటలకు జ్యోతిప్రజ్వలనముతో వేడుకలు

ప్రారంభమయ్యాయి. ఆధ్యాత్మికసాధనతో మానవత్వ స్థాయి నుండి దివ్యత్వస్థాయికి ఎదిగిన ఎనిమిదిమంది 'అమరులు' సంవద దేవత సయిషెన్తో కలసి భగవంతునికి నివేదనలను సమర్పించడం చైనీయుల సంప్రదాయం. చైనాసంతతికి చెందిన పురుషులు, మహిళలు ఈ సంప్రదాయాన్ని పాటిస్తూ భగవాన్ బాబావారికి నివేదనలను అర్పించారు.

వేడుకల కోఆర్డినేటర్ శ్రీ బిల్లీ ఫాన్ మాట్లాడుతూ, కరోనా వైరస్ బారినపడినవారి రక్షణకొరకు ప్రార్థించాలని భక్తులకు విజ్ఞప్తి చేశారు. శ్రీ బిల్లీ ఫాన్ అంతర్జాతీయ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల జోన్ 4 ప్రాంతానికి కోఆర్డినేటర్ గా వ్యవహరిస్తున్నారు.

అనంతరం, ఇండోనేషియా వాస్తవ్యురాలు పరిమిత పుత్రి సంతోషిగారు గుర్మేన్ వాయిద్యముపై గీతాలను వినిపించారు.

లండన్ వాసి లతీషియా లావోగారు ప్రసంగిస్తూ, బౌద్ధ మత విలువల ప్రాతిపదికగా ప్రతి ఒక్కరూ తల్లిదండ్రుల పట్ల వినయ విధేయతలతో మెలగాలన్నారు.

ఒక మలేషియా భక్తురాలు స్వీయానుభవాన్ని భక్తులతో పంచుకున్నారు. పుట్టుకతోనే వెన్నెముక వ్యాధి సోకిన తనకు భగవాన్ బాబావారిపై గల భక్తివిశ్వాసాలు ఎంతో సాంతస్వన కలిగించాయని, జీవితములో ఎదురైన సవాళ్ళను అత్యుపశ్వాసముతో ఎదుర్కొనగలిగానని చెప్పారు. సమాజసేవలో పాల్గొనడమే తన వ్యాధికి తగిన ఔషధం అన్నారు. భగవాన్ బాబావారికి, తల్లిదండ్రులకు సదా కృతజ్ఞురాలినై ఉంటాను అన్నారు.

2020 ఫిబ్రవరి 1వ తేదీన ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్స్, జకార్తా విభాగము వారు సంకీర్తన చేశారు. భగవాన్ బాబావారు రచించిన 'ఓ లార్డ్, టేక్ మై లవ్...' పాట పాడారు. భగవాన్ దివ్యాశీస్సులతో జకార్తా సాయి భక్తులు ఆర్థికంగా, సామాజికంగా వెనుకబడిన బాలలకోసం 2000వ సం॥లో ఒక విద్యాసంస్థను (SMILE - Serving Mankind Inspiring Love Everywhere) స్థాపించారు. శీలనిర్మాణమే లక్ష్యముగా ఈ సంస్థ పనిచేస్తున్నది.

ఆరోజు సాయంకాలం భక్తులు సంప్రదాయ చైనా వాయిద్యాలపై భక్తిగీతాలను వినిపించారు.

అనంతరం ఇండోనేషియా భక్తులు ఒక నాటికను సమర్పించారు. స్వర్గము మాతృమూర్తి చరణాల చెంత ఉన్నదని గుర్తించి ప్రతి ఒక్కరూ తల్లిని సేవించాలని, మాతృమూర్తి బిడ్డలకొరకు చేసే త్యాగము నిరుపమాన మైనదని గ్రహించి, ఆమె ఆకాంక్షలకు అనుగుణముగా మెలగాలని ఈ నాటిక సందేశం. మితిమీరిన ధనాపేక్షను, అవినీతిని, అహంకారమును త్యజించి, తల్లిదండ్రులను ప్రేమతో సేవిస్తే, భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహము వెన్నుంటే ఉంటుందని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

సాయిమాతకు కృతజ్ఞతాసమాంజలి

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయాలలో వివిధ కోర్సులను ఈ విద్యాసంవత్సరములో పూర్తి చేసుకుంటున్న విద్యార్థిని విద్యార్థులు భగవాన్ కి కృతజ్ఞతాంజలిని ఘటిస్తూ సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. శ్రీసత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు 10, 12 తరగతుల బాలురు, బాలికలు వరుసగా ఫిబ్రవరి 13, 14 తేదీలలో భగవాన్ సన్నిధిలో తాము పొందిన దివ్యానుభూతులను భక్తులతో పంచుకుంటూ వాయిద్య గాత్ర సంగీతాన్ని సమర్పించారు.

ఫిబ్రవరి 15వ తేదీన శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ ఇంగ్లీషు మీడియం హైస్కూలు విద్యార్థిని విద్యార్థులు 'తేరీ యాద్ హమ్ కో ఆతీ హై మా' పాటతో భగవాన్ కి హృదయాంజలి ఘటించారు. ప్రిన్సిపల్ శ్రీ శివరామకృష్ణయ్య 2010లో సిబిఎస్ఇ సిలబస్ తో, ఆంగ్ల మాధ్యమంలో ప్రారంభమైన ఈ పాఠశాల భగవాన్ దివ్యాశీస్సులతో ఎంతో పురోగతిని సాధించిందని చెప్పారు. టీచర్లు అంకితభావంతో బాల బాలికల సర్వతోముఖాభివృద్ధికై కృషి చేస్తున్నారన్నారు. 1వ తరగతినుండి ఈ స్కూలులో చదువుకుంటున్న 48 మంది విద్యార్థిని విద్యార్థులు ఈ విద్యాసంవత్సరంలో తుది పరీక్షలకు హాజరు కాబోతున్నారన్నారు. వీరి ప్రసంగం తరువాత, గత సంవత్సరం పదవ తరగతి పరీక్షలలో అత్యుత్తమ ప్రతిభను కనబరచిన సి. సాయియశ్వంత్ (94.4%), కె. సాయి నిత్యశ్రీ (94%) మరియు బి. భరత్ (93.6%) లను సత్కరించారు. ❖

మహాశివరాత్రి: 'సాయీశ్వర' లింగానికి అభిషేకం, మంగళహారతి

భగవాన్ సన్నిధిలో చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

Date of Publication 23rd March 2020

దివ్యసన్నిధికి ప్రణమిల్లుతున్న భారత క్రికెటర్ ధోనీ

ఉమ్మడి నల్గొండ జిల్లా పర్తియాత్ర: శ్రీ సత్యసాయి లక్ష్మార్చన

శ్రీమతి సౌమ్య వారణాసి గాత్ర కచేరీ

'క్షమ సత్యము, క్షమ ధర్మము...'

త్యాగము, ప్రేమ, క్షమ, సహన సానుభూతులతో కూడినదే మానవత్వము. ముఖ్యంగా క్షమ ప్రతి ఒక్కరికీ అత్యవసరం. క్షమ బలహీనులకు బలము, బలవంతులకు అభరణము. చాలీచాలని పరిస్థితులయందే ఈ క్షమా తత్వము మనలో అభివృద్ధి అవుతుంది. మనకు అన్ని విధములైన సంపదలు, సదుపాయములు ఉన్నప్పుడు ఈ క్షమాభావము మనలో అభివృద్ధి కాదు. “క్షమ సత్యము, క్షమ ధర్మము ... క్షమ సర్వస్వము సర్వలోకంబులకున్” ఒక చిన్న ఉదాహరణ: ఎవరో మన హృదయాన్ని కఠిన వాక్కులచేత గాయపరచారు. “నన్ను గాయపరచాడు” అని చింతిస్తూపోతే పుండును గీరుకొన్నట్లుగా గాయము మరింత అధికమవుతుంది. ఆ వ్యక్తిని క్షమించినప్పుడే నీ గాయము మానుతుంది. నీవు క్షమించక ద్వేషిస్తే, నీ గాయము అధికమవుతుంది. ఈ రహస్యాన్ని గుర్తించి వర్తించినప్పుడే మనలో శేషించిన పశుత్వమును క్షీణింపజేసుకొని మానవత్వాన్ని అభివృద్ధి గావించుకున్నవారమవుతాము. సాధన అంటే కేవలం జపధ్యానములు చేయడం కాదు. సద్గుణములను పోషించుకోవడమే నిజమైన సాధన.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (విదేశాలకు)
చందారుసుమును 1 లేదా 2 లేదా 3 సంవత్సరములకు చెల్లించవచ్చును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక వర్చువల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.